

35 ÉVES A GÖDÖLLŐI FRÉDÉRIC CHOPIN ZENEISKOLA

Támogatók: Pest Megyei Köznevelés-fejlesztési Közalapítvány
Continuo-Gödöllő Alapítvány

Gödöllő, 2009

Szerkesztette:

**Ferenczi Anna: GÖDÖLLŐ ZENEI ÉLETE című tanulmánya alapján
és személyes visszaemlékezések lejegyzésével
a Frédéric Chopin Zeneiskola Diákönkormányzata**

A borítót tervezte: Váraljai János
Kiadta a Frédéric Chopin Zeneiskola, Gödöllő
Felelős kiadó: Ella Attila
Készült a Színvilág Nyomdában, 500 példányban

BEVEZETŐ

Gödöllő városa 1974. január elsején alapította zeneiskoláját, amely 1984-től Frédéric Chopin Zeneiskola néven vált ismertté az országban és Európa több országában.

Örömmel mondhatjuk, hogy a zeneiskolának komoly szerepe van abban, hogy Gödöllő az utóbbi évtizedekben színes zenei élettel büszkélkedhet. A városban működő zenei együttesek, az itt letelepedett zenészek és élvonalbeli művészek közreműködésével megvalósított hangversenyek, a fesztiválok sokrétű zenei tevékenységet ölelnek fel. Ritkán akad olyan hét, amely ne kínálna valami zenei ajándékot a város zeneszerető polgárainak.

A zenészeket és zenehallgatókat nevelő Frédéric Chopin Zeneiskola hangversenyterme az év napjainak egyharmadán fogadja az iskola koncertjeire érkezőket. A helyi művészek és zenével foglalkozó fiatalok mellett gyakran hallhatjuk rangos előadóművészek hangversenyait a zeneiskola, a Petőfi Sándor Művelődési Központ /2009-től Művészetek Háza Gödöllő/ és a Királyi Kastély rendezvényein.

A régi hagyományra visszatekintő Városi Fúvószenekar mellett szakmai körökben komoly elismeréssel nyilatkoznak a Gödöllői Szimfonikus Zenekar gyorsan felfelé ívelő pályájáról. Nem véletlen, hogy a Nemzeti Énekar, neves énekesek és élvonalbeli karmesterek sorakoznak fel a zenekar közreműködőinek listáján.

A Városi Vegyeskar és a Cavaletta Leánykar mellett iskolai és egyházi kórusok énekének örülhetünk. Láthatjuk, hogy a zeneiskola jelenlegi és egykori növendékei, ha zenekarokban nem játszanak, a kóruséneklésben őrzik meg élő és éltető kapcsolatukat a zenével.

Az ifjúság körében népszerű gitárzene városunkban nemzetközi elismerést is kivívott együttesé kovácsolta az „Arpeggio Gitárzenekar” néven ismert zenekart.

A zenetanárokból alakult Renaissance Consort, a Sisi Mélyvonós Együttes, a Cuento Gitártrió, valamint az ifjúsági együttesek; a Vonószenekarok, a Colla Parte Consort, a Saltarello Reneszánsz Együttes, a Cibri, Kis Cibri és Kalapos Népiének Együttesek, a Dixie Rhythm Együttes ismert szereplői a város koncertéletének, kiállítások megnyitóinak.

A „klasszikus” vonulat mellett Gödöllő helyet ad a népzene, a jazz, az értékes könnyűzene irányzatainak is, igényesen válogatva az együttesek és a műsorok között.

A szokványos koncertek mellett gyakoriak a vonzó zenehallgatási módokat kereső kezdeményezések: klubkoncertek, házimuzeika teaházzal, szabadtéri koncertek, térszene.

A város zenei fesztiváljainak sorában, melyek a méltán vonzó Királyi Kastély díszterméhez kötődnek – Nemzetközi Hárfa-fesztivál, Liszt Fesztivál – helyet kap a zeneiskola az Országos Népzenei Verseny és a Nemzetközi Gitárzenekari Fesztivál háromévente történő megrendezésével. A város zeneszerető közönsége örömmel fogadja a Királyi Kastélyban fellépő zeneiskolai ifjúsági együtteseket és a zeneiskola szárnyai alól indult városi zenekarokat, a szólistaként, vagy kamarazenészként fellépő művésztanárokat.

Bár a zeneiskolai oktatás – a Pest Megyei településekhez viszonyítva – aránylag későn indult el Gödöllőn, a zenei élet gyökerei messzire nyúlnak, gazdag zenei múltra tekinthetünk vissza. A forrást újra és újra alkotni akaró, elkötelezett és a közösséget szolgálni képes személyiségek jelentették, akik vállalták a művészetek gyönyörű üzenetének éltetését, közvetítését. A jelent gazdagítja a múlt, a különböző korok értékeinek felfedezése. Visszanyúlva a gyökerekhez egyre színesebb kulturális élet rajzolódik ki körülöttünk.

A város zenei életének gyökereit keresve a kastélyépítő II. Grassalkovich Antal koráig visszatekinthetünk.

„Magyarországon a XVIII. század elejétől egymás után épültek a kastélyok, s a bennük zajló udvari élet gyorsan magas színvonalra emelkedett. Az igényes zene a fényűzés része, sőt díszje volt; a művelt nemesség fontosnak érezte, hogy udvara átvegye a kor leghaladóbb stílusát, „kortárs zenei” alkotásait. II. Grassalkovich Antal herceg pozsonyi zenekarában játszott Georg Druschetzky, akinek a magyar kastélyok zenekari repertoárjához tartozó bécsi klasszikus szimfóniai az utóbbi évtizedben kezdik ismét felfedezni, és koncertműsorra tűzni.” (*Olvashatjuk Bali János ismertetőjében, a Gödöllői Szimfonikus Zenekar: A bécsi klasszikus szimfónia Magyarországon című lemezbemutatóján.*)

Grassalkovich Antal a zene területén is követte korának divatját, fényűzését. A 24 tagú hercegi zenekarnak Gödöllőn külön kastélyszárnyat építtetett. Az 1780-as évek első felében a gödöllői kastély a kor művelődési tendenciáinak megfelelően a nemesség egyik kulturális központjának tekinthető.

Amikor a színtársulatok Gödöllőn játszanak „a zenét a herceg saját zenekara szolgáltatja. Az Esterházy herceg példáját követve zenekarából fokról fokra példamutató zenekart alakított, hogy a zene, amely Magyarországon nagy veszteségeket szenvedett, ne szűnjék meg teljesen ebben az országban.” (*Christoph Seipp naplója*) Ilyen gondolkodású elődre tekinthetünk vissza 200 év távlatában.

A zenei élet gyökereinek másik ága a szecessziós művésztelep. A századfordulón az európai szecessziós mozgalmak legjelentősebb hazai művésztelepén, a Gödöllői Művésztelepen élő képzőművészek életéhez, mindennapjaihoz hozzátartozott a zene. Vasárnaponként zenedélutánokat rendeztek, ahol a művésztelep tagjai – mint Körösfői Kriesch Aladár, aki jó zongorista volt – maguk is zenéltek. A zenedélutánokra Budapestről jártak ki fiatalokból álló, később európai hírnévre szert tett kamaraegyüttesek, mint például Ország Tivadar triója. Gyakran volt vendégük Ottó Ferenc zeneszerző, a Gödöllőn élő Kodály tanítvány. Kapcsolatban álltak Kodály Zoltánnal, aki 1929 tavaszán írt Prelúdium című művét Nagy Sándornak ajánlotta. Fontos volt számukra a művészetek szintézisének megvalósulása, a **művészet – munka – élet** összekapcsolása.

„A művészet szentség. A művész feladata, lélekmesésítő ideálok kitűzése” írta naplójában Körösfői Kriesch Aladár, a Zeneakadémia aulájában látható, Művészetek forrása című freskó alkotója.

Az 1924-ben alapított Premontrei Gimnáziumban is nyomon követhető a zene szeretetére nevelés. 1927-ben – Resch Mihály zenetanár vezetésével – Ifjúsági Zenekör alakult. A zenekör kezdetben az ünnepélyes miséken és iskolai ünnepélyeken szerepelt, később, az 1929/30-as tanévtől rendszeresen rendeztek „zenei esteket”. 1932-től Liszt Ferenc Zenekör néven 20 tagú zenekar és énekkar működött a gimnáziumban. (*Forrás: A Gödöllői Premontrei Öregdiákok Emlékkönyve*)

Újabb fejezet kezdődött Gödöllő zenei életében 1947-ben, amikor a Felvidékről történt áttelepítéssel Gödöllőre került Winkler Nándor, „Nándi bácsi”, aki kimagasló szerepet vállalt a település zenei életének alakításában.

Fiatal tanárként – rövid ideig – a Premontrei Gimnáziumban tanított, ahol énekórákat tartott és már az áttelepülés évében ünnepi műsorokon vezette a gimnázium énekkarát.

1953-ban fiúkórust alakított, amely néhány év múlva már 60 tagú kórusként ért el szép eredményeket. Legjelentősebb sikereit a Petőfi Általános Iskola tanulóiból 1965-ben alakult „Rigók” Kórusa hozta. Az alapító tagok között olvashatjuk Duffek Mihály nevét, aki jelenleg a Debreceni Egyetemi Szövetség Zeneművészeti Konzervatóriumának igazgatója. A kórus zongorakísérője Torma Gabriella – jelenleg Franciaországban élő zongoraművész – volt, aki a Nemzetközi Liszt-Bartók Zongoraverseny III. díját nyerte el 1966-ban.

Gödöllő zenei életében nagy jelentőséggel bírt az '50-es években megalakult fúvószenekar. A zenekar megalakulására így emlékszik vissza Winkler Nándor, aki az együttes első vezetője volt: a Petőfi Sándor Általános Iskola igazgatója – Epres János – az '50-es évek elején fúvós hangszereket szerzett a kastélyban állomásozó honvédség magyarországi alakulatainak anyagszertárából. Ezekkel a hangszerekkel indult el a fúvószenekar tevékenysége.

Az első bemutatkozás 1957. május elsején történt, amikor a zenekar zenés ébresztőt tartott a település utcáin végigvonulva. Ez a szokás évtizedeken át megmaradt. Az 1957/58-as tanévtől Völgyi Ernő harsonaművész, a MÁV Szimfonikus Zenekar szólamvezetője vállalta el a fúvósok oktatását és a zenekar vezetését.

Az 1960/61-es tanévtől kezdve a zenekar rendszeresen szerepelt a település ünnepélyein. A szakmai színvonal állandóan emelkedett. Az évente megrendezett járási művészeti szemléken mindig sikerrel szerepeltek. A komolyabb fellépésekre visszajöttek azok a zenekari tagok, akik már nem jártak az általános iskolába. Völgyi Ernő a Körzeti Állami Zeneiskola megszervezéséig vezette a zenekart és tanította az utánpótlást a Petőfi Általános Iskolában. Később ezt a

munkát a zeneiskola tanáráként folytatta, nagyszerű fúvósokat, méltó utódokat nevelve.

Az 1950-60-as években Gödöllőn Zeneoktatói Munkaközösség formájában elkezdődött a zongora és furulya, majd a hegedű oktatása. Az általános iskolák lelkes énektanárai: Winkler Nándor, Brózik Tibor mellett a munkaközösség tanárai között találjuk Kovács Péter orgonaművészt, Poták Fridolin operaénekest, Kiss Gyulát és Gervanics Ivánt, valamint Györe Zoltán zeneszerzőt és a zeneakadémiát végzett Remsey testvérek közül Gábort.

Remsey Gábor volt az első zongoratanára Duffek Mihály zongoraművésznak, aki így emlékszik vissza zenetanulása kezdeteire: „...sok délutánomat az Erdő utcában, azaz a Körösfői utcában töltöttem. Itt csodálkozhattam rá a zene végtelen világára, itt születtek csodálatos hangok a kottafejekből, de itt láttam először csónaképítést, különös festményeket, itt találtam rá Csibészre, a farkaskutya játszótársamra. Bizony, nem zeneiskola volt ez, kevesebb is, több is annál: maga a varázslat, amitől végképp zenetanulóvá lettem.”

A visszaemlékezés gyönyörűen rávilágít arra, hogy a Gödöllői Művésztelep művészeinek világlátása hogyan hatott az értékeket kereső személyekre, hogyan alakította a Gödöllőn élő, gödöllőivé vált művészetszerető emberek szemléletmódját.

Ezt láthatjuk a Frédéric Chopin Zeneiskola 35 évének történetében is. A személyiség tisztelete, a valós értékek keresése és a művészetek hatóereje formálta, építette a zeneiskola tanári és diák közösségeit. Ez segítette az országos élvonalba kerülést, a felzárkózást a legrangosabb iskolákhoz.

Milyen lombos koronájú, gazdag termésű fa növekedését táplálta/táplálja a múltba kapaszkodó biztos gyökérzet. Az országnak számos nagyszerű zenészt adó zeneiskola, a nemzetközi hírnévre szert tett ifjúsági zenekarok, énekkarok, az iskola művésztanáraira épülő szimfonikus zenekar, a zenei táborok, kurzusok, fesztiválok, versenyek révén az ország odafigyel a Gödöllőn történő zenei eseményekre. A zenei élet szereplőinek együttműködése, a kapcsolódási pontok felismerése tágas teret nyitnak, és a valós értékek összefogásával újabb hagyományok megteremtéséhez vezetnek.

Ferenczi Anna

A ZENEISKOLA MEGALAKULÁSA

– AZ ELSŐ 10 ÉV –

Az 1950-es '60-as években Magyarországon új irányt vett a zeneoktatás rendszere. A főváros és néhány nagyváros zeneiskolája mellé lendületesen zárkóztak fel a zenei nevelés vidéken alakult intézményei. A nagyobb városok zeneiskolái kihelyezett tagozatokat hoztak létre. Ebben a kulturális misszióban élen járt Pest megye. Az 1952-ben létesített Abonyi Zeneiskola 1960-tól 1971-ig húsz zeneiskolai kihelyezett tagozatot indított el, köztük 1960-ban a Váci Zeneiskolát.

1967-ben Váci Járási Körzeti Zeneiskola néven Fót, később Dunakeszi központtal újabb iskolacsoport jött létre. Ide tartozott az Aszód, Bagon, Pécelen akkor már működő – később a gödöllői zeneiskolához csatlakozó – kihelyezett tagozat.

Gödöllő várossá válása és az 1970-ben elindított ének-zene tagozat megkívánta, hogy a város gondoskodjon a zenetagozatos iskola tanulóinak hangszeres képzéséről. A város óriási erőfeszítéseket tett azért, hogy zeneiskolája legyen.

A zenei tagozat elindításáról a következőket olvashatjuk a Bene Mihály és Lakatos Györgyné által készített: „40 év iskolánk történetéből” című kiadványban: A zeneoktatói munkaközösség, a Völgyi Ernő vezette fúvószenekar, és a város kórusai biztosították az alapot a zenei tagozat, majd később a zeneiskola elindításához. A zenei tagozat és a zeneiskola elindításának fő oka mégis az volt, hogy 1966. január 1-jén, Gödöllő egyik pillanatról a másikra, a világ egyetlen egyetemi falujából, egyetemi város lett.

A várossá válás magával vonta az oktatási intézmények fejlesztését. 1970-ben az Imre utcai Általános Iskolában elindult az ének-zene tagozat. A művészeti hagyományokra építve, a város kulturális fejlődése érdekében megkezdett ének-zene tagozat célja az volt, hogy zenét szerető és értő ifjúságot neveljenek. Kodály szavaival: „Legyen a zene mindenkié!”

A tagozatot elindító énektanár házaspár Ujváry Géza és Ujváryné Balogh Zsuzsanna 1970-ben, frissen végzett énektanárként kerültek az iskolához. Jó szakmai felkészültséggel és nagy lendülettel láttak a munkához. Az eredmények nem maradtak el. A zenei tagozat tanulóiból kamarakórusok és nagy kórusok alakultak. A kórusok gazdag és színes repertoárjukat nagyszabású évzáró hangversenyeken mutatták be. *(Forrás: Bene Mihály, Lakatos Györgyné: 40 év iskolánk történetéből)*

1972 szeptemberében a Dunakeszi Körzeti Állami Zeneiskola kihelyezett tagozataként kezdődött el Gödöllőn a zeneiskolai oktatás zongora, hegedű, cselló, fa és rézfúvó szakon.

A zeneiskola 1974. január 1-jén Gödöllői Körzeti Állami Zeneiskola néven önállósult. Kihelyezett tagozatai Aszód, Bag, Pécel, Veresegyház székhellyel működtek.

A zeneiskola megszervezése, majd önállósulásának elérése **Pálfalvi Ferenc** igazgató nevéhez fűződik, aki felismerve a „kellő időt és alkalmat”, óriási energiával vállalta magára a város és a környékbeli települések zenei életének koordinálását. Gondos és kitartó vezetői munkája nyomán a 268 tanulóval és 16 tanárral induló Körzeti Állami Zeneiskola az 1980/81-es tanévre elérte a 718 fő tanulólétszámot.

Az 1970-es években Dr. Fábrí Mihály vezette Gödöllő Város Művelődési Osztályát. A széles látókörű, értékeket felismerő és a jó ügyekért harcba szálló művelődési osztályvezetőnek komoly szerepe volt a gödöllői zeneiskola létrejöttében.

Fábri Mihály tanár urat Tóth László kérdezte meg a zeneiskola létrehozásának körülményeiről.

❖ **Arra kérem Miska bácsit, mesélje el, hogyan alakult meg a zeneiskola Gödöllőn.**

1966. január elsejével Gödöllő városi rangot kapott Magyarország 64-ik városaként. Feladata, hogy saját lakóinak és a környező települések lakóinak kielégítse kulturális, egészségügyi, kereskedelmi igényeit. Egy városnak munkahelyeket kell teremtenie a lakói és környezete számára.

Ki kellett építeni azokat az intézményeket, amik eleget tudtak tenni ezeknek a feladatoknak. Ezen feladatok közé tartozott, hogy legyen zeneiskolája.

Gödöllőn zenei oktatás már létezett, egy zeneoktató munkaközösség látta el ezt a feladatot, amelynek vezetői Remsey Gábor, Remsey András és Winkler Nándor voltak. Ők mind kiváló szakemberként csak szűk körben tudtak dolgozni. Már akkor működött a Fúvószenekar a mai Városi Fúvószenekar elődje. Ezek csirái voltak a városi zeneoktatásnak.

1970-ben a mai Erkel iskolában megalakult a zenei tagozatos osztály. A zeneoktatói munkaközösség már nem tudta elvégezni a hangszeres képzést, mivel a tanulók létszáma ugrásszerűen növekedni kezdett. Követelmény volt, hogy a zenei általános iskolába járó gyerekek hangszeren is tanuljanak.

A dunakeszi állami zeneiskola kibehelyezett tagozatot létesített Gödöllőn a Tanács kérésére és lépéseket tett az önállósításra. Az évről évre növekvő igény egyre több tanár bekapcsolását és alkalmazását kívánta meg és létrejött Gödöllő körzeti zeneiskolája. Igazgatója Pálfalvi Ferenc zongoratanár volt. 1974-től folyamatosan épültek ki a tanszakok. A kezdetektől itt tanított Borovay Klára és Legeza Judit, akik le is telepedtek a városban. Ferenczi Anna is korán bekapcsolódott a zeneiskola szervezésébe és működésébe, majd vezetésébe. Igazgatóbellejessége, később igazgatója lett az intézménynek, egészen a múlt év végéig. Betöltötte ezt a szép, de nagyon nehéz munkakört. Az ő ideje alatt épült, szépült, gazdagodott és vált egyre tartalmasabbá a zeneiskola.

❖ **Hol volt kezdetben a zeneiskola?**

Ahhoz, hogy önálló oktató intézmény legyen a zeneiskola, helyet, oktató termeket kellett biztosítani. A mai Erkel iskola mellett volt a már azóta lebontott Városi Tanács, ebben az épületben kaptak oktató termeket. Később a Városi Tanács a Kis Testőrlaktanyát – amelyben most van a zeneiskola – felszabadította. 6 lakás volt benne. A lakók az épülő lakótelepeken lakást kaptak, az így megüresedő lakásokat a zeneiskola kapta meg. Ez az épület a '90-es évekre már szűkössnek bizonyult, és a városi Önkormányzat rendkívül dícséretes módon újjá építette tetőtér-beépítéssel, megtartva a műemlék jellegű épület eredeti formáját.

❖ **Milyen volt a várossá váláskor a kulturális élet Gödöllőn?**

Egy városnak ki kell alakítani a kulturális arculatát, ez nem megy máról holnapra, és ennek egyik eszköze a zeneiskola, mely kellő zenei nevelést, zenei műveltséget biztosít, amire rá lehet építeni a zenei rendezvények sorozatát. (Ami hát bizony a várossá váláskor elég szegényes volt.) Ez mára sikerült. Szokták mondani, hogy a bőség zavarával küzd rendezvények tekintetében a város. Ez nem így van, ugyanis felnőtt az a generáció, amely fogékony, érzékeny a zene iránt és igényli azt. A Művelődési Központban, a Zeneiskolában, a Kastélyban zenei rendezvények sorozatait hallhatjuk. Tehát kialakult egy olyan városi közönség, amely fogékony erre és igényli ezt. Ezt a funkcióját a zeneiskola dícséretesen betöltötte és betölti a mai napig.

Tóth László klarinét, gordonka szakos zeneiskolai tanuló

Az indulás évében 132 növendék tanult Gödöllőn és 136 a körzet iskoláiban.

Az 1973/74-es tanévben Gödöllőn tanító zenetanárok:

Pálfalvi Ferenc igazgató, Ebergényi Sándorné, Kovács Nándorné – zongora, Balogh András, Bisztriczky Tibor és Ujváry Géza – hegedű, Bencsáth Annamária – cselló, Borovay Klára – fafúvó, Tóth Ferenc – rézfúvós hangszeres.

A körzetben tanító zenetanárok:

Aszód: Bencsáth Annamária – cselló, Csermely Józsefné – zongora, Steidl Sándor – zongora, Tarr Gábor – fafúvós, Wendler Magdolna – hegedű

Bag: Wendler Ibolya – zongora, szolfézs

Pécel: Markó Angyalka – zongora

Veresegyház: Steidl Sándor – zongora

Borovy Klára fuvolatanár az egyetlen, aki az iskolaalapítástól mindmáig a zeneiskola tanára. Tanítványa, Dévai Dorottya beszélgetett vele, az iskolához kötődő emlékeiről.

❖ **Kedves Klári néni, mikor, hol kezdett zenével foglalkozni, és miért éppen a fuvolát választotta?**

Egészen kicsi koromban jártam zeneóvodába, ami a gödöllői iskola zenevár foglalkozásaihoz hasonlított. Allítólag akkor még nem volt szép énekhangom. Apukám kérésére írtak be zenei általánosba, ahol 8. osztályos koromig zongoráztam. Akkor úgy döntöttem, hogy én inkább fuvolázni szeretnék. Saját döntésem volt. Elkezdtem, és azonnal fel is vettek zeneiskolába, abonnan jélményi képzés után átjutottam a szakközépiskolába. Ezt, hogy ilyen hamar felvettek, annak tulajdonítom, hogy a fuvolahangom azonnal szép volt, és valószínűleg ez volt az, ami megragadta az akkori tanárokat.

❖ **Miután lediplomáztott, rögtön Gödöllőre került?**

Igen. Az 1973/74-es tanévben kerültem ide, a zeneiskola önállósodásának évében. Pálfiy Ferenc volt az alapító igazgató. Majdnem 20 évig vitte az iskolát, rengeteg energiát fektetett a létrehozásába, működésébe, fejlesztésébe, hogy egyre több tanár és növendék legyen.

❖ **Milyenek voltak az első évek?**

Amikor elkezdtem tanítani, rajtam kívül csak négy tanár volt. Egy zongora, két hegedű és egy részfűvós. Én voltam az ötödik, mint általános fájűvós- és szolféjstanár. Akkoriban még a zeneiskola összes növendékét ismertem személyesen, hiszen a létszámuk nem haladta meg a 100-at.

A következő tanévben, úgy emlékszem, jött egy klarinét tanár, és így fuvola-klarinétra szorítkozott a tanszak. Aztán a későbbiek folyamán jött még oboa, fagott és több zongoratanár, így az iskola fokozatosan fejlődött.

❖ **A kezdetektől ebben az épületben zajlik az oktatás?**

Nem. Az az épület már nincs meg, ahol elkezdődött a zenetanítás. A mai Erkel Ferenc Általános Iskola egyik épületszárnyában tanítottunk délutánonként. 1977-ben költöztünk ide, majd 1994-ben építették újjá az épületet a mai formájára.

❖ **Voltak fellépéseik, hangversenyek már az induláskor is?**

Természetesen! Abogy elindult a zeneiskola, rögtön nagy volt rá a kereslet, de hát mentünk mi magunktól is, hogy tudják, beindult Gödöllőn a zenei élet. Rengeteg volt a meghívás, sokat szerepeltem az Egyetemen, a Könyvtárban, a Kastélyban, valamint a jelenlegi Erzsébet Hotel régi épületében. Az első években nagyon sok koncert volt, minden tavasszal elmentünk zenélni a kihelyezett tagozatainkba; Aszódra, Bagra, Pécelre és Veresegyházra. Általában zongora kísérettel fuvoláztam. Ma már ritkább a szolístákra épülő tanári koncert, több szerep jut a zenekaroknak.

❖ **Gyerekei közül mindenki tanult zenét?**

Igen, mindannyian tanultak, de jelenleg úgy tűnik, hogy zenei pályára egyedül Ingrid lányom fog menni. Ót komolyabban érdekli ez a dolog, illetve Ő a legkitartóbb, mert hát a zenetanuláshoz hatalmas kitartás szükséges. Ezáltal nevel minket a zene, hiszen ez másképp nem működik.

❖ **Sokáig volt otthon a gyermekeivel?**

A 80-as években szinte végig otthon voltam, csak a 90-es évek elején jöttem vissza tanítani. Ekkor visszarázódtam a zeneiskolai életbe. Felvételire, versenyekre vittem növendékeket, igyekeztem mindenből elmenni velük, bátorítani őket, minél jobb tanár lenni.

❖ **Ha jól tudom, volt olyan tanítványa is, aki később a gyerekeit is magához íratta. Volt hasonlóság köztük?**

Még a 70-es években tanított lányok közül többeknek tanítottam a gyermekét is, de nem fedeztem fel hasonlóságot anya és lánya közt, sőt, több esetben szinte ellentétei voltak egymásnak.

Kedves Klári néni, nagyon szépen köszönöm a beszámolóját, és további sok örömet és sikert kívánok a zenei és a magánéletében is.

Dévai Dorottya – fuvola szakos zeneiskolai növendék

Az önállósodás első évében a zeneiskola elsősorban a zenei tagozatról vette fel a tanítványokat, de 1975-től már más iskolákból is jöttek növendékek, sőt egy csoportban elindult az óvodások „dalosjáték” nevű foglalkozása.

A zeneiskola létrejötte új fejezetet nyitott a város zenei életében. Az iskola tanárai között kezdettől találhatunk magas színvonalon muzsikáló hangszereseket, akik a tanítás mellett rendszeresen szerepelnek hangversenyeken, kiállítás megnyitókön, városi rendezvényeken.

Pálfalvi Ferenc igazgató így ír a kezdeti időszakról a „Fejezetek a Pest megyei állami zeneoktatás 35 éves történetéből” című kiadványban: „A zeneiskolának egyrészt a növendékek érdeklődése felkeltésével, másrészt a társintézmények tanulóinak egyre nagyobb számát hatása alá vonva fel kell hívni az értékes művekre a figyelmet, és ki kell alakítani egyfajta zeneéhséget mindenkinben. Azt kell elérni, hogy rendszeres zenefogyasztóvá váljon minden növendék, illetve szülő. Az iskola tanárai érzik, hogy mi a feladatuk, és tanári hangversenyeken szívesen vállalnak közreműködést. Próbálnak a hallgatóságuknak zenei élményt nyújtani. A tanári hangversenyek rendszerét a dunakeszi zeneiskolától örököltük. Hagyomány, hogy minden decemberben és tavasszal koncertet adunk.”

Az iskola körzeti jellegéből adódott a feladat, hogy évente egy-két alkalommal a kihelyezett tagozatok településeire is eljutottak a koncertező zenetanárok, de tanári kamaracsoportokkal szerepeltek Pest Megyei rendezvényeken és országos fesztiválokon is. Az itt látható fotó egy kihelyezett tagozati tanári koncerten készült 1976-ban.

A kép a koncerten szereplő tanárokat örökítette meg: Wendler Ibolya, Wendler Magdolna, Gyurjács Ottóné, Tóth Teréz, Ferenczi Anna,

Faragó Zsuzsanna, Waig Júlia, Borovy Klára, Varjas Anna, Foltyn Péter, Klembala Géza – és Pálfalvi Ferenc, a zeneiskola alapító igazgatója.

A gödöllői körzeti zeneiskola kezdeti szakmai eredményeit segítették azok a kihelyezett tagozatok (Aszód, Pécel), ahol jóval korábban kezdődött a zeneiskolaszerű zeneoktatás mint Gödöllőn. A körzeti növendékek részvételével rendezett tanévzáró hangversenyeken már az első években hallhatott a közönség magasabb osztályos növendékektől olyan színvonalú produkciót, amely a kezdő növendékeknek élményt adott és biztatást a zenetanulás folytatására.

A továbbtanulás terén is hamarosan megszülettek az első eredmények.

1976-ban az iskola három növendéke – Csitári Ilona (zongora), Király Gyöngyi (hegedű), Ladócsy Erzsébet (zongora) – indult zenei pályára. Mindhárman az aszódi tagozat tanulói voltak és mindhárman zenetanárként dolgoznak ma is.

A gödöllői „anyaiskola” növendéklétszáma, tanári létszáma, a tanszakok száma és a tanítás szakmai színvonala rövid időn belül lendületesen előre tört.

Kialakult a növendékhangversenyek és az év végi beszámolók – vizsgák – rendje. Az első félévben minden tanár minden növendéke a szülőknek mutatta be hangverseny keretében a megtanult műveket, a tanév végén pedig a tanszak tanárai előtt történt a bemutatkozás.

A hangversenyeken és a vizsgákon minden alkalommal, az összes kihelyezett tagozaton ott volt az igazgató, az igazgatóhelyettes és a tanszakvezető. Így az iskolavezetés jól ismerte a tanárok munkáját és a növendékek eredményeit is. Ez tette lendületté a szakmai fejlődést. A vizsgákon elhangzott legkiemelkedőbb produkciók csendülhettek fel az Agrártudományi Egyetem színháztermében megrendezett évváró hangversenyen.

A gyors létszámbeli fejlődés mellett már az első években komoly szakmai eredményekkel zárkózott fel az országban régebben működő zeneiskolákhoz a gödöllői iskola. 1976-tól kezdve évente általában 3-4 növendék tanult tovább zenei pályán. Növendékeink sikeresen szerepeltek országos versenyeken.

Eredményesen működött a Völgyi Ernő vezetése alatt álló fúvószenekar, a növendék vonószenekar és több tanári kamaracsoport.

A zeneiskola bekapcsolódott a megyei zenei fesztiválok szervezési munkáiba.

A képen a fúvószenekart látjuk Völgyi Ernő vezetésével, a Gödöllői Agrártudományi Egyetemen megrendezett Pest Megyei Fúvószenekari Találkozó, 1977-ben.

Az 1977-es év több szempontból jelentős volt a zeneiskola történetében. Ekkor született az első országos eredmény iskolánk számára.

Az I. Országos Zeneiskolai Zongoraversenyen gödöllői növendékünk, Both Ágnes II. helyezést ért el. Tanára Domoszlai Erzsébet.

A képen Both Ágnes zongorázik.

Ebben az évben vették fel a budapesti Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskolába két gödöllői trombitás növendékünket, Árvai Istvánt és Berki Zoltánt, Völgyi Ernő növendékeit, akik a zenekari fotón az első sorban ülnek.

1977 szeptemberében költözött a zeneiskola az Ady Endre sétányon található önálló épületbe.

A Grassalkovich Kastély hajdani tiszttartói házat úgy alakították át iskolaépületté, hogy 12 tanteremben lehetett tanítani és 80 férőhelyes hangversenyterem várta a koncertező diákokat, tanárokat és vendégművészeket.

Az Alsó Parkban elhelyezkedő épületnél ideálisabb helyszínt nem is lehetett volna elképzelni zeneiskola számára.

A zeneiskola önálló épületének hangversenyterme új lehetőségeket kínált. Immár hangversenyteremben lehetett tartani az „osztályhangversenyeket”, évente többször rendezhettünk különböző tanszakok részvételével növendékhangversenyt, a zeneiskola tanárai kamarazenei esteket és szülőesteket is adhattak.

Egyre gyakrabban léptek fel koncerttermünkben pályakezdő, vagy már ismert művészek. (Pl.: a Gödöllőről indult Torma Gabriella és Duffek Mihály zongoraművészek, ifj. Hara László fagottművész, Kapás Géza hegedűművész, Eckhardt Gábor, Klaus Meissner, Eva Maria Müller, Berlini Barokk trió.)

A városban olyan zenei élet kezdett kibontakozni, amely helyet adhatott az 1978-ban megrendezett Pest Megyei Négykezes-versenynek. Tanári koncertek hangozhattak el a '78-ban induló „Gödöllői Tavasz” rendezvényein.

Tihon Stella, a zeneiskola egykori zongorista növendéke beszélgetett Barta Katalin zongoratanárnővel, aki 1977-től tanít a zeneiskolában.

„Óvodától a felnőtt korig a zeneiskola falai között...”

❖ **1977 őszén kisdíakként iratkoztam be a gödöllői Körzeti Állami Zeneiskola zongora tanszakára és tanárnőm a pályakezdő Barta Kati néni lett. Biztos, hogy ez az év „mindhármunk” életében fontossá vált!**

Igaz Stella, de kire/mire gondolsz harmadikként?

❖ **A zeneiskola ekkor költözhetett az Ady Endre sétány 1. szám alatt átalakított épületébe. Elmondanád Kati néni, melyek az emlékeid erről az időszakról?**

Nagyon lelkesítő munka folyt az épület átadása előtt. Tanárok, diákok, szülők serénykedtek az ablaktisztítással, takarítással és kertrendezéssel.

❖ **Családommal máig emlegetjük az első találkozásunkat. Tanévkezdéskor néhány hétig még a város más – más intézményeiben voltak a zeneiskolai órák. Mi a Légszesz utcai iskola (mai nevén: Hajós Alfréd Általános Iskola) énektermében kaptunk helyet. Órabeosztásra vártunk a folyosón, mikor megérkeztél és érdeklődtél, hogy itt lesz-e a zongoratanítás. Édesanyámmal köszöntöttünk és mondtuk, hogy: „Gyere, ülj le, nemsokára jön a tanárnő is!”**

Mindig mosollyal emlékszem erre magam is! Örömteli napok voltak, mikor birtokba vettük a friss illatú 80 fős hangversenytermet, és hamar benépesült a 13 tanterem, a két irodahelyiség.

❖ **Milyen tanszakokon lehetett akkor zenét tanulni és kikre emlékszel vissza szívesen?**

A legnagyobb létszámú tanszakok: a hegedű, zongora és a fúvós. A fúvószenekar sikere Völgyi Ernő kezében volt, Pálfi Ferenc igazgató dirigálta a vonós együttest, melyben a szép hangon hegedülő diákok Wendler Magdolna osztályából kerültek ki. A zongora tanszakon sokszor hallgattam Domoszlay Erzsébet óráit, kinek legigyesebbjai rendszeresen eljutottak az országos versenyek döntőjébe. A szigorú Barabás Ernőtől nemcsak a diákok tartottak a zongoravizsgán, de jómagam is. Értékeléseiből és kritikus megjegyzéseiből sokat leszármam a magam számára a tanári éveim elején. Felesége, Verasztó Magdolna zongoraművész emlékére díjat alapított a tanár úr, melyet az országos zongoraversenyek döntősei nyerhetnek meg évek óta Nyíregyházán.

A hangversenytermünkben lévő jó állapotú Weinbach zongorát nagyon féltettük, mert ez volt a záloga a színvonalas kamara előadásoknak. Amikor jutalomból eljátszottam a tehetséges kis Györe Katával a szépen megtanult darabjait a felhívított zongorán, hamarosan a baragos igazgató úr hangja vegyült az előadásba. Prestissimo érkezett a terembe, hogy „...már megint ki gyakorol itt...”

Sokat kamarazenéltünk, délelőttiünként is szólt a muzsika az épületben. Az Isaszegi úton a város fenntartott egy épületet a pedagógusok számára, melyet éveken át sok zenetanár vehetett igénybe mint szolgálati főröbelyet. Az Ady sétány összehoruló fái alatt ideális séta után kezdhettem meg rendszeres délelőtti gyakorlásaimat és a kamarapróbákat. Foltyn Péter harsonás, Borony Klára furolatanár, Rónai Lajos klarinétos, az aszódi zeneiskola mai igazgatója, Marek Katalin fagottos, Lengyel Judit magánének szakos kollégák állandó partnerek voltak.

❖ **Volt lehetőség akkoriban koncertezni a zenetanároknak?**

Rendszeresen! Első fellépésem az iskola hagyománya szerinti „Pályakezdők bemutatkozó hangversenyén” volt. A társadalmi ünnepeken hangversenyek voltak, de a karácsonyi muzsika is hozzátartozott a város zenei életéhez. Kielégítettük a kastélyban működő szociális otthon ez irányú igényeit is. A nagyszabású tanévzáró hangversenyek az egyetem aulájában voltak. Az új zeneiskolai hangversenyterem a kamarazene központja lett, ezzel sokat gazdagodott a városi koncertélet.

❖ **Vendégművészek is jöttek Gödöllőre. Milyen élményre emlékszel Kati néni, ezzel kapcsolatban?**

Szívesen emlékszem igazán gazdag kapcsolatunkra az Ifjú Zenebarátok Magyarországi Szervezetével – Jeunesses Musicales –, melynek keretében évtizedekig számtalan budapesti hangversenyre kaptunk meghívást.

Minden hónapban tartottunk klubfoglalkozásokat, melynek keretében vendégeink voltak más zeneiskolák és kiváló művészek. Példaként említem Falvai Sándor zongoraművészt, a Zeneakadémia nemrég leköszönt rektorát, valamint Keveházi Gyöngyi zongoraművésznőt, kikkel a kapcsolat azóta is folyamatos. Ifjú művészek évente többször játszottak a hangversenytermünkben, de diákjainkat is delegálhattuk nemzetközi táborokba, versenyekre. A szervezet hozta létre azt az igényt, hogy szakmailag segítse és fejlessze az érdeklődő ifjú zenészeket a zenei ismeretek átadásában. A zenei ismeretterjesztő tábor központja éveken át Gödöllőn volt. Földes Imre zenetörténész, a rádiós ismeretterjesztés nagymestere gyűjtötte maga köré az érdeklődő zenészeket, hogy az itt töltött betek alatt a mesterség mesterfogásainak titkába vezesse be a lelkes társaságot. Remek táborok voltak, egy életre szóló hasznos útmutatással, a zene ügyéhez való példaadó hozzáállással. Egy évtizedig tagja voltam e szervezet országos vezetőségének, a Pécsen rendezett Nemzetközi Jeunesses Musicales Táborban pályakezdőként évekig aktív résztvevő voltam a mesterkurzusokon. Számtalan szakmai barátság forrása ez a szervezet: pl. városunkban él Csurgó Tamás kértművész és karmester, akivel a lengyelországi Czeszochowában megrendezett Ifjúsági Nemzetközi Versenyen találkoztunk.

- ❖ **De jó, hogy a verseny ismét szóba kerül. Volt a zongoristáknak olyan négykezes versenye a zeneiskolánkban, mely nagyon emlékezetes számomra. Nem csak azért, mert díjazottak voltunk a partneremmel, hanem azért is, mert függöny mögött tartották a versenyt.**

Érdekes és sikeres volt ez a rendezvényünk, de szinte minden versenyen ott voltunk az elmúlt 35 évben, melyet meghirdettek az országban, megyében. A diákok aktivitása mellett fontos említeni a tanári rendezvényeken való sikeres közreműködéseket. Kaposvárott Országos Kamarazenei Fesztiválokat rendeztek rendszeresen, Szekszárdon Országos Zenetanári Zongoraversenyeket. Minden versenyen rendszeresen, mondhatnám visszatérőként vettünk részt a kollégákkal. A versenyekre készített műsorokat természetesen a gödöllői közönség hallotta elsőként.

- ❖ **Visszatekintve a tanítás éveire, kik voltak azok a növendékek, akikre büszke lehet nemcsak a tanárnőjük, de az iskola és a város is?**

Minden olyan diákom, akik évekig hűséggel és érdeklődéssel próbálták utat találni a zenélés rejtelmeibe, örömet szereztek. Van ebben sok – sok hétköznapi siker és nem kevés ünnepi.

Az utóbbiak, az 1992-es nyíregyházi Országos Zongoraverseny IV. korosztály győztese, Rásonyi Miklós, az 1993. Kassai Nemzetközi Zongoraverseny különdíjasa és kétszeres Nyíregyházi verseny döntőse, Györe Bence, Györe Katalin, ki az első óvodás korú tanítványom volt és versenyek során kiváló eredményeket ért el, sikeres felvétellel koronázva meg közös munkánkat. A mohácsi Továbbképzős Versenyről Kiemelt Nívódíjjal hazatértek: Mészáros Judit, Orosz Judit, Rásonyi Miklós. Nem biztos, hogy pontos a szám, de közel tizenötön választották a zenei pályát az osztályomból. Ángyán Ildikó és testvére, Katalin tizenhat évig voltak a zeneiskola diákjai, az osztályom tagjai. Óvodás korban találkoztunk és felnőtt korban vettünk búcsút a közös munkától. Ez az élet nagy ajándék!!!

- ❖ **Sokan elvégzik a továbbképző osztályokat a zeneiskolában. De nem szűnt meg a kapcsolat később sem, mert továbbra is járunk hangversenyekre és hozzuk a gyerekeinket hozzátok!**

Igen Stella, te is már korán beíratod a gyermekeidet a népszerű zenevárho, hogy minél több „zeneiskolai unokánk legyen”. Asztrik fia is immáron hatodik osztályos tanítványom. Sok – sok hasonló családi kapcsolat alakult ki az évtizedek alatt. Köszönöm neked és mindenkinek! A bétszáz fős teljes zeneiskolai „...nagy családért” 35 éven át a kezdeti lelkesedéssel dolgozott az egyre teljesebb tanári kar, élükön az igazgatók, Pálfalvi Ferenc alapító, majd 1991 után Ferenczi Anna.

Van valami szimbolikus abban, hogy a jubileumi évben – a volt diák –, Ella Attila követi az elődök sokat dicsért példáját az igazgatói poszton.

- ❖ **Én is mint egykori diák és immáron szülő köszönöm az itt kapott életre szóló élményeket és örömteli, sikeres zenei életet kívánok továbbra is a zeneiskola megújult falai között.**

Tibon Stella zongora szakos volt diák

Az 1979. évben a zeneiskolából 5 növendéket vettek fel zeneművészeti szakközépiskolába. Közülük ketten – Ella Attila és Nádas Csaba – a főiskola elvégzése után visszajöttek tanítani a gödöllői zeneiskolába. Necz István és Sára József a Gödöllői Szimfonikus Zenekar koncertjein történő közreműködéssel tartják a kapcsolatot egykori iskolájukkal.

Mukk József – jelenleg a Magyar Állami Operaház ismert magánéneke – csellistaként került zenei pályára.

A képen az Operaház Varázsfuvola előadásán Pamina szerepében Herczenik Annát, Tamino szerepében Mukk Józsefet látjuk. Herczenik Annát közvetlenül a zeneiskolából vették fel a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetemre 1996-ban. Ezen az előadáson 3 gödöllői művész is szerepelt, mert karmestere a Gödöllőn élő Liszt-díjas Érdemes Művész, Gál Tamás volt.

A zenei pályára kerülő, valamint megyei és országos versenyeken, fesztiválokon sikerrel szereplő növendékek mellett az iskola tanárai is fontosnak tartották, hogy országos fórumokon megjelenjenek.

A Zenetanárok Országos Kamarazenei Találkozójáról, amelyet Kaposváron rendeztek meg, több alkalommal hozták el az iskola tanárai a **„Kiemelkedő Művészeti Teljesítményért”** művészeti díjat. 1976-ban Gyurjács Ottóné és Ferenczi Anna négykezes művekkel, 1978-ban Barta Katalin zongora és Váradyné Egri Anna mélyhegedű, valamint Bencsáth Annamária cselló és Ferenczi Anna zongora szonáta-párok, 1980-ban Szegedi József, Váradyné Egri Anna, Lorenczné Farkas Zsuzsanna és Ferenczi Anna zongorás kvartettje, 1984-ben Wilhelm Ildikó cselló és Irina Ivanyickaja zongora szonáta-pár nyerte el az országos találkozó művészeti díját.

Szekszárdon, a Zenetanárok Országos Liszt Ferenc Zongoraversenyén Barta Katalin és Ferenczi Anna képviselték több alkalommal is a gödöllői zeneiskolát.

1979. június 6-án – a zeneiskola zongoratanára, Tamás Judit közvetítésével – testvériskolai kapcsolat létesült a ma szlovákiai területen fekvő Nagyrőce művészeti iskolájával.

Az első találkozón készült fotó, a nagyrőcei művészeti iskola udvarán. A gödöllői zeneiskolát Pálfalvi Ferenc igazgató, Ferenczi Anna igazgatóhelyettes és Tamás Judit zongoratanár képviseli. Pálfalvi Ferenc mellett Eva Skalska, a nagyrőcei művészeti iskola igazgatóhelyettese, az első sorban középen Zuzanna Slezakova zongoratanár, aki mindmáig kedves tolmácsa találkozásainknak.

A 30 éve élő kapcsolat úgy alakult, hogy évente meglátogatják egymást az iskolák küldöttségei. Egyik évben Gödöllőn, másik évben Nagyrőcén találkozunk.

A cserelátogatások első napján a vendégiskola tanítványai hangversenyt adnak a fogadó városban. Ezeken a hangversenyeken igyekszünk a zeneiskola tanszakainak minél szélesebb skáláját felsorakoztatni, így a koncertprogramban különböző korú és különböző hangszereken játszó növendékek lépnek fel.

A cserehangversenyek segítenek abban, hogy kölcsönösen megismerjük a szomszédos nemzet zenepedagógiáját, az ott tanított zeneműveket, tanulunk egymástól.

A csereutak második és harmadik napja a kirándulások és a személyes barátkozás ideje a növendékek és tanárok számára egyaránt. A növendékek elszállásolása családoknál történik, alkalmat adva a nyelvi akadályokat nem ismerő hosszú távú barátkozásra.

A tanárok szakmai kapcsolatának egyik szép példája, hogy a rócei iskola fiatal tanára L'ubica Benusová – aki már diákként is járt Gödöllőn – szakdolgozata témájául a két iskola kapcsolatát választotta.

Három évtized elteltével is évről évre találkoznak iskoláink tanárai és tanítványai, a koncertekkel és kirándulásokkal egybekötött cserelátogatásokon. A nagyrócei tanítványok részt vettek néhány alkalommal a „Zene és társművészetek” táborban, a gödöllői növendékek pedig sikeresen szerepeltek a Nagyrőcén megrendezett „Ifjú zeneszerzők” elnevezésű nemzetközi találkozón.

A zeneiskola növendékei és növendék-együttesei mellett – a '90-es években – koncertezett Nagyrőcén a Városi Fúvószenekar, az Arpeggio Gitárzenekar és a Gödöllői Szimfonikus Zenekar is. Ez a határokon átívelő barátság időtállóan bizonyult. 2009 májusában Nagyrőcén ünnepeltük a testvériskolai kapcsolat 30 éves jubileumát.

A '80-as években ismét növekedett a zenei pályán továbbtanulók száma. A zeneiskola fennállásának első 10 évében 26 tanuló jutott be zeneművészeti szakközépiskolába. A felvettek között találjuk Ferenczy Beáta zongoristát és Somodi Károly trombitást, akik jelenleg iskolánk tanárai.

Az országos versenyek közül a Nyíregyházán háromévente megrendezésre kerülő zongoraversenyen minden alkalommal eredményesen szerepeltek növendékeink. 1980-ban Rácz Csilla I. díjat, Ferenczy Beáta pedig különdíjat kapott. 1983-ban Rácz Csilla, '86-ban Rácz Balázs hozott el I. díjat – tanáruk Domoszlai Erzsébet volt.

1980-ban Pozsonyban szerepelt a váci „Musica Humana” kamarazenekarral két zongorista növendék, Ferenczy Beáta és Rácz Csilla.

Rácz Csilla 1983-ban a televíziós „KI MIT TUD?” II. helyezését nyerte el.

A képen Ferenczy Beáta zongorázik, zeneiskolás korában.

Ferenczy Beáta zongoratanárként került vissza a zeneiskolába. Tanítványa, Danis Kata beszélgetett vele zeneiskolai élményeiről.

❖ **Tanárnő valamikor ebben a zeneiskolában tanult.
Hogyan emlékszik vissza azokra az évekre?**

Biztosan közhelyként hangzik, de a gödöllői zeneiskolában eltöltött évek életem legszebb időszakaként élnek bennem. Ekkor tudatosult bennem, hogy a zene meghatározó szerepet tölt majd be az életemben, amit a Jóisten ajándékként értékelek.

❖ **Mi volt a legszebb élmény? Kik egyengették zenei pályája útját?**

A legszebb élmény a tanulóévekből talán az volt, hogy zenélni öröm, még akkor is, ha a sikerért bizony meg kell dolgozni. Tanáraim egytől-egyig kivételes emberek voltak, akikről nem csak a szakmát, hanem annál sokkal többet, értékrendet tanulhattam. Sorrendben: Bollók Mariann – „pátyolgató”, szeretetteljesen igényes, Domoszlai Erzsébet – „hajtós”, ambíciós, Szabó Csilla – az előadóművész és Kertész Lajos – a tapasztalt és türelmes mentor – életkoromnak és képességeimnek adekvát módon segítettek abban, hogy megtaláljam a helyem ezen a pályán.

❖ **A főiskola elvégzése után több évig Finnországban dolgozott, mikor és hogyan került vissza szülővárosába tanítani?**

Bár nagyon sikeres éveket töltöttem Finnországban, mindig is háza vágytam. Mivel Ferenczi Annával, a zeneiskola akkori szeretett igazgatójával gyerekkorom óta kapcsolatban voltam, a hazaköltözés teljesen zökkenőmentes volt. Olyan, mintha el sem mentem volna. Szeretet és bizalom fogadott Anna néni és a kollégák részéről. Az egykori copfos kislány házáért.

❖ **Mint tanár, többször nyert el zongorakísérői díjat. Hogyan segítették ezek az elismerések a zenetanári munkában?**

A zongorakísérés egyre hangsúlyosabb része a munkámnak, aminek azért örülök, mert így a tanítás mellett lehetőségem van arra, hogy segítsék a gyerekeknek abban, hogy még teljesebb zenei élményben legyen részük. Az ő örömeik és sikerük a legnagyobb díj és elismerés.

Danis Kata zongora szakos növendék

Az évek folyamán a zeneiskola létszáma jelentősen növekedett. Új tanszakok indultak el, a már meglévők tovább szakosodtak. A fafúvós tanszakon 1977-től a fuvola és klarinét mellett már oboát és fagottot is választhattak a növendékek, ugyanebben az évben kezdődött el az ütőhangszerek tanítása. 1980-ban magánének és gitár tanszakkal gazdagodott a zeneiskolai oktatás palettája. Ekkor került az iskolába Kósáné Szabó Beáta gitártanár, aki immár 29 éve lelkes patrónusa a gitárosoknak. Az 1980/81-es tanévben újabb kihelyezett tagozat létesült Isaszegen. Ebben az évben a tanulók száma megközelítette, a második félévben meghaladta a 700 főt. A 718 fős létszámból 429 diák tanult Gödöllőn és 289 a kihelyezett tagozatok iskoláiban.

A gödöllői létszámnövekedés miatt a 12 tantermes épület hamarosan kicsinek bizonyult, sürgősségmegoldásként általános iskolák termeiben és a volt Járási Hivatal irodahelyiségeiben kellett tanítani. A gyors mennyiségi gyarapodást a mindennapi munka minőségi elvárásai váltották fel. Erősödött a tanszaki munka, amelyben részt vettek a körzetben tanító tanárok és az ott tanuló diákok is. Iskolai hangszeres versenyek, a különböző szakokat összefogó növendékhangversenyek, valamint tanári hangversenyek rendezése jellemezte ezt az időszakot.

1981-ben a vonós tanszak tanárainak részvételével megalakult a 8 főt számláló Vonós Kamarazenekar, amely a Gödöllői Szimfonikus Zenekar elődjének mondható.

Új lehetőségeket kínált a zenetanárok számára az 1981-ben átadott Petőfi Sándor Művelődési Központ, Kecskés József vezetésével, akinek a kulturális értékítélete, emberi elkötelezettsége és kitartása nélkül sem a zenei élet, sem a kultúra más területe nem lehetne Gödöllőn azon a szinten, amelyen ma van. 1982-ben indult a művelődési központ felkérésére – Ferenczi Anna vezetésével – a különböző művészeti ágak közös gyökereire épülő ZENEVÁR foglalkozás, a 4-5 éves gyermekek számára. A zene, vers, mozgás, rajz játékos összekapcsolásával sikerült olyan élményadó zenei előkészítő rendszert kidolgozni, hogy iskolánkban évről-évre egyre több tanítvány kezdi ezzel a módszerrel a zenetanulást.

A képen Kozák Anna, akinek gyermekei már zeneiskolások.

A zenevár csoportok első évfolyamában kezdte zenei tanulmányait Herczenik Anna, aki 2001-től a Magyar Állami Operaház magánénekese. Ő volt a zeneiskola első olyan tanítványa, akit alapfokú iskolánkból középfokú zenei képzés beiktatása nélkül vettek fel a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetemre. Ebből a csoportból indult zenei pályafutására Soós Gabriella zongorista, a zeneiskola jelenlegi korrepetitora és még sok, azóta zenei pályán tevékenykedő hajdani zeneiskolás.

1983. december 12-én avatták fel a zeneiskola udvarán, a Margó Ede által 1929-ben készített Chopin szoborcsoportot. A szoborra Pálfalvi Ferenc igazgató talált rá Szentendrén, a szoborkertben, ahonnan kikérte az iskola számára. Pálfalvi Ferenc szavai a szoboravató ünnepségen:

„Ez a csodálatos környezet, a kerítésen túl még érintetlen természet, a fák között csordogáló patak, egyszerűen a miliő, mely méltó keretet ad a zenetanításnak, lesz otthona a jövőben Margó Ede szoborcsoportjának is.”

Prohászka László 1994-ben megjelent Szoborsorsok című könyvében így jellemzi a „lengyel virtuóz” szobrát: „Margó Ede munkájában egyszerre akart emléket állítani a világhírű komponistának és a zene magával ragadó hatásának. A mű a századforduló divatos stílusirányzata, a szecesszió szellemében

fogant, szimbolista ihletéssel. A zongorajáték már-már eksztatikus, sodró hangulatát a kompozíció két mellékalakja, egy férfi és egy nő aktja jeleníti meg. Bravúrosan kivitelezett alakjuk mintha a muzsika testet öltő varázsa lenne. Kettőjük megkapó és felkavaró együttese irányítja rá a figyelmet a szándékosan kicsit háttérbe helyezett zeneszerzőre, aki zongoráján éppen az utolsó hangot üti le.”

Gödöllő lengyel-magyar kapcsolatai és az iskola névadója révén adott koncertet iskolánkban Európa egyik legnagyobb Chopin játékos, Halina Czerny Stefanska.

Lengyelországi kapcsolatfelvétel kínálta a lehetőséget az Elbląg városában megrendezett Ifjúsági Nemzetközi Zenei Versenyen történő részvételre. A versenyen sikerrel szerepelt Wendler Magdolna hegedűtanárnő növendéke, Barabás Ildikó, aki később, – művészdiplomát szerezve – többször fellépett a Gödöllői Szimfonikus Zenekarral, koncertmesterként is.

1989-ben a Frédéric Chopin Zeneiskolában Pálfalvi Ferenc igazgató szervezésével megalakult a Magyar Chopin Társaság, amelynek szervezésében fiatal zongoristák gyakran koncerteztek iskolánkban.

Az iskola fennállásának 10 éves évfordulóján Pálfalvi Ferenc igazgató (aki a fotón a növendékzenekart vezényli) a következő gondolatokat osztotta meg az együtt ünneplőkkel: „Van-e annál nagyobb megtiszteltetés és nemesebb, szebb feladat, mint építeni valami újat. Mert nekünk tényleg valami újat kellett létrehoznunk. Az, hogy befogadásra éhes környezetben kezdhettünk dolgozni, az a mi külön szerencsénk. Értelmet a munkának a cél ad, a célt pedig biztos alapokra épített úton lehet elérni. Jóleső érzéssel tudok a 10 éves múltra visszatekinteni. A sikerek és az, hogy a város szellemi arculatához hozzátartozónak látom már iskolánkat, bizakodással tölt el, hogy jó úton haladunk. Gödöllő természeti szépségei, szellemi elődeink munkássága, mind arra serkent mindannyiunkat, hogy a műsák tiszteletére neveljük a fiatalságot.”

Az évforduló évében, 1984-ben a zeneiskola felvette FRÉDÉRIC CHOPIN lengyel zeneszerző nevét.

A MÁSODIK ÉVTIZED

– KITEKINTÉS, KAPCSOLATÉPÍTÉS, ÚJ UTAK KERESÉSE –

A '80-as évek derekán kissé megtorpant a körzeti zeneiskola nagy ívű, lendületes fejlődése. A mennyiségi felfutás után a minőségi elvárások felé igyekvő átlépés fájdalmas időszaka volt ez.

Az öt kihelyezett tagozat szétszórtsága és a gödöllői anyaiskolában a több helyszínen történő tanítás lassan szétforgácsolta a szakmai munkát. A tanárok közül sokan csak egy-két évig tanítottak a városban, így nem alakulhatott ki közös célért együtt munkálkodó tantestület.

Budapest közelsége szakmai kihívást jelentett, de el is hódította a kisvárosból a zenetanárokat. A szakmai eredmények, látványos sikerek három-négy tanár nevéhez kötődtek, és két-három tanszakra korlátozódtak. A Gödöllői Fúvószenekart alapító Völgyi Ernő iskolánkból történő távozása után néhány évvel megszűnt az '50-es években elindított fúvószenekar, ami komoly törést jelentett az iskola szakmai munkájában.

A város zenei életére az iskola előrehaladásának ez a rövid megtorpanása mégsem nyomta rá a bélyegét, mivel az akkor már jó eredményekkel működő művelődési központ a zene terén is nagyszerű kezdeményezésekkel állt a városlakók rendelkezésére.

Híd volt ez, ahol a tenni vágyó zenetanárok új utakra letek.

A zenetanárok szakmai kibontakozása számára bőséges lehetőség nyílt.

Mivel a város nem tudta biztosítani a zenetanárok számára a letelepülést, nem alakulhatott ki állandó tantestület, de volt egy 7-8 főből álló „mag”, akik lelkesen dolgoztak Gödöllő zenei életének mind színesebbé tételéért. A művelődési központ által kínált lehetőségeket a zeneiskola tanárainak ez a kis csapata örömmel és nyitottsággal fogadta, minden értékteremtő kezdeményezésben partnerré vált. Így történhetett, hogy éppen ebben az időszakban képes volt megteremteni egy új típusú, személyiség-fejlesztő, értékekre nyitott, komplex zenepedagógia helyi alapjait, amelyre ma is építhetünk.

Az 1982-ben elindított zenevár foglalkozások után '83-ban nyári szabadidős foglalkozásként szerveződött a ZENEI JÁTEKTÁBOR, későbbi nevén ZENE ÉS TÁRSZÍNHÁZOK TÁBOR, zeneiskolások részvételével és zenetanárok szakmai vezetésével. A közösségépítő, komplex művészeti alkotótábort a hajdani művésztelep mintájára az összművészeti jelleg, a művészeti ágak összekapcsolása jellemezte, és jellemzi ma is. A zeneiskolába felvételiző növendékek ma is a zenevár foglalkozásokon gyűjtik a zenei élményeket, és a több mint 25 éve működő zenei tábor egyre bővülő résztvevői körrel, változatos programot kínál a művészetek iránt érdeklődő gyermekeknek.

A művelődési központ adott helyet 1983-tól '93-ig a ZENEI ISMERETTERJESZTŐ TÁBORNAK, amelynek vezetője Földes Imre, a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem docense, szervezője Ferenczi Anna, a zeneiskola tanára volt. Résztvevői zeneakadémisták és fiatal zenetanárok az ország minden területéről, így Gödöllőről, a zenetanárok közül is. (Barta Katalin, Bali János – mint előadó, Ferenczi Anna, Göncz Zoltán, Joó Ibolya, Olsvay Endre, Prugli Andrea, Sári Erika.)

A tábornak nevezett intenzív szakmai kurzus a zenei értékek felismertetésének módszereit, a zeneművek titkainak vonzó feltárási módozatait kereste, amelyet a tanítási gyakorlatban nagyszerűen lehetett hasznosítani.

Ugyanebben az időszakban KAMARAZENEI STÚDIÓ címen Pest megye zenetanári kamaragyűjtéseinek részvételével tartottak szakmai konzultációt olyan neves művészek, mint Rolla János hegedűművész, Banda Ede gordonkaművész, Tusa Erzsébet, Lantos István és Rados Ferenc zongoraművészek, Kurtág György zeneszerző. A nagyszerű művészek csodálatos szakmai felkészültsége és emberi hozzáállása a zenetanárok körében népszerűvé tette a kamarazenélést, ezáltal egyre gazdagabb, színesebb koncertélet bontakozott ki Gödöllőn.

A zeneiskola tanárainak közreműködésével szerveződött a '80-as években az ifjúság számára máig népszerű MÉSÉLŐ MUZSIKA, de vonzó műsorvezetéssel összekötött kamarazene és zenekari hangversenyek is szerepeltek a város fiataljainak szóló koncertkínálatban. Újszerű koncertformát jelentett a HÁZIMUZSIKA sorozat, amely nemcsak a közönség tetszését nyerte el, de vonzó fellépési lehetőségként állt a városban letelepedett és a városhoz kötődő, zenetanárok számára is.

A zenei rendezvények szervezését ebben az időszakban Ferenczi Anna zenetanár végezte a művelődési központban, miközben a zeneiskolában tanszakvezetőként dolgozott.

A zenetanárok számára szakmai és pedagógiai előrehaladást biztosító lehetőségek mellett fontosnak tartottuk, hogy a zeneiskolások és szüleik a zeneművekkel a legavatottabb művészek tolmácsolásában is találkozzanak.

Ez az igény adott lendületet az élvonalbeli művészeket fogadó koncertéletnek Gödöllőn.

A '80-as években koncertezett a Petőfi Sándor Művelődési Központ színháztermében Kocsis Zoltán, Ránki Dezső, Rados Ferenc zongoraművész, Perényi Miklós gordonkaművész, Matúz István fuvolaművész, Szenthelyi Miklós hegedűművész, Polgár László magánénekes az ország legismertebb művészei közül. A színházterem mellett a Gödöllői Arborétumban rendezett koncerteken is fellépett a Liszt Ferenc Kamarazenekar, a Budapesti Vonósok, az Erkel Ferenc Kamarazenekar, a Magyar Virtuózok Kamarazenekar. A vidéki városok közül első között hallgathattuk Gödöllőn az AMADINDA Ütőegyüttest, az Intermoduláció Együttest, az Affetti Musicali Régizene Együttest, vagy éppen Eötvös Péter szerzői estjét.

A zene és művészetek iránti elkötelezettség mellett a művelődési központ élen járt a Magyarországon ekkoriban megélénkülő pedagógiai kutatások népszerűsítése terén is. Így a drámapedagógus képzéstől a Waldorf pedagógiáig elsőként léphettünk kapcsolatba mindazokkal a pedagógiai irányzatokkal, amelyek új utakat kínáltak zeneoktatásunknak a '90-es években.

A zeneiskola szakmai munkája és a művelődési központ zenei közművelődési tevékenysége, pedagógiai kitekintést biztosító rendezvényei kölcsönösen segítették egymást. A zenetanárok koncerteken szerepelhettek, kapcsolatba kerülhettek a képző- és iparművészekkel, valamint a pedagógiai kutatások újszerű módszereivel. Mindezek által a zenetanítás eredményesebbé, árnyaltabbá, vonzóbbá vált. A növendékek egyre gyakrabban találkoztak élményt nyújtó élőzenével, nagyszerű művészek közreműködésével.

Ez a szemléletmód tükröződött a zeneiskola első – 1989-ben elnyert – „zenepedagógiai kísérleti módszereket kidolgozó” pályázatában, amely hosszú távon meghatározta az iskola zenei nevelési irányultságát. A kutatómunkának szerves része volt az a zenei tevékenység, amelynek a művelődési központ adott helyet. Iskolánk már a '90-es évek elején bekapcsolódott a pedagógiai megújulás országos folyamatába, élen járva az újszerű zenepedagógiai módszerek kidolgozásában.

Ezt mutatja, hogy az első Magyarországi Pedagógiai Innovációs Találkozón az általános iskolák és gimnáziumok mellett mindössze két zeneiskola vett részt; a XXII. kerületi Budapestről és a gödöllői Frédéric Chopin Zeneiskola.

A zeneiskola kutatómunkáját elindító gondolat Kodály Zoltántól ered. "A zenei nevelés célja, hogy részt vállaljon a teljes személyiség formálásából". Ennek a gondolatnak a torzításoktól mentes felelevenítésével és a zenepedagógiai gyakorlatba átültetésével indult el az a munka, amelyből az utóbbi évek bőséges eredményei táplálkoznak. A program gyakorlati megvalósításában – a pályázatíró Ferenczi Anna vezetésével – Barta Katalin, Joó Ibolya, Komáromi Adél, Láng Gabriella, Nádas Csaba, Wilhelm Ildikó zeneiskolai tanárok, művelődési házi csoportvezetőként Bali János és Erdélyi Péter vettek részt az 1989/90-es tanévben. Az évek folyamán fokozatosan egyre többen kapcsolódtak be a személyiségfejlesztő programba, ezzel előkészítve a zeneiskola pedagógiai programját.

Munkánkban tapasztaltuk, hogy az ember személyiségét a lényeg legmélyén érintő zene megismerése utat mutat az igaz értékek felismeréséhez. Élményszintű tanításával, a legegyszerűbb rendtől, a ritmustól a legbonyolultabb, mindent egységbe foglaló rendhez, a harmóniához juttathatjuk el a zenét tanuló gyermekeket. Megtartva a hagyományos zenepedagógia minden értékét, olyan módszereket kezdtünk alkalmazni napi munkánkban, melyek a zenével, mint művészi eszközzel, a zenét tanuló gyermek teljes személyiségére hatnak, jó irányba vezetve őket.

Az 1991/92-es tanévtől – igazgatóként – Ferenczi Anna vezette a zeneiskolát. Ettől a tanévtől a művelődési központban indult kísérleti csoportok – zenevár, jazz zongora, régizene – hivatalosan a zeneiskola kötelékeibe kerültek, új tanszakként beépülve az iskolai munkába.

Az aszódi kihelyezett tagozat önállósulásával (1988.) elkezdődött a körzeti zeneiskolában az a folyamat, amely a '90-es évek első felében a tagozatok leválását és a gödöllői anyaiskola megerősödését jelentette. Az önkormányzatiság vívmányaként a környező települések zeneiskolai tagozatai megszerezték önállóságukat. Ugyanebben az időszakban a Gödöllőn tanuló növendékek létszáma 400 főről fokozatosan 700 főre emelkedett, mert a kihelyezett tagozatok tanulói helyére beléptek a felvételre várakozó gödöllőiek.

A zenetanárok közül egyre többen telepedtek le a városban, ezzel megkezdődött a Gödöllőn dolgozó tantestület stabilizálódása. A városban letelepedő egyre több – zeneakadémiai végzettséggel rendelkező – igényes és elkötelezett fiatal tanár tevékenysége hozzáadódott a személyiségfejlesztő programban már tapasztalatokat szerzett kollégák komoly elvárásokat megfogalmazó munkájához. Mindezek által elmélyült a szakmai munka. Kialakultak az együtt munkálkodás formái, előtérbe került a kamarazenélés és a zenekari játék.

Nagyszerű tanáregyeniségek, kiváló muzsikuskok önálló elképzelésekkel, életképes ötletekkel gazdagították az iskola pedagógiai és művészeti tevékenységét.

Az 1991-es év szép eredményeket hozott. A Balassagyarmaton megrendezett Országos Négykezes és Kétzongorás Fesztiválon Kiemelt Nívódíjat kapott Györe Katalin és Soós Gabriella, valamint Nagy Kinga és Soós Gabriella négykezes párosa. Tanáraik: Barta Katalin, Ferenczi Anna és Láng Gabriella.

6 növendéket vettek fel zeneművészeti szakközépiskolába, akik közül jelenleg hárman is részesei Gödöllő zenei életének. Soós Gabriella a zeneiskola és a Cavaletta Művészeti Egyesület zongora korrepetitora, Baráth Nóra oboaművész és Bíró Attila fagottos a Gödöllői Szimfonikus Zenekarban rendszeresen játszó művészek.

Baráth Nóra oboaművésszel, iskolánk egykori tanulóival Marton Lili beszélgetett.

❖ ***Gyerekkorodban te milyen szakmákról álmodtál?***

Már az óvodában nagyon szerettem énekelni. Másodikos, vagy harmadikos lehettem, amikor az osztályfőnökeink íratott mindenkivel egy cetlit, hogy mi szeretne lenni. Ezeket elrakta, hogy később megnézhessük. Már akkor azt írtam, hogy zongoratanár, mert akkor épp zongorázni tanultam.

Nekem egyértelmű volt a zene. Igazából nem is volt más. A főiskola alatt kacérkodtam pszichológiával és érdekelték a nyelvek, de egyik sem olyan komolyan, hogy a zenét feladtam volna.

❖ ***Minden hangszer tanulása alatt vannak válságos időszakok. Ezeken hogyan jutottál tovább?***

A szüleimnek köszönhetem, mert megvették nekem az első saját hangszeremet. A főiskolán ért az első válság. Kaptam egy kevésbé jó hangszeret. Akkor azt hittem, hogy amit addig tanultam, kész, elszállt. Sőt, akkor kezdtem el nádat is faragni, ami egy elég nehéz pont az oboisták életében. Jött a pszichológia, az, hogy nekem valami teljesen mással kell foglalkozni. Ebben a helyzetben kaptam meg az új hangszeret, ami pár hónap alatt helyre állította a dolgokat.

❖ **Erről jut eszembe, mikor mondanád valakinek, hogy válassza a zenei pályát, és kit beszélnél le róla?**

Ez nehez kérdés. Zeneiskolában nem tanítottam még, tehát nem kellett mondanom még senkinek.

Több szempontot kell figyelembe venni. Nyilván az egyik az adottság.

Tehát az alap: ritmusérzék, hallás. Aztán, hogy mennyire szorgalmas, kitartó. Mennyire tudja magát kifejezni a hangszereken. Ha nagyon be van zárkózva, be van szorulva és egyszerűen fantáziátlan, képtelen a hangszereken kimutatni érzelmeket, az hosszútávon nem biztos, hogy jó.

❖ **Ha jól tudom tanítottál már pár évet. Milyen szerepe van gyerekkorban a zenének?**

A Waldorf iskolában tanítottam nyolcéveseket. Eleinte nem igen tudtak még koncentrálni, ami teljesen természetes ebben a korban. Ez sokat változott egy év alatt. Évége felé már egyre tovább tudtak ugyanarra figyelni, kevesebbet rontottak. Volt egy kislány, akiben rengeteg érzélem volt. A furulyával kiadott magából egy részt, megszületett a lényéből valami. Éreztem, hogy szüksége van arra a kifejező eszközre, amit a zene nyújt neki.

❖ **Ha választhatnál, zeneiskolában, konziban, vagy zeneakadémián tanítanál legszívesebben?**

Zeneiskolában. Kis gyerekekhez vonzódom leginkább. A konzit talán kipróbálnám, de zeneakadémián semmiképpen nem tanítanék.

❖ **Magyarországon egy diplomás zenésznek milyen kilátásai vannak, hogy tud munkához jutni?**

Manapság elég nehéz. Én például nem tudom hova fogok visszamenni a GYES után, mert a zenekarom, a Danubia zenekar is nagyon nagy válságban van. Sajnos Magyarországon nincs annyi lehetőség, mint külföldön, Németországban. Más a hagyománya, a kultúrája ott a zenének. Az emberek szeretnek koncertre járni, ezért szükség van sok zenekarra, míg itt Magyarországon sajnos nem annyira. Itthon, van egy szűk törzsközönség, és ez meghatároz mindent.

❖ **Mennyire egyeztethető össze egy szólista és egy zenekari karrier?**

Én csak zenekarban játszom, viszont a férjemet látom, aki egyre többet szólózik, kamarazenét is játszik, és zenekarban dolgozik. Szerintem nagyon jól kiegészítik egymást, mert mindegyik más jellegű feladat. Jó, hogy ilyen változatos.

❖ **Az oboisták mennyire merülnek el a modern zenében?**

Nem nagyon. Magyarországon nincs nagy kultúrája a modern zenének. A diplomán meg van szabva, hogy egy modern darabot is kell játszani, ami az oboistáknál kimerül a Ránki Don Quijote és Dulcinea-jában meg a Hidas oboaversenyben. Ritkán játszanak másokat, pedig a kortárs zenében nagy lehetőségek vannak.

❖ **Te hogyan viszonyulsz a kortárs zenéhez? Milyen érzés játszani?**

Mindig nagy érdeklődéssel fordulok a kortárs darabokhoz. Némelyik fásaszító és kevésbé kellemes, harmonikus az emberi fülnek. Szeretek egy újabb világot megismerni. Ugyanakkor kihívást jelentenek, mivel nincs fülbemászó dallamuk, nehéz ritmikájuk van.

❖ **Mondtad, hogy zongorával kezdted. Hogyan lett belőle oboa?**

Volt egy nagyon kedves, szeretett énektanárom, Danku Pista bácsi, akinek imádtam az ének óráit. A zongorát magam választottam, Legeza Jutka néninél tanultam. Ötödikben Pista bácsi ajánlotta, hogy válasszuk egy kevésbé gyakori hangszert, amiben több lehetőség van, zenekarban is lehet vele játszani. Az oboát és a fagottot javasolta. Megnéztem mekkora egy fagott, és egy oboa. Az utóbbit választottam, mondván, hogy azt könnyebb lesz cipelnem. Ebben az a vicc, hogy a férjem ugyanezért választotta az oboát.

❖ **Volt vagy van-e példaképed?**

Kerényi Sándor tanár úrtól kaptam oboázásom javát a főiskolán. Rendkívüli szeretettel és türelemmel tanított és azt is megmutatta, hogyan kell tanítani. A másik ember, aki meghatározó volt az életemben, Kocsis Zoltán, akitől szintén sokat kaptam a Nemzeti Filharmonikus Zenekarban eltöltött három év alatt. Megtanultam tőle, hogy a zene a legfontosabb, minden mást a háttérbe kell szorítani. Nem lehet arra hivatkozni, hogy az oboán ez nehéz hang, vagy rossz napom van, nem jó a nádam... Kocsis a saját hangszereken felülmúlhatatlan és ezzel arra ösztönzi a zenészeit, hogy ők is folyamatosan fejlesszék tudásukat.

❖ **Milyen élmény volt először zenekarban játszani?**

Először Enikő (Buka Enikő) néni mellett játszottam. Nagyon jó érzés volt. Izgultam, mert új dolog volt számomra. Aztán a MÁV Zenekarba kerültem. Ott már kevésbé éreztem biztonságban magam, mert egyedül voltam. Akkor izgultam a legjobban, mikor elsőször angolkürtöznöm kellett.

❖ ***Van olyan darab, amit játszottál és a szívedhez nőtt?***

Koncertélményem van, ami felejthetetlen. Kocsis Zoltán vezényelt egy koncerten, ahol Mozart és Haydn szimfóniákat játszottunk. A klasszikus zene amúgy is közel áll hozzám, szeretem benne a letisztultságot, az egyszerű szépséget. Ezen a koncerten karmester és zenekar remekül egymásra hangolódott, nagyon jó érzés volt játszani, részt venni ilyen csodálatos zene „létrehozásában.”

❖ ***Térjünk vissza a tanításhoz. Milyen ötleteid vannak, vagy amit másképpen csinálnál?***

Zeneiskolában még nem tanítottam oboát, csak kisebb helyettesítések voltak. A Waldorf iskolában az ember szabadabban kezelheti a dolgot, de nekem az is tetszett, ahogy Enikő néni megtanított oboázni. Ha tanítanék, azok a dolgok jönnének elő. Arra fektetnék hangsúlyt, hogy bátrak legyenek a gyerekek. Próbálgassák nyugodtan a hangszer határait, merjenek kísérletezni, játszani, hiszen a szélsőségekből lehet később finomítani a dolgokat, illetve lehetőséget kapnak arra, hogy érzéseiket a hangszeren keresztül fejezzék ki.

❖ ***Szeretnéd, hogy valamilyen hangszeren játsszon a gyermeked, Lili?***

Igen, mindenképpen. Szeretném, hogy ő válasszon. Ilyen közegben, ahol két oboistaszülő van, kíváncsi vagyok, hogy választ-e másik hangszerre.

Marton Lili a zeneiskola oboista növendéke

Az 1991/92-es tanévtől a zeneiskolában újra indul az ütőtanszak és a fúvószenekar. A fúvószenekar vezetője az időközben tanári diplomát szerzett Ella Attila, aki diákkorában a Völgyi Ernő által vezetett fúvószenekarban tapasztalta meg a zenekari játék örömét. Az újjászerveződött fúvószenekar 1992 őszén, a Sörfesztyván nyitórendezvényén mutatkozik be a város lakóinak és a régi zenekarosoknak nagy örömére.

1992-ben újjászerveződik az ifjúsági vonózenekar Farkas Pál vezetésével és a vonós tücsökzenekar Gálné Bagi Márta vezetésével. Kósáné Szabó Beáta gitárzenekart szervez.

Az Országos Zeneiskolai Zongoraversenyen Rásonyi Miklós II. díjat nyert úgy, hogy korcsoportjában nem adtak ki I. díjat, Györe Bence pedig „Különdíjat” kapott. Tanáruk: Barta Katalin. Az Országos „Alba Regia” Kamarazenei Találkozó I. díjat kapott Dezső Piroska – hegedű, Szénási Szilvia – cselló, Nagy Kinga – zongora triója, tanáruk Wilhelm Ildikó.

Bali János régi zene kamaracsoportjaiban a furulyások ismerkednek az együttzenélés örömeivel. A képen Bali János kamarazene órát tart a legfiatalabbaknak, akik időközben „felnövekedtek”. Farkas Ágnes oboaművészi, Krassay Katalin oboatanári és orvosi diplomát szerzett, Budai Zsófi pedig a Colla Parte Consortban zenél.

Bali Jánossal egykori növendéke, Babarczy Balázs beszélgetett.

❖ ***János, köztudott, hogy rendkívül sokoldalú ember vagy. Ugyanakkor a következő jelző, ami eszembe jutna rólad, az a szerénység, és ennek hála nem tudom, hányan volnának, akik fel tudnák sorolni, mi mindennel is foglalkozol. Segítenél nekünk?***

Ha tételenen fel kell sorolni, akkor egyszerűen van a tanítás, amelyik pillanatnyilag a legtöbb időmet tölti ki; négy helyen tanítok: a gödöllői zeneiskolában, Békásmegyeren egy gimnáziumban, a Miskolci Egyetemen, illetve a Zeneakadémián.

Emellett van a koncertezés, ahol egyrészt, mint karmester vezénylem az énekegyüttesemet, akikkel elsősorban reneszánsz zenét adunk elő, másrészt, mint furulyaművész és barokkfuvola-művész adok koncerteket. Ugyanakkor magam is komponálok darabokat; valószínűleg ez az egyik legizgalmasabb pontja az életnek. Aztán: kottákat adok közre a Zeneműkiadónál – Kurtág György életművét én gondozom –, továbbá írok könyveket és cikkeket a zenetudományról.

Ha kell, akkor hangolok csembalót vagy orgonát, és még számos ilyen apróságot lehet mondani. Tényleg sok mindent csinálok, és az az érdekes, hogy úgy érzem, hogy ez tulajdonképpen mégse' sok dolog, hanem egy.

❖ **A gödöllői zeneiskola hogyan járult és járul hozzá életpályád alakításához?**

A gödöllői zeneiskola volt az első munkahelyem. Kamarazenet kezdtem tanítani gyerekeknek, de én az egyetemi oktatáshoz szoktam hozzá, és kezdetben nyúgnek éreztem, hogy nem úgy haladtak, ahogy én azt szerettem volna. Az jelentette ebben a fordulatot, amikor rájöttem, hogy az alapszintű zeneoktatásban az ember a legelementárisabb zenei jelenségek közelében tud tartózkodni – például megfigyelheti, hogy hogyan érzékeliük a ritmust. Ebből a felismerésből születtek azok a pedagógiai kísérletek, operák, amelyek közül háromban te is részt vettél. De furulyatanárként is számos tehetséges és kitűnő növendékem, illetve sok szeretetreméltó kollégám van, akik miatt nagyon szeretem a gödöllői zeneiskolát.

❖ **Az első operánk sikere után beszéltél nekünk műhelytitkaidról, pedagógiai céljaidról. Össze tudnád ezeket foglalni?**

Az, hogy a mai zeneoktatásban a zenét azonosítjuk az előadó-művészettel, azon belül pedig csak a barokktól a romantikáig terjedő korszakot tanítjuk, nagyon rossz dolog. Az én életemben a komponálás-előadás-tanítás egy egységet alkot. Fontosabbnak tartom, hogy a növendékekben is kérdések és az alkotás iránti vágy legyen meg, mintsem kész válaszok. Nagyon remélem, hogy egy művészethez való kérdező, kreatív hozzáállás csíráit sikerült elültetnem bennük.

❖ **Az egyik legnagyobb megdöbbenés pont akkor ért bennünket, amikor zenetörténet órán elmondtad, hogy nem Mozartot és nem is Bachot – pláne nem pedig mondjuk Wagnert – tartod az európai zeneirodalom legnagyobb hatású szerzőinek, hanem Guillaume de Machaut-t és Anton Schönberget. Miért van ez?**

Machaut volt az első avantgárd művész, az egyéni alkotó prototípusa. Schönberg is olyan szellemi-zenei magatartást képviselt, amely nem csak a zenében, de az egész avantgárd művészetben példaértékű. Én a régizenében is mindig az avantgárd zenét keresem, amely folytonosan a saját lehetőségeinek határát kutatja, amely nem a szórakoztatásra, hanem a világ dolgainak a megértésére törekszik.

❖ **Hogyan képzeled a jövődet? Milyen célok vannak előtted?**

Közpénztárvá terveim mindig is voltak, hosszú távú terveim pedig sosem. Ez most is így van. A reneszánsz zenében van még számos szerző, akiknek a műveit az énekegyüttesemmel szeretném előadni. A nyárra itt tolong néhány darab is, amiket meg szeretnék írni. Végül, de nem utolsó sorban szeretnék tevékenyen hozzájárulni a magyar zeneiskola-rendszer és a tantervek átgondolásához, átalakításához.

Köszönöm szépen, sok sikert kívánok!

Babarczy Balázs a zeneiskola egykori furulya szakos növendéke

Az 1993 és 1995 között készített, UNESCO Díjjal kitüntetett „MAGYAR ZENE A ZONGORAOKTATÁSBAN” című videokazetta műsorán iskolánkból Kémenczy Antal, Nagy Kinga, Prokai Dorina, Ume Kelly és Szász Anna szerepel, valamint Gémesi Gergely, mint mesemondó. Tanáraik: Ferenczi Anna, Do Nhu Phuong Hong és Törpényi Sándor. A videofelvételek Budapesten a Liszt Ferenc Múzeumban és a Zeneakadémia kistermében megrendezett hangversenyeken készültek, XX. századi zeneszerzők zongorára írt pedagógiai műveiből.

1993-ban az Országos Zeneiskolai Zenekari Versenyről III. díjat hozott el Kósáné Szabó Beáta vezetésével az Arpeggio Gitárzenekar. Az Ifjúsági Vonószzenekar „Dicséretet” kapott és különdíjat a zenekar zongoraszólistája: Györe Bence. Ugyanebben az évben a „Friss Antal” Országos Csellóversenyen szerepelt Klacsmann Zsófia, Joó Ibolya csellótanárunk növendéke.

Gödöllő zenei életét – sajnos csak rövid ideig – színesítette az a kiváló kezdeményezés, amelyet iskolánk tanárai – Láng Gabriella és Törpényi Sándor – a Városháza nagytermében tartottak ZENEI MATINÉ címmel, vasárnap délelőtti élőzenés koncertek formájában.

Láng Gabriella zongoraművésszel, aki 1987 óta tanít a zeneiskolában, Nagy Kinga beszélgetett. Beszélgetésüknek ezt a címet adta: „Elárad és fölemel”

❖ *Amikor Ferenczi Anna néni növendéke lettem, egy véget nem érő történet kezdődött el számomra, sok sikerrel, csalódással, koncerttel, versennyel, eltévedéssel és hazatalálással, amiből nagyon nehéz lenne egy-egy élményt kiragadni. Mégis, ha jól magamba nézek, egy kép tör elő elemi erővel a többi közül: az Ady Endre sétány járdakövei, mint valami abszolút érték, törvény, ítélet vagy konvergens végtelen sor, újra és újra a járdakövek örök mintázata, ahogy megteszem az utat a zeneiskolába.*

Huszonkét évnyi zongoratanulás és két év szünet után most más minőségben találkozom zongoratanárommal, Láng Gabriellával, akivel ezúttal is másik zongoratanárom, Ferenczi Anna hozott össze, hogy interjút készítssek vele. Izgatottan készültem a beszélgetésre, kérdéseket gyűjtöttem, amelyekre félig-meddig már tudtam is a választ, legalábbis azt hittem, de Gabi „néni”, mint mindig, tartogat meglepetéseket, amin különben nem lepődöm meg, hiszen megtanultam tőle, hogy mennyire átkos bármiféle automatizmus és gondolat nélküli monotonitás.

❖ **Ha jól tudom, huszonkét éve tanítasz már a gödöllői Frédéric Chopin Zeneiskolában. Az alapoktól kezdve építed fel tanítványaid zenei tudását. Te honnan építkezel, milyen alapokat kaptál Te?**

Nagyvárad emberi és szellemi közegében nőttem fel. Szécsi Irma volt első zongoratanárom, aki az akkori kezdetleges technikával rögzítette magnóra a különféle koncertfelvételeket a rádióból, egy-egy zeneművet négy-öt előadásban is. Tanítási módszere az volt, hogy először ki kellett alakítanunk saját elképzelésünket egy műről, és csak utána lehetett meghallgatni, akkor viszont az összes meglévő előadásban. Szándékosan nem mondta meg, ki játszik, úgy kellett komoly kritikát mondanunk a felvételekről, össze kellett hasonlítani őket, és meg kellett indokolnunk, melyik miért tetszett vagy sem. Emellett pezsgő kulturális élet zajlott a városban, minden hétfőn új koncertműsorral jelentkezték a városi filharmonikusok nagyszerű szólistákkal, felvonult az orosz iskola és sok más külföldi zenész. Többek között Koromzay Dénestől, Falvai Sándortól – későbbi tanáraimtól – is kaptam akkor autogramot. Tehát élő zenei élet vett körül, és jelen volt a többi társművészet is a mindennapjainkban: színház, tánc, képzőművészet. Alapvetően ebből a gazdag forrásból meríték.

❖ **Mi volt a következő fontos állomás az életedben?**

Nagy váltás volt minden tekintetben, amikor átjöttünk Magyarországra, és pokoli volt tízenbét évesen megismerkedni a Kodály-módszerrel.

❖ **Mi volt olyan borzasztó benne? A zenében konkrétan az zavart, hogy ugyanezt a dót kellett mondanom függetlenül attól, hogy az egyébként például egy gisz vagy gesz hang volt valójában. A szolmizálás nem vesz tudomást a hangnemek sajátos értékéről. De nem szeretem a relativitást másban sem.**

❖ **Miért nem?** Mert igenis vannak abszolút dolgok az életben.

❖ **Mire gondolsz?** ...Igazság, tisztesség, becsület, jellem.

❖ **És ennek van jelentősége a zenében is?** Hiszem, hogy igen. Nagyon szeretek például úgy zenét hallgatni, hogy nem tudom, ki játszik, szeretek bekapcsolódni a műsor közepén a rádióadásba. Azért jó, mert így nem befolyásol semmi és semmilyen berögződött értékítélet. Ilyenkor friss füllel hallgathatom a zenét. Sokszor volt olyan élményem, hogy nem tudtam megfogalmazni, mi zavar egy játékmódban, miért olyan csinált, „machen”, majd kiderült, hogy olyan zenész játszik, akivel egyébként emberileg van bajom, vagy olyan, aki semmit nem jelent számomra. Szóval ez átjön a zenén is.

❖ **Körül tudnád írni, milyen a jó zenélés, egy előadás miért, mitől nagyszerű?**

Ezt nagyon nehéz meghatározni. Talán éppen ez az, hogy annyira magával ragad, hogy nem jut eszembe semmi esztétikai kritérium, ami alapján értékelek, egyszerűen csak engedem, hogy áthasson, és félreteszek minden mást. Megszűnik az ember maga lenni, nem érzi a gravitációt, lebeg, és a zene teljesen bevonja a maga világába, mintha kívül semmi más nem létezne. Megtörténik a csoda, amiért egyszer például képes voltam negyven percen keresztül kabátban állni otthon, nehogy megtörjön a varázs. Egyszerűen megállt rajtam a mozdulat, moccani sem tudtam. És az is kell még hozzá, hogy a zenész azonos legyen azzal, amit játszik, a szerep legyen önmaga, és ne az egója kerüljön előtérbe. Ohankor születhet nagy pillanat, amikor például nem Callast hallom, hanem Toscát.

❖ **Ott hagytuk abba az előbb, hogy Magyarországra jöttetek.**

Igen, nagyon nehéz volt, főleg eleinte. És épp ebben a nehéz helyzetben kellett megküzdennem édesapámmal, de most már tudom, hogy szándékosan tette. Megadta a bizonyosságot, hogy a zenei pálya az én döntésem, és ez erőt adott. Hiszem, hogy egyszer mindenki életében eljön egy pillanat, amikor a maga kezébe kell vennie életét, különben félrecsúszik. De ez csak a dolgok egyik fele. Abban is biztos vagyok, hogy minden utamon és döntésemben a Gondviselés segített, még akkor is, ha számomra érthetetlen volt, miért történik meg valami velem.

Jobban vigyáz rám, mint ahogy én magamra tudok. Felvettek a Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskolába, de nem abhoz a tanárhoz kerültem, akibe szerettem volna. Szerencsére. Kovács Gábor, akiről nem is igen hallottam korábban, a legnagyobb kilátástalanságban keményen tartott a pályán. Nélküle talán abbahagynom, sokat köszönhetek neki.

❖ **Zeneakadémistaként több versenyen is indultál. Mit jelent számodra a verseny?**

Már Váradon is sokat versenyeztem, az ottani iskolarendszer keményebb, mint itt. Egész évben állandóan versenyben álltunk egymással az évfolyamon. Egy idő után annyira kimerültem, hogy föl is lázadtam ellene. Most már úgy gondolom, hogy a verseny, versengés az oda vezető útért éri meg. Egy adott időpontra meg kell tanulnod egy adott anyagot, és kiderül, hogy olyasmire is képes vagy, amit nem is hittél volna.

Az időzítésnek nagy szerepe van itt: abban a bizonyos pillanatban kell megmutatnod, mit ér a produkciód. Ezt a nagyfokú összpontosítást segítik a keleti tanítások, a meditálás, a jóga. És a verseny próbatétel és tükröz is, hogy épp hol a helyed a világban. A Zeneakadémia alatt a kiugrási lehetőséget, a nagyvilágot is jelentette a verseny, hiszen akkor kisebb volt a mozgásterünk. Úgy juthattam ki külföldre tanulni Alfons Kontarskyhoz, hogy emlékezett a játéunkra a müncheni kétfonórás versenyen.

❖ **És jöttek aztán az ösztöndíjak, legendásnál legendásabb tanárokkal.**

Igen, két év München Kontarskyval, egy év Kanadában a híres BANFF Centerben, ahol egymást váltották a nagy tanárok: Menahim Pressler, Székely Zoltán, Starker János, Sebők György, Koromzay Dénes, és még sorolhatnám. Ezután visszamentünk még két évre Kontarskyhoz Salzburgba. Közben részt vettem Sebők György mesterkurzusán Svájcban. Majd az 1986-os müncheni kétfonórás versenyen megszereztem harmadik helyezést értünk el partneremmel, Kollár Zsuzsával úgy, hogy nem adták ki az első két díjat. A legnagyobb díj mégis az volt, hogy már az eredményhirdetés előtt több rádiótársaság, köztük a kölni, a hamburgi kért fel minket felvételre.

❖ **Mik a terveid a közeljövőre nézve?**

Hajdú András Izraelben élő magyar zeneszerző kért fel, hogy játsszam felvételre az összes zongoraművét.

❖ **Honnan ismered, hogyhogy téged kért fel?**

Évekkel ezelőtt fedeztem fel, hogy sok gyerekeknek írott műve van, és elkezdtem tanítani őket. Nagyon érdekesnek találtam, és tetszett a darabok játékosága. Annyi kérdés merült fel bennem, hogy kapcsolatba léptem Hajdú Andrással. Én lepődtem meg a legjobban, hogy válaszolt a levelemre. Azóta már többször tartott mesterkurzust Gödöllőn a zeneiskolában, ahol nagyon sokat tanult tőle tanár és diák egyaránt. Az improvizációs játékokban tanárok is részt vettek, köztük én is, és itt derült ki, hogy jól tudunk egymással dolgozni. Akkor kért fel először arra, hogy tanuljam meg az egyik zongoraművét.

❖ **Hogy kerültél Gödöllőre?**

Ferenzi Anna révén, ő hívott meg a zeneiskolába tanítani, és ő kért fel a versenyművekre is. Nagyon hálás vagyok neki. Élmény volt a Gödöllői Szimfonikus Zenekarral Liszt A-dúr zongoraversenyét, Magyar fantáziáját (ittthon és külföldön) vagy Mozart G-dúr és C-dúr zongoraversenyét, illetve a kétfonórás, majd a háromzongorás versenyművét játszani Kollár Zsuzsával és Törpényi Sándorral.

❖ **A tanításban mit tartasz fontosnak? Hogyan látod meg, kiből lesz zongorista?**

Nem foglalkozom ezzel. Mindenkinél a magához vezető utat, kulcsot szeretném megtalálni.

Ha valakinek komolyabb tervei vannak a zenével, először megpróbálom „lebeszélni”. Ezt úgy értem, hogy őszintén feltárom neki, milyen lemondásokkal jár ez a pálya, és ha ezt vállalja, akkor felkészítem. De ami igazán fontos, az ennél több. Mindenki egy külön kis világ, és szeretném, hogy a zene a tanítványaim életének részévé, szépségévé váljon. Nem kell mindenkinek koncertező művésznek lennie ahhoz, hogy a zene meghatározó legyen életében. Például szerintem senki nem tudott a zenéről olyan színesen írni, mint Szegő András sportriporter.

Fontosnak tartom még, hogy a növendékeim igényességet tanuljanak, hogy ne engem kopírozzanak, és hogy a műveken keresztül önmagukkal találkozhassanak. Kezdetben legfontosabb az örömteli játék, később a zenélés révén megtapasztalják azt, milyen adni és igazán összpontosítani, odafordulni, ráfigyelni valamire, valakire, önmagukra.

Ebben a mai hajszolt világban a töltekezés egyik lehetősége, ha megtanuljuk ezt. Én a tömegtermelés ellen dolgozom, és szeretnék megragadni minden pillanatot, hogy útravalót adhassak a tanítványaimnak.

Nagyon tetszik Daniel Gottlieb mondata: „egyszerre gyökeret és szárnyakat adni”. Egyébként a tanítás számomra nagy kaland, a növendékeim sokféle személyiségén és a játékaikon keresztül rengeteget tanulok én is. A művekkel való közös foglalkozás a lehető legintimebb lelki kapcsolat, ami két ember között létrejöhet. Ez sok energiát ad. És nincs az a pódium, amely egy csillogó szempárt pótolhatna, ez azonnali visszajelzés. Azt hiszem, lelkileg szegény életet élnék, ha nem taníthatnék.

Nagy Kinga – magyar irodalom, matematika tanár, egykori zeneiskolai növendék

A Zenei Matiné koncertek mellett Törpényi Sándor ötlete volt Debussy: Játékdoboz című balettjének színrevitele a művelődési központban, gyermekszereplőkkel, Remsey András és Remsey Gábor által tervezett díszletekkel.

Törpényi Sándor zongoratanárral tanítványa, Szörényi Tamás beszélgetett. A beszélgetést saját emlékekkel tűzdelve írta le.

❖ **1995-ben felvételiztem a gödöllői Frédéric Chopin Zeneiskolába, ahova sikeresen fel is vettek, és zongorázni kezdtem. Eleinte kicsit félttem, vajon milyen zongoratanárhoz kerülök, de hamar eloszlottak félelmeim látván a lelkiismeretes, s ami elsősorban egy gyereknek feltűnik, határozott és kedves embert. Mint megtudtam Törpényi Sándornak hívták.**

1986-ban jött Magyarországra. Gyermekkorát és ifjú éveit Erdélyben, Nagybányán töltötte. Zenei tanulmányait Kolozsváron végezte. Mikor Magyarországra érkezett Veresebázon és Gödöllőn kezdett zongorát tanítani az ottani zeneiskolákban. 1988-tól 1996-ig rendszeresen utaztak és léptek fel Láng Gabriella zongoraművésszel négykezes zongoraművek előadásával Magyarországon, Németországban, Svájcban, Erdélyben, Ausztriában, valamint a környező országokban. Első nagyobb jelentőségű műve a tanításon kívül – a tanítás, melybe lényének minél inkább egészét próbálta beleadni, szívvel, lélekkel, jelenléttel, s figyelemmel, kétségkívül nevezhető élete művének –, Debussy-től a Játékdoboz című színdarab rendezése volt, mely egy a gyermeki mesevilágot megjelenítő balettelőadás. Ezen előadással kapcsolatban is megjelenik a gyermeki lélekhez való hozzáértése, egyfajta érzék, mellyel tudja kezelni annak finomságait, s apró rezdüléseit, akár egy hangszer. Művészként tanította a gyermekeket, figyelve sajátosságukra, egyediségükre.

Ez a fajta művészi hozzáállás eredményezte, hogy a növendékek lénye is átítatódott ezzel az attitűddel, egy életszemléletet biztosított számukra, egy teljesebb, emberibb világlátásmódot. Sanyi bácsi ezt nem valami kidolgozott, megszerkesztett módszerrel érte el, hanem egyszerűen kisugárzásával, jószívűségével, nyitottságával, céltudatosságával, bölcsességével.

Minden alkalommal bele tudta magát élni a tanításba, egyszer sem éreztem úgy, hogy le akarná tudni a tanítást, jó kedélyűségével folyamatosan fel tudta tölteni élettel az órákat, ha még fáradtabb is volt vagy valami terhet cipelt. Mindig többet tanultam, mint a hangszer használatának tudását, vagy bármiféle zenei elméleti dolgot.

Valami láthatatlan pluszt a hangszerben, annak megszólaltatásában, a hangszer és a művész közötti térben, a kettejük közötti szerves kapcsolatban, mintha a zongora csupán a testem meghosszabbítása lenne, a lelkem egy másik eszköze a megnyilvánulásra a testem mellett.

Itt eszembe jut egy kedves idézet, mely talán jobban érezteti, a lényegét: "Jól csak a szívvel lát az ember. Ami igazán lényeges, az a szemnek láthatatlan" Antoine de Saint - Exupéry

❖ **2001-ben Sanyi bácsi előállt egy ötlettel: nincs e kedvem eljátszani Haydn: D-dúr zongoraversenyét a Gödöllői Szimfonikus Zenekarral.**

Bizony volt kedvem, így hát el is kezdtem a felkészülést, melynek gyümölcse egy évvel később ért meg. A második és harmadik tételét játszottam, az elsőt Langer Dóra adhatta elő. 2002 óta a Gödöllői Szimfonikus Zenekar évente lehetőséget biztosít a tehetségesebb növendékeknek versenyművek előadására. Erre a fellépésre a gödöllői Premontrei Gimnázium aulájában került sor. Sanyi bácsi mióta Magyarországon tanít, folyamatosan készít fel növendékeket országos zenei versenyekre. Zongoratanulásom alatt az egyik legfontosabb esemény volt, hogy 2005-ben négy Kadosa Pál darabbal megnyertem az országos továbbképzősök zenei versenyét. (Köszönhetem Sanyi bácsi lelkiismeretes felkészítő munkájának, saját kitartásomnak és Istennek.)

Számára a legkedvesebb zenei világ a magyar kortárs zene. Ez iránti szimpátiája nyomán a kilencvenes évek végétől több alkalommal rendezett Kodály, valamint Bartók emlékesteket a Chopin Zeneiskolában. E területen fontos munkásságában a Veregyházi-ról kiinduló, minden évben megrendezett kortárs magyar zeneszerzők műveit előadó növendékek hangversenye, mely 2001-óta évente megrendezésre kerül.

❖ **Kiemelkedő jelentőségű esemény volt 2006-ban a Szokolay Sándor Kossuth díjas zeneszerző 75. születésnapja alkalmából megrendezett hangverseny.**

Itt kamara és kórusművek kerültek előadásra, valamint szóló hangszeres művek a zeneiskola kiemelkedő képességű növendékeinek előadásában. Az énekkar a zeneiskola tanáraiból szerveződött Lázárné Nagy Andrea vezetésével, a gyermekkórust pedig Albertné Joób Emese vezette. Meghívott vendégként jelen volt Angi István zenetudós Erdélyből, valamint Törös Gábor szobrász is, aki egy Szokolay Sándort ábrázoló emléklapoktett készített tisztelete jeléül.

Manapság Sanyi bácsi két helyen tanít, a Chopin zeneiskolában és a Premontrei Gimnázium nemrég indult Egyházzenei szakán, ahol klasszikus zongorára oktatja a növendékeket.

❖ A Testnevelési Egyetem hallgatójaként tagja vagyok a TF Műhely kulturális szervezetének, mellyel számos fellépésünk van Budapesten művelődési központokban, iskolákban, valamint az egyetemen. Itt bátran kamatoztathatom zongoratanulásomat. Főként improvizációs zongoraelőadásaimmal szoktam közreműködni az egyesület tevékenységében.

Részt veszek a Semmelweis Egyetemen rendezett kulturális eseményen, valamint tagja vagyok az Orvos-muzsikások egyesületének. 2003-ban jazz zongorát kezdtem tanulni Révész Richárdnál a Chopin Zeneiskolában. Jelenleg szintén itt tanulok, Bubenják Zoltán tanár úrnál jazz zongorázni. Zoli szintén az iskola korábbi növendéke volt, így méltán érezhető egyfajta családi közvetlen légkör, mikor betérek, s átadom magamat a zenetanulás tevékenységének. Mára fő célom saját egyéniségem megnyilvánítása a zene művészetében a rendelkezésemre álló eszközökkel, melyeket folyamatosan bővítek zenei tanulmányaimmal és erőfeszitésemmel, s ebben nagyon sokat köszönhetek Törpényi Sanyi bácsinak és egyre többet Bubenják Zolinak.

Szörényi Tamás zongora és jazz zongora szakos növendék

FELZÁRKÓZÁS AZ ORSZÁGOS ÉLVONALHOZ 1994-2009

Az iskola fennállásának 20 éves évfordulójára stabilizálódott a tantestület. 650 fő tanulólétszámhoz 35 tanári státusszal rendelkezett a zeneiskola. A kihelyezett tagozatok közül már csak Nagytarcsa tartozott – 50 tanulóval – iskolánkhoz. A Gödöllőn letelepedett tanárok száma 22 fő volt. Ekkor már 11 zeneakadémiai végzettségű tanár dolgozott az iskola hat tanszakán.

Az első két évtized eredményei biztos hátteret adtak ahhoz, hogy szakmai eredményeivel felzárkózzon az iskola az országos élvonalhoz. Ehhez viszont szükséges volt, hogy a 13 tantermes központi épület mellett általános iskolákban és a volt Járási Hivatal leromlott állapotú irodahelyiségeiben tanító tanárok egy épületbe kerüljenek.

Gödöllő Város Önkormányzata 1994. júniusában döntött a zeneiskola tetőtér-beépítéssel történő bővítéséről. Júliusban elindult a bontás, augusztusban az újjáépítés.

1994 nyarán a zeneiskola oktatási és kulturális tevékenységének támogatására, valamint a szakmai munkát segítő eszközök beszerzésére, táborok és külföldi turnék megvalósításának segítésére létrejött a Continuo-Gödöllő Alapítvány. A 170.000.-Ft alaptőkével induló alapítvány – amely nem rendelkezik sem állami, sem önkormányzati támogatással, minden vagyonát civil adakozásokból, pályázati támogatásból, vagy bevételes szakmai tevékenységből szerzi – 15 év alatt évi 7-8 millió forgalmat bonyolító, oktatás-kiegészítő tevékenységet végző, megyei, sőt nemzetközi rendezvényeket is szervező civil szervezetté alakult. Az alapítás évében elsődleges célja az új iskolaépület berendezésének segítése és a szükséges hangszerek beszerzése volt.

Az újjáépült zeneiskolát 1994. december 23-án átadták.

A zeneiskola munkáját, eredményeit, szakmai előrehaladását nagyban segítették az új épület lehetőségei.

A tágas várakozó terekkel, esztétikus hangversenyeremmel, világos tantermekkel, könyvtárral és irodákkal rendelkező épületet “otthonuknak” érzik a tanárok, a növendékek és szüleik egyaránt.

Az épület belső tereit gödöllői képző- fotó- és iparművészek munkái díszítik. Az aulában helyet kaptak az intézmény támogatóinak névtáblái, valamint a növendékek országos eredményeit megőrkítő hirdetőfelületek.

A hangversenyerembe új Förster zongora került a Continuo-Gödöllő Alapítvány, az önkormányzat és zeneszerető szponzorok támogatásával. Az új székek beszerzése is az alapítványon keresztül, személyes támogatásokkal történt. A támogatók nevét a székekre helyezett réztáblák őrzik.

A szakmai fejlődés ugrásszerű előretörésének lehettünk tanúi a '90-es évek derekán.

Ennek háttérében a fiatal, lendületes, nagyszerű szakmai felkészültségű tantestületet találjuk, akik számára újabb utakat, együttműködési lehetőségeket nyitott az, hogy végre minden tanár egy épületben taníthatott. A tanszakok munkájának összehangolását, a különböző hangszer-összeállítású kamaraegyüttesek létrejöttét, a már megalakult zenekarok szakmai színvonalemelését tette lehetővé az új zeneiskola-épület.

A hangversenyerem rövid időn belül növendékkoncertek és tanszaki rendezvények helyszíne lett, de otthont adott a régebbi növendékek, a zeneiskola és felsőbb szintű zenei intézmények tanárai, magyar és külföldi előadóművészek koncertjeinek is.

Kedvező helyzetet teremtett az egy épületben tanítás a tanári kamaracsoportok kialakulásának és a tantestület emberi összekovácsolódásának is. Mindezek jótékonyan hatottak vissza a zenepedagógiai munkára.

A zeneiskolai diákok országos eredményeit 1994-től az iskola aulájában elhelyezett tablókön olvashatja mindenki, aki az épületbe belép. Ez is ösztönző mindazok számára, akik érzik magukban a tehetséget és tudják, hogy a jó képességek szorgalommal és kitartással párosulva csodákat eredményeznek.

Az újjáépítés évében az eddig felsorolt tanszakok mellett elindult a népzene oktatása is.

Míg a zeneiskola kiemelkedőbb eredményei kezdetben egy-egy tanszakhoz, vagy egy-két jó szakmai felkészültségű tanár nevéhez kötődtek, az utóbbi 10-15 év legfontosabb szakmai sikerének azt tartjuk, hogy az iskolában tanító tanárok legtöbbször felzárkózott szakterületének országos szintjéhez. Ez azt jelenti, hogy szinte minden országos zeneiskolai versenyre eljut néhány növendékünk, és egyre gyakrabban hoznak el versenydíjakat, bár iskolánkban nem a versenyzést, hanem a mindennapok embert formáló zenélési tevékenységét tartjuk elsődlegesnek.

Az 1994/95-ös tanévben először jutott el klarinét szakos növendék – Bene Sándor, kürtös – Kis Dániel és egyszerre három oboista – Danku Eszter, Farkas Ágnes, Krassay Katalin országos versenyre, a kétfordulós verseny döntőjébe. Tanáraik: Fodor László, Lázár Attila, Buka Enikő.

Az Országos Zeneiskolai Furulyaversenyen Szalay Borbála I. díjat, a Furulyaquartett (Danku Eszter, Krassay Katalin, Danku Márton, Guba András) II. díjat nyert. Tanáruk: Bali János.

Az egyre magasabb szintű eredmények elérését segítik azok a konzultációs lehetőségek, amelyeket először zongora és hegedű szakon, később szinte minden tanszakon bevezettek a tanárok. Ezeken az alkalmakon zeneművészeti szakközépiskolai vagy főiskolai tanárok foglalkoznak a zeneiskola kiemelkedőbb képességű, vagy szorgalmukkal kiemelkedő növendékeivel.

1996-ban iskolánk kapta meg az Országos Zeneiskolai Népzenei Verseny rendezési jogát, mely azt jelenti, hogy háromévente országos verseny színterévé válik iskolánk. Az első versenyen Szász Anna népi énekkel és Szűcs Miklós népi furulyajátékkal képviselte iskolánkat, Kiemelt nívódíjat érdemelve.

Az 1996. év hihetetlenül nagy eredményeit Kálny Zsuzsanna tanítványa, Herczenik Anna hozta, aki ebben az évben nyerte el az Ádám Jenő Nemzetközi Dalverseny I. díját, az Országos Továbbképzős Verseny Kiemelt Nívódíját és a televíziós „KI MIT TUD?” NAGYDÍJÁT. Ebben a tanévben felvételizett a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem magánének szakára, ahová közvetlenül a zeneiskolából vették fel.

A következő évektől a zeneiskolák számára meghirdetett országos versenyeken szinte minden alkalommal szerepeltek növendékeink. Továbbjutva a megyei válogatókról egyre gyakrabban tértek haza nagyszerű díjakkal. Álljanak itt a legkiválóbb eredmények.

1997 tavaszára az Ella Attila vezetésével újjászerveződött Fúvószenekar olyan színvonalra jutott, hogy az Országos Zeneiskolai Zenekari Versenyen III. helyezést ért el. Az Országos Gitárversenyen Nagy Marianna III. díjat, a Békéstarhosi Nemzetközi Kürtversenyen Kis Dániel I. díjat, az Országos Kürtversenyen II. díjat érdemelt ki. Krassay Katalin az Országos Oboaverseny II. díját, Lovász Leila a Zathureczky Hegedűverseny Különdíját, a Gitár Quartett a Pozsonyi Nemzetközi Gitáros Találkozó I. díját, Szalay Borbála az Országos Furulyaverseny I. díját hozta el.

❖ Szalay Borbála, akit 2002-ben közvetlenül a zeneiskolából vettek fel a Bécsi Zeneakadémia blockflöte szakára, így emlékszik vissza zeneiskolai éveire:

Mindig szeretettel gondolok vissza zeneiskolámra, nagyon sok mindent kaptam tőle útravalóul. Néha úgy éreztem, be kéne költöznöm az egyik terembe egy hálózsákkal, ugyanis minden nap van ott valami dolgom. Szerettem zeneiskolába járni. Örömmel látom, hogy a gödöllői zeneiskola nemzetközi viszonylatban is magasan megállja a helyét!

Egész kicsi koromban, még iskola előtt Ferenczi Anna néni "Zenevárában" találtam magam, ahol megismerkedtem azokkal az alapokkal, amik elengedhetetlenek egy hangszer tanulásához.

Utána, mint majdnem mindenki, furulyázni kezdtem. Első hangszeremet Buka Enikő szeretett meg velem, mint később kiderült, jobban, mint azt bárki gondolta volna. Az, hogy a furulya más is lehet, mint a "legegyszerűbb kezdő hangszer", Bali Jánosnál vált világossá.

9-10 éves koromban nehez volt elbinnem: attól, hogy hibátlanul (hang- és ritmushiba nélkül – ahogy le van írva) lejátszom egy darabot, még korántsem késő. Az igazi munka csak ezután kezdődik, aminek nincs, és soha nem is lehet vége! Ez a precizitás, a zene tisztelete és szeretete segített abban, hogy Bécsben is megálljam a

helyem. (A képen az Ensemble Harmonia Suavis látható, tagjai: Birgit Pircher, Szalay Borbála, Szabó László)

Második hangszerként hat évesen begedülni kezdtem, ami nem minden nehézség nélkül indult. Szerencsémre egy év után az éppen abban a tanévben érkezett Gálné Bagi Mártánál tanulhattam tovább, aki megalapította velünk, picikkel a "Tücsökzenekart". Nagy boldogság volt elsőbevedésként húzni a vonót! A kamarazene alapjait, hogy ne csak magamra, hanem másokra is figyeljek, itt tanultam meg. Később ezt Lázárné Nagy Andrea vezetése alatt csiszolgattam a nagyzenekarban, illetve Bali János kamaráráin.

Nagy élmény volt minden nyáron a Zenei Tábor, ahol egész nap csak zenéltünk, próbáltunk, gyakoroltunk és persze játszottunk is.

Most, a másik oldalról, mint tanár, én is megpróbálom átadni mindenkinek – gyerekeknek és felnőtteknek egyaránt – a tanórákon illetve a koncerttermekben a Zene szeretetét.

Szalay Borka blockflöteművész Bécs, 2009. június 9.

Iskolánk 1998-ban rendezte eddigi legnagyobb szabású nemzetközi rendezvényét, a zenetanítás újszerű módszereit bemutató Nemzetközi Varró Margit Szimpóziumot.

420 magyar és 52 külföldi zenetanár vett részt a háromnapos rendezvényen, köztük olyan világhírű zenepedagógusok, mint Rév Livia, a Varró Margit tanítvány zongoraművész, Hajdú András zeneszerző-zongoraművész, Gonda János jazz zongoraművész és tanár, a magyarországi jazzoktatás megalapozója.

Az előadásokat és az esti hangversenyeket a művelődési központ színháztermében tartottuk, de a gyakorlati foglalkozásoknak, melyeken a szimpóziumon résztvevő neves művészek foglalkoztak az ország különböző területeiről érkező zongoristákkal, a zeneiskola adott otthont.

Rév Livia zongoraművész Kaneko Miyujit tanítja a Varró Margit Szimpóziumon.

A szimpóziumzáró-koncerten 12 zongorista tanítványunk játszott Hajdú András: Gyermek-zongoraversenyét a Gödöllői Szimfonikus Zenekar kíséretével. Az Izraelben élő magyar zeneszerző és zongoraművésszel, aki 1996-2004-ig több alkalommal tartott Gödöllőn szakmailag igen értékes kurzusokat, Láng Gabriella révén került kapcsolatba a zeneiskola. Hajdú András zeneszerző és a zongorakurzus résztvevői.

1998/99-ben megszületett az első komoly eredmény a rendkívüli felkészültséget kívánó Országos Koncz János Hegedűversenyen, ahol Lovász Leila – Bérés Ágota növendéke – III. díjat nyert. Az Ádám Jenő Nemzetközi Dalversenyről Barabás Erzsébet hozott el IV. díjat.

1999-ben a II. Országos Népzenei Versenyen már területi válogatót is kellett tartani, mert a jelentkezők száma az országban meghaladta az 500 főt. Az érdeklődés a későbbi években még tovább erősödött, a 2005. és 2008. évi versenyeken már 800 versenyzőből kellett kiválogatni az országos megmérettetésre – Gödöllőre – eljutó népzeneész növendékeket. A versenyek szakmai színvonala is örömdetesen emelkedő.

1998/99-es tanévben, a zeneiskola fennállásának 25. évfordulóját kétnapos tanári kirándulással ünnepeltük. A város balatonlelleli üdülőjében értékeltük a múltat és terveztük a jövőt. Azóta minden tavasszal megszervezzük azokat a tanári kirándulásokat, amelynek közösségépítő erejét tapasztalja mindenki, aki részt vesz rajta.

Az évforduló alkalmából készült el az első ÖSSZHANG című, évente 1-2 alkalommal megjelenő iskolai újság, Sári Erika szerkesztésében.

Ugyanebben az évben indult az évente megrendezésre kerülő zenei vetélkedősorozat. A vetélkedő ötlete Dr. Czitrovsky Ilonától, a zongora tanszak vezetőjétől ered. Az első vetélkedő a CHOPIN évforduló megünnepléséhez kötődött, ezt J. S. Bach, Liszt Ferenc, Bartók Béla, Kodály Zoltán és W. A. Mozart munkásságához kötődő évfordulós vetélkedők követték. A vetélkedők írásos anyagát és a hozzá kapcsolódó zenei rejtvényeket az ÖSSZHANG című iskolai újság közölte.

1999-ben fogadta el Gödöllő Város Képviselőtestülete a zeneiskola első, az Oktatási Törvény szerint kötelező Pedagógiai Programját, amelyet a zeneiskolák működéséről szóló rendelet alapján kellett elkészíteni, de amelyben megfogalmazhattuk sajátos – a gyakorlatban már szép eredményeket hozó – nevelési elképzeléseinket

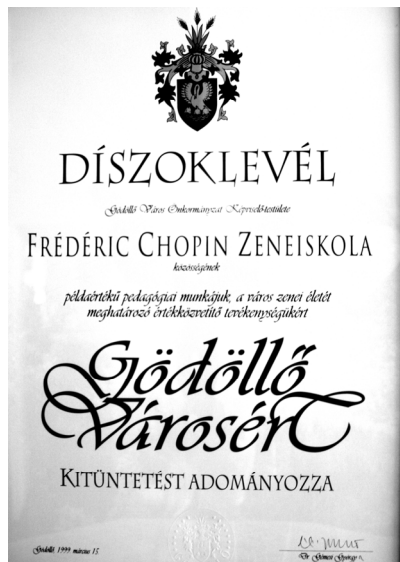
A zeneiskola Pedagógiai Programjában megfogalmazott alap gondolatok: „A gyermek növekvő, a mindenségre nyitott lény, aki képes magába ölelni minden értéket, melyet szeretettel és helyes iránymutatással adunk át neki.” – *Antoine de Saint-Exupéry*

Tudjuk, hogy munkánk eredménye csak később kamatozik, de bízunk abban, hogy nevelésünk „a valóban jól és szépen kialakult erkölcsi magatartást” formálja tanítványainkban, és „a jellem virágzását” szolgálja – *Platon*.

Pedagógiai Programban megfogalmazott nevelési és oktatási célkitűzések:

- ♪ Igaz értékeket felismerő, értékeket kereső és elfogadó személyek nevelése. El kell érniük, hogy növendékeink életében a zene embert gazdagító hatása, a zenehallgatás, a zenével való élményszintű foglalkozás meghatározó legyen.
- ♪ Esztétikai érzékenységre, nyitottságra, igényességre neveljük növendékeinket, az életkori sajátosságok figyelembe vételével, a növendékek érdeklődésére és tehetségére építve.
- ♪ Célunk az egyetemes kultúra, az európai műveltség, a nemzeti, népi hagyományok és értékek átadása, az értékmegőrzés formáinak kialakítása a nevelési tevékenységben.
- ♪ Célunk, hogy szakmai igényességgel tovább tudjuk fejleszteni élmény-centrikus zeneiskola-modellünket, hatékony módszerekkel a képességek differenciált fejlesztését szolgálva. A tanulás folyamatában méltó helyre kívánjuk emelni a zenehallgatást, a zeneértést; fontosnak tartjuk azokat a zenélési lehetőségeket, ahol növendékeink a mindennapi élet szintjén próbálhatják ki tudásukat.
- ♪ A zeneiskola értékrendjét a világmindenség rendjére nyitott emberkép jellemzi. A zene értékeit a nevelés eszközeként felfogó pedagógus feladata a nevelendő gyermeket bevezetni a zene rendezett, harmóniát sugárzó világába és ezen a világon keresztül bemutatni a mindennapok igaz értékeit.

Az 1999/2000-es tanévtől egyre szigorúbbá vált a művészetoktatási intézmények Oktatási Minisztérium által előírt központi szabályzása. Ez biztonságot is jelent, hiszen a világon talán egyedül Magyarországon emelték be az oktatási törvénybe a művészetoktatást, de nagyon figyelni kell a szabályzatok készítése közben, hogy a gyermek és a zene ne hogy a paragrafusok áldozata legyen. Ezért térünk vissza újra és újra a kultúra nagy egyéniségeinek gondolataihoz és a művészetek forrásaihoz. „Az emberi természet gerince a jellem. A zene a jellem virágzása.” – *Konfuciusz*

Gödöllő városa több ízben fejezte ki az iskolában dolgozó személyek értékelését különböző díjak odaítélésével.

1999-ben a Frédéric Chopin Zeneiskola tantestületét, majd 2002-ben Ferenczi Annát „GÖDÖLLŐ VÁROSÉRT” díj adományozásával tüntette ki az Önkormányzat Képviselő-testülete. 2000-ben a Városi Fúvószenekar, 2002-ben Ella Attila, 2003-ban a Gödöllői Szimfonikus Zenekar, 2007-ben az Arpeggio Gitárzenekar kapta meg a „GÖDÖLLŐ KULTÚRÁJÁÉRT” kitüntető címet.

A városban kifejtett művészeti, illetve művészetpedagógiai munkájáért KÖRÖSFŐI KRIESCH ALADÁR emléklappal díjazták Barta Katalin, Béres Ágota és Ferenczi Anna munkásságát. Egykori és jelenlegi tanítványaink közül Baráth Nóra, Farkas Ágnes, Hereczenik Anna, Hidasi Zsófi, Kis Dorottya, Langer Ágnes, Lőrincz Áron, Remsey Dávid, Szalay Borbála, Szalai Gergely nyerték el a kitüntetést.

Kiemelkedő pedagógiai munkásságáért Arany Katedra Díjat kapott Barta Katalin, Buka Enikő, Kálny Zsuzsanna és Vargáné Korchma Fruzsina, Artisjus Díjat Láng Gabriella, Lajta László Díjat Ferenczi Anna.

A jubileum éve után újabb országos eredmények születtek. 2000-ben az Országos Gitárversenyen Sleisz Ádám IV. díjat kapott, Langer Ágnes, Nagy Hanna és Langer Dóra triója Kimagasló Szereplésért oklevéllel tért haza az Országos „Alba Regia” Kamarazenei Versenyről.

2000 szeptemberében önállósult a nagytarcsai kihelyezett tagozat, azóta a gödöllői iskolának már nincs kihelyezett tagozata. Így könnyebbé vált a tantestület szakmai összefogása és még jobban figyelhetünk Gödöllő értékeire, a lakosság elvárásaira, a szülők igényeire.

2001-ben az Országos Furulyaversenyen Szalay Borbála II. díjat, a kamaracsoport III. díjat nyert, az Országos Koncz János Hegedűversenyéről Langer Ágnes II. díjat, Lovász Leila Különdíjat hozott el.

2001-ben szervezte az alapítvány először a Szülők Bálját Buka Enikő és T. Pataki Anikó irányításával. A rendezvény sikere arra ösztönözte a szervezőket, hogy egyre színesebb és színvonalasabb műsorral álljanak tanáraink az érdeklődő közönség elé.

Az I. Nemzetközi Gitárzenekari Fesztivált is 2001-ben rendezte meg az Arpeggio Gitárzenekar.

A 2002-es év is bővelkedett országos díjakban. Az Országos Továbbképzős Versenyen Orova Katalin Nívódíjat, a Kodály Zoltán Országos Szolfézsversenyen Nagy Hanna Különdíjat, az Ütőhangszeres Kamarazenei Versenyen a gödöllői csoport II. díjat nyert, a Mélyrézfúvós Versenyen Baglyas Gellért Különdíjat kapott.

A Zathureczky Emlékversenyéről Langer Ágnes I. helyezést, Szabó Réka Dicséretet hozott el.

2002-ben rendezte iskolánk harmadik alkalommal az Országos Népzenei Versenyt, ahol Horváth Sára Nívódíjban, az énekes csoport Kiemelt Nívódíjban részesült.

Ünnep a háromévente megrendezésre kerülő Országos Népzenei Verseny, amikor három napig Magyarország legtehetségesebb ifjú népzeneészei veszik birtokba iskolánkat.

A zsűri tagjai is a legkiválóbb népzeneészek közül kerülnek ki: Dr. Halmos Béla népzenekutató, Vavrincz András népzenekutató, Juhász Erika népdalénekes, Juhász Zoltán a Népművészet Ifjú Mestere, Eredics Gábor népzeneész.

2002-ben indult útjára az a nagyszerű kezdeményezés, amely IFJÚ TEHETSÉGEINK címmel minden évben alkalmat ad a zeneiskola legkiválóbb növendékeinek versenyművek előadására a Gödöllői Szimfonikus Zenekar kíséretével. Ilyen életre szóló élmény ritkán adatik meg a legkiválóbb hangszereseknek is.

2003-ban a Németországban élő neves zenepedagógus és zeneszerző, Papp Lajos kereste fel iskolánkat előadást tartva pedagógiai munkásságáról. Növendékeink a zeneszerző jelenlétében „Az égig érő fa” című mesét és több más Papp Lajos darabot adtak elő. Különösen az Ifjúsági Vonószekerek játéka nyerte meg a zeneszerző tetszését.

2003-ban az Országos Négykezes Versenyen Kiemelt Nívódíjban részesült Nagy Polina – Langer Dóra, valamint Orova Katalin – Nagy Kinga négykezes párosa. Láng Gabriella mint felkészítő tanár a Varró Margit Alapítvány különdíját kapta.

A Békéstarhosi Nemzetközi Kürtversenyen Kiss Anna Alina III. díjat nyert.

Az Országos Oboaversenyen Marton Lili II. díjat, Szkordilis Emília III. díjat nyert el.

2003-ban alapította a Continuo-Gödöllő Alapítvány az **ÉV NÖVENDEKE** díjat, melyet a sok éven keresztül szorgalmas, kitartó, példamutató eredményeket elérő növendékek kaphatnak meg az évzáró ünnepélyen. Az elismerésben az alapítástól a 2009. évig 85 növendék részesült. Legtöbbjük neve megtalálható a versenyeredmények listájában, de vannak közöttük, akik példamutató szorgalmukkal, emberi magatartásukkal érdemelték ki az elismerést.

2004-ben kellett átdolgozni az iskola Pedagógiai Programját. Ennek eredményeként kaptuk meg Gödöllő Önkormányzatától a 36. tanári státuszt és a rendeletileg előírt kötelező órakeretet, túlórák formájában. Ez alkalmat adott arra – sajnos csak 4 éven keresztül – hogy a kamarazene órákra és a tehetséggondozásra „hivatalosan” is kicsivel több időt kapjanak a tanárok.

2004-ben az Országos Zongoraversenyről Langer Dóra Különdíjjal tért haza. A Bartók Béla Hegedű-duó Versenyen Gál Márta és Deák Tamara kettőse II. díjat nyert. A Kreatív Zenei Fesztiválon Szalai Gergő és Holczinger András duója Különdíjat érdemelt. Az Országos Koncz János Hegedűversenyéről Langer Ágnes II. díjat, Bérés Ágota Tanári díjat hozott el.

2004-ben Litvániában, a VII. Nemzetközi Dvanyonas Zongoa- és Hegedűversenyen Langer Ágnes és Langer Dóra képviselte iskolánkat. Langer Ágnest „Diplom” díjjal jutalmazták.

Langer Ágnes az iskola első olyan növendéke, aki vendéghallgatóként, zeneiskolai tanulmányai mellett külföldi zenei egyetemen tanulhat. **Erről kérdeztük meg Ágnest.**

❖ *Negyedik éve vagyok a mainzi Gutenberg Egyetem Zenei Tanszékén előkészítő. Ez azt jelenti, hogy kéthetente, havonta vagy ahogy a tanárnóm ideje engedi, eltöltök Mainzban egy-két hetet. Ez alatt intenzív órákon veszek részt, nagyon sokat gyakorolok, sokat szerepelek, többnyire szólót kell játszanom.*

Az itthon töltött időmben a gödöllői zeneiskolában segítenek tanárain. Ágota néni szigorú kritikái mindig találóak, mindig tud nekem újat mondani. Nagy szerencse, hogy Soós Gabi személyében kiváló zongorakísérőm van, vele készülök fel a mainzi óráimra. Úgy látom, hogy a zongorakísérővel való gyakorlás nagyon hatékony az én zenei fejlődésemben, csak köszönni tudom ezt a lehetőséget. Jelen pillanatban a Kreutzer szonátát gyakoroljuk, nagyon "száraz" lenne ez a darab zongora nélkül. Mivel kizárólag hegedű órákat kapok Mainzban, a szolfézszt és összhangzattant itt, Gödöllőn tanulom.

A ZENEISKOLA DOLGOZÓINAK JUBILEUMI TABLÓKÉPE

2004-ben a zeneiskola 30 éves jubileumi ünnepségének keretében egy olyan délutáni fogadást szerveztünk, ahol az iskola jelenlegi dolgozói találkozhattak az egykori tanárokkal, az elmúlt 30 év alatt a zeneiskolában dolgozó személyekkel. Nagyon sokan eljöttek és nagyon jó volt felidézni a közös emlékeket.

A zeneiskola alapításának 30. évfordulójára kiadott gyűjteményes CD felsorakoztatja az iskola legjelentősebb zenekarait, kamaraegyütteseit, szólistáit. Nem véletlen, hogy zenekarainkra díjeső záporozott a 2005. évi Országos Zeneiskolai Zenekari Versenyen. Az iskola zenekarai, kamaraegyüttesei élményadó, megtartó közösségek, ahol a fiatalok barátokra találnak.

Az együttesek létrejötte és egyre igényesebb működése szorosan összefügg az évente megrendezésre kerülő zenei táborokkal. A vonószeneke, fúvószeneke, ütőszeneke, a régi zene együttesek, a jazz, ütő és népzenei csoportok, a több mint 25 éves múltú visszatekintő „Zene és társ művészetek” táborban szerveződtek. Az időközben önálló alapítvánnyá vált fúvószeneke és a gitárszeneke a '90-es években elindított „zenekari edzőtáborban” készül fel évről-évre egyre igényesebben az évad programjaira.

A Városi Fúvószeneke és az Arpeggio Gitárszeneke tagjainak nagy része időközben felnőtté vált, de zenekari tagságát nem szakította meg. Az évad szerepléseire felkészítő „edzőtáborban” a felnőtt tagokkal dolgozó zenekari és az „utódzeneke” együtt vesz részt.

A vonószenekeban „felnövekedett” zenészek a Gödöllői Szimfonikus Zenekari nyári kurzusain folytatják a zeneiskolában és a zenei táborokban útjára indított együttzenélést.

Az együttzenélés közösségformáló alkalmait kiegészítik az ünnepi események. Az ünnepek adják meg az emberi életnek, tehát egy intézmény életének is azt a ritmusát, rendjét, mely értelmet ad a mindennapi munkának. Ünnepe az, ha kiváló növendékeinket léptethetjük fel egy koncerten, ha egy nagy zeneszerzőre emlékezünk. Ünnepek a zenei versenyek, fesztiválok és az iskolánk életének kiemelkedő eseményei.

Ünnepi alkalom, amikor a zeneiskola volt növendékei hangszeres művészként koncerteznek hangversenytermünkben, de ünnep volt az is, amikor Remsey Gábor képzőművész és zeneszerző műveit szerzői esten mutatták be iskolánk tanárai és énekes növendékei. Ez az est kapcsolatot teremtett a múlt és a jelen között, hiszen Remsey Gábor a zeneiskola elődjének, a zeneoktatási munkaközösségnek volt a tanára, de kapcsolódott a Gödöllői Művésztelep szellemiségéhez is.

Kiemelkedő képességű növendékeink révén iskolánkat és az iskola szinte minden tanszakát az ország élvonalában jegyzik.

Ennek elismerését és az iskolánkban kialakított szellemiség értékelését jelenti, hogy 2004-ben, a Művészetoktatás Napján a Magyar Zeneiskolák és Művészeti Iskolák Szövetsége „MAGYAR MŰVÉSZETOKTATÁSÉRT” plakettel jutalmazta iskolánkat.

Az országos elismerés indoklása: „a szakma megbecsülését és értéktelét kívánja kifejezni azon iskoláknak és pedagógusoknak, akik különösen sokat tettek a magyar művészeti nevelésért, oktatásért, akik évtizedeken keresztül színvonalukkal, eredményeikkel az oktatás élvonalában tudtak maradni.”

Szép ajándék volt a 30 éves jubileum évében az országos elismerés.

A zeneiskolában az évek folyamán kialakult rendezvények újabb és újabb színekkel gazdagodnak.

2004-ben Gálné Bagi Márta kezdeményezésére indult az „ÉVSZAKOK” hangversenysorozat a tücsök hegedűsök közreműködésével. Mára több tanszakot bevonó, népszerű koncertformává alakult.

Az elmúlt években több alkalommal a Gödöllői Iparművészeti Műhely Alkotóházában rendezték meg változatos műsorral az igényes gyermek-koncerteket.

A képen a Tücsök-együttes látható vezetőjünkkel és zongorakísérőjünkkel, Lázárné Nagy Andrea tanárnővel.

A zeneiskola 2005-ben újra indította a '80-as években a művelődési központ rendezvényeként népszerűvé vált koncertformát a házimuzsikát, és a zenekarok szakmai fejlődését szolgáló zenekari kurzusokat. A művelődési központ mellett társrendező a MESÉLŐ MUZSIKA című ifjúsági hangversenysorozatban, melynek szereplői legtöbbször a zeneiskola tanárai és zenekarai.

2005-ben az iskolánk által rendezett IV. Országos Népzenei Versenyen Juniki Anna és Mária énekkettőse „Nívódíjban” részesült. Az Országos Kodály Zoltán Szolfézsversenyen „Kiemelt tanári díjat” kapott Lázárné Nagy Andrea, akinek 4 növendéke lett díjazott ezen a versenyen. Langer Ágnes I. díjjal, Langer Dóra II. díjjal, Pintér Richárd és Nagy Hanna „Különdíjjal” tért haza a rangos versenyről. Az Országos Továbbképzős Versenyről iskolánk hozta el a legtöbb díjat. „Kiemelt nívódíjat” és a „Legjobb Pest Megyei versenyző díját” kapta Szörényi Tamás.

Az Országos Zenekari Versenyen a Gyermek Vonószeneke I. díjat, az Ifjúsági Vonószeneke II. díjat, karmesterük, Lázárné Nagy Andrea „Tanári különdíjat”, a Colla Parte Consort III. díjat, az Ifjúsági Fúvószeneke a „Leghangulatosabb előadás” különdíját kapta. A szlovéniai Radovljicában megrendezett Nemzetközi Chopin Versenyről Szalai Gergő IV. díjat hozott el.

2005 júniusában és ettől kezdve minden évben megrendezte a zeneiskola az ünnepélyes Művészeti Alapvizsgát. Az alapfokon végzős növendékek nyilvános hangverseny keretében mutatják be vizsgaműsoruk egy részét, ahol ünnepélyes keretek között emléklapot és az iskola fotójával díszített emlékdobozkát kapnak. Az elméleti tudásról képet adó tesztlapok eredményeit is a koncerten olvassák fel. A tesztlapok kérdései között választ adhatnak arra, hogy mi köti őket a zenéhez, miért szeretnek zeneiskolába járni. A válaszok arról tanúskodnak, hogy növendékeink értékelik a zenetanulás szépségeit, tapasztalják az életükre, a szellemiségükre kisugárzó hatását.

2006-os országos eredmények: a Művészetek Palotájában megrendezett Országos Hegedű-duó versenyen Albert Julianna és Lázár Bíborka, valamint Langer Ágnes és Ella Orsolya duója I. díjat nyert. A Jeney Zoltán Fuvolaversenyről Kemény Judit III. díjat, az Országos Négykezes Versenyről Nagy Ella és Wirnhardt Júlia Különdíjat, az Országos Fagott-versenyről Tóth Eszter Különdíjat hozott el.

2006 nyarán a Continuo-Gödöllő Alapítvány kezdeményezésére és támogatásával Gödöllő Város Önkormányzata megrendelte a zeneiskola hangversenytermébe a **Steinway&Sons** zongorát, amely novemberben meg is érkezett közvetlenül a Hamburgban működő Steinway gyárból.

A vásárlást sok szponzor segítette egy-egy „zongorabillentyű képletes megvásárlásával”. A zeneiskola honlapján követhették a szponzorok a billentyűkre felkerülő támogatói neveket.

A mindennapok áldozatos munkájának eredményeit őrzik a színes műsorral összeállított osztályhangversenyek és tanszaki rendezvények, az iskolai vetélkedők, a megyei, vagy egy-két megyét összefogó versenyek és fesztiválok, mint például a Megyei Mélyvonós Találkozó, amellyel fiatalon elhunyt csellótanárunknak – Joó Ibolyának – állítanak „hangzó emléket” évente csellótanáraink.

A zeneiskola vezetői köre örömmel fogadja a versenyeredményeket, de fontosnak tartja azoknak az életképes kezdeményezéseknek a támogatását is, amelyek a személyek közötti együttműködésre épülve az emberi és szakmai növekedést táplálják. Ezt a szellemiséget szolgálják különböző növendékzenekaraink, kamaracsoportjaink, valamint azok a gazdag múltra visszatekintő rendezvények, amelyek hagyománnyá válva hosszú távon meghatározzák a fejlődés irányvonalát.

A hagyományok mellett jelen van az új utak keresése is a kreatív és igényes tanári kar megmozdulásaiban. A régi zene elkötelezett kutatója és előadója – Bali János – a legújabb zenei irányzatoknak is komoly ismerője. A növendékek legrejtettebb képességeinek feltárásával, rögtönzött és kreatív ötletekkel „úgynevezett opera” írására és előadására ösztönözte zeneelmélet csoportjának tagjait.

A „Felhők” és a „Lakoma” című „operát” nemcsak Gödöllőn, de Budapesten, az ELTE Tanárképző Intézetében is nagy sikerrel mutatták be 2005-ben. 2006-ban Határ címmel újabb előadásra került sor a 16-20 éves fiatalok közreműködésével. Ez a jó kezdeményezés is folytatásra talál évről-évre.

Művésztanáraink, együtteseink és szólistáink egyre gyakrabban kapnak fellépési lehetőséget a kastélyban, mint ahogy a városi kiállítások megnyitóin is legtöbbször a zeneiskola tanárai vagy növendékei szerepelnek.

Iskolánk a nevelést előtérbe helyező pedagógiai műhely, ahol elsődleges célunk, hogy minél több növendékkel megszeretessük az értékes zene művelését, hogy tanítványaink az iskolából kikerülve képesek legyenek a saját örömeikre szolgáló zenélésre és az értő zenehallgatásra.

A zenepedagógiai tevékenység mellett fontos feladatnak tekintjük tanáraink és tanítványaink aktív részvételét a város zenei életében.

A 2007. évben zajlott a művészetoktatási intézmények minősítő eljárása. A minősítő csoport szakmai véleménye azt jelzi, hogy nevelési, oktatási céljaink, szakmai és emberi hozzáállásunk a külső szemlélő számára is egyértelműen tanúsítja a zeneiskola tagjainak elkötelezettségét.

2007. december 11-én zeneiskolánk megkapta a Szakmai Minősítő Testülettől a **KIVÁLÓRA MINŐSÍTETT ALAPFOKÚ MŰVÉSZETOKTATÁSI INTÉZMÉNY** címet a következő szakmai indoklás alapján:

- ♫ „A gödöllői Frédéric Chopin Zeneiskolában kiváló nevelő-oktató munka folyik, az oktatás feltételei magas szinten biztosítottak. Az iskola arculata, felszereltsége, légköre mind hozzájárul ahhoz, hogy az intézmény teljesíthesse célkitűzéseit.
- ♫ A nevelő-oktató munka eredményessége imponálóan gazdag, ez tükröződik minden értékelési kategóriában.
- ♫ Az iskola eleget tesz mindazoknak az elvárásoknak, amelyek a zeneiskolák és a művészetoktatási intézmények létjogosultságát, nélkülözhetetlenségét igazolják.
- ♫ Meghatározó szerepe vitathatatlan a város és a térség kulturális életében.
- ♫ Együttese, zenekarai megalapozzák Gödöllő város zenei életének sokszínűségét, további kibontakozását.
- ♫ A minősítő csoport külön kiemelte a pedagógusok lelkesedését, tetterekességét, elhivatottságát, valamint a szülőkkel való kapcsolattartás formáját, intenzitását.
- ♫ A gödöllői Frédéric Chopin Zeneiskola a **minősítési kategórián belül a magasan kvalifikált kategóriába sorolható.**

A minősítő csoport vezetője a Magyar Zeneiskolák és Művészeti Iskolák Szövetségét létrehozó és közel két évtizedig vezető Nemes László gondnoktanár, nyugalmazott zeneiskola igazgató volt.

A véleményből is az tükröződik, hogy iskolánk minden tanszaka és szinte minden tanára fontosnak tartja a szakmai munka országos mércével mérhető eredményességét, a példamutató, becsületes tanári munkavégzést.

2008-ban a III. Országos Zathureczky Emlékversenyen Langer Ágnes I. díjat és Különdíjat, Albert Julianna II. díjat és Különdíjat, Lázár Bíborka Különdíjat, Béres Ágota Tanári és Soós Gabriella Zongorakísérői Különdíjat kapott.

A Továbbképzős Versenyről a Fődíjat hozta el Kis Dorottya és Langer Ágnes duója, I. díjat Tóth Viktória és Sivadó Balázs, II. díjat Szántó Kinga és Szajkovics Ádám duója. A Kreatív Zenei Fesztiválon Kis Dorottya Különdíjas volt.

Az Országos Népzenei Versenyen ebben az évben szerepeltek legjobban növendékeink a hazai pódiumon. Kiemelt Nívódíjat érdemelt a Kalapos Énekegyüttes, a Sercli Énekkettős és a Kiscibri Énekegyüttes és Szűcs Krisztina, Nívódíjat Annus Réka, Dicséretet a Cibri Énekegyüttes.

A Fuvoladuó Versenyről Neubrandt Eszter és Szántó Kinga hozott el III. díjat.

A legnagyobb eredmények a Zenekari Versenyen születtek: Gyermek Vonószenekar I. díj, Ifjúsági Vonószenekar és Apoyando Kamaraegyüttes III. díj.

Az Országos Szolfézsversenyről Pintér Richárd II. díjat, Bense Ákos III. díjat és improvizációs Különdíjat, Bréda Zsófia Különdíjat és tanáruk Lázárné Nagy Andrea Tanári Különdíjat hozott el.

2008 tavaszán megalakult a Szülői Fórum, amely egy év alatt sok jó ötlettel és megvalósított programmal színesítette iskolánk életét. Ilyen volt az ősszel megrendezett tanári hangverseny, amelyen örömmel vállalták a szereplést a tanárok.

2008. augusztus 1-től Ella Attila harsona szakos tanárt, a Városi Fúvószenekar karnagyát nevezte ki Gödöllő Város Önkormányzata a zeneiskola igazgatójává.

Ella Attila a nyugállományba vonult Ferenczi Anna helyére került ezen a poszton.

Igazgatói pályázatában az elért eredmények, a felmutatott értékek továbbvitelét vállalta.

Ezzel a szándékkal indította és vezette a 2008/2009-es jubileumi évet.

A 35 éves jubileum rendezvényeit az Összhang iskolai újság színes ünnepi kiadványa örökölte meg. A 3 hangversenyből álló jubileumi koncertsorozatban a zeneiskola kamaraegyüttese, zenei pályán továbbtanuló, illetve zenei pályán dolgozó volt növendékei, a zeneiskola és az egykori körzeti iskolák zenekari kaptak fellépési lehetőséget.

2009-ben is Alapítványi Bállal ünnepeltük a farsangot. A vidám műsor próbái közösségteremtő erőit jelentenek. Az oldott együttlét segít az emberi kapcsolatok elmélyülésében, ezáltal építi a tanári kar, valamint a tanárok és szülők jó kapcsolatát. Bár ezt a rendezvényt az iskola anyagi támogatásának szolgáltatára hívtuk létre, az eltelt évek azt mutatják, hogy ennél sokkal többet jelent, összekapcsol és megerősít.

PÓDIUM-ART PÓDIUM-ÉRT

AVANTGARDE KONCERT

A ZENEISKOLA SZABADTÉRI SZÍNPADÁÉRT

A XX. SZÁZADI ZENE ÜNNEPE

előadók:

Bartek Zsolt, Horváth Béla, Illésy Orsolya, Kis Dorottya,
Langer Ágnes, Láng Gabriella, Pintér László, Törpényi Sándor

narrátor:

Fodor László

Nagyszerű kezdeményezés indult Gödöllőn élő fiatal művészek és a XX. század zenéje iránt elkötelezett zenetanárok közreműködésével 2009 tavaszán, Buka Enikő szervezésével.

A fiatal művészek rendhagyó, de rendkívül vonzó formában tárták fel a különleges zeneművek értékeit. Az érdeklődő diákok és szülők támogatásukkal a zeneiskola udvarára tervezett pódium megépítését segítik.

Az első hangversenyt nagy érdeklődés kísérte, így sor kerülhetett a második, a zenei tárbor idején pedig a harmadik „PÓDIUMÉRT” hangversenyre.

A következő tanévtől a hangversenysorozat szereplője és házigazdája a zeneiskola egy-egy tanszaka lesz.

2009. évben is születtek már jeles versenyeredmények. Az oroszországi Yuri Yankelevitch Nemzetközi Hegedűverseny III. díját és Közönségdíját Langer Ágnes nyerte el, az Országos Mélyrézfúvós Versenyen Sápi Viktor II. helyezést ért el úgy, hogy nem adták ki az első díjat.

A fejezetben felsorolt eredmények csak a háromévente megrendezésre kerülő országos zeneiskolai versenyek és a nemzetközi versenyek díjai! A megyei és a regionális versenyek résztvevőinek neve, valamint a zenei pályán továbbtanuló növendékek és tanáraik neve az Eredmények című fejezetben található meg.

A felsorolt – díjakkal mérhető – kiemelkedő eredmények nem jöhetnek létre egy intézményben, ha a háttérben nem lenne jelen a lelkiismeretes és kitartó tanári munka, az elkötelezett értékkeresés.

A zeneiskola számára elsődleges az a mindennapi művészeti tevékenység, amellyel növendékeinket valós értékekre nyitott emberré kívánjuk nevelni, egyéni képességeikhez mért követelményekkel, szeretetteljes légkörben.

A tanári kar és a diákok összetartozása szempontjából egyaránt fontosak a közösségépítő külföldi koncertturnék, amelyek feladata Gödöllő városának és iskolánk hírnevének öregbítése is.

Továbbra is ápoljuk a szlovákiai Nagyőrce Művészeti Iskolájával 1979-ben kialakított testvériskolai kapcsolatot, melynek májusban ünnepeltük a 30. évfordulóját.

Régóta tart a szakmai kapcsolat a németországi Giessen városával, ahol már több együttesünk koncertezett, Láng Gabriella zongoratanárunk több alkalommal tartott zongorakurzust a giesseni diákoknak, akik háromszor is részt vettek a Zene és társművészetek táborban.

4 éve alakult testvériskolai kapcsolat Csíkszereda Liceumával, most pedig a németországi Rastatt zeneiskolája várja együtteseinket. 2007-ben a Magyarországon megrendezett Európai Ifjúsági Zenei Fesztiválra érkező két rastatti zenekart iskolánk fogadta, így rendezőként és koncertszervezőként is bekapcsolódtunk a nagyszabású nemzetközi fesztiválba. Mindezek mellett ifjúsági együtteseink egyre gyakrabban jutnak el nemzetközi fesztiválra vagy meghívásos koncertkörútra. Ezekről a nemzetközi kapcsolatokról az együttesek bemutatásánál olvashatunk.

Növendékeink jelenleg 6 tanszakon, 33 különböző szakterületen tanulnak, speciálisan szakosodott, zeneművészeti főiskolát illetve zeneakadémiát végzett tanárok vezetésével.

Az iskola tanszakai és a tanulható hangszerek:

zongora tanszak

vonós tanszak (*hegedű, cselló, bőgő*)

fafúvó tanszak (*fúvolya, barokk fúvolya, oboa, fuvola, klarinét, fagott, szaxofon*)

rézfúvó-ütő tanszak (*trombita, harsona, kürt, tenorkürt, tuba, ütőhangszerek*)

az egyéb szakterületeket összefogó vegyes tanszak (*gitár, magánének, jazz-zongora, jazz-gitár, basszusgitár, népi hegedű, brácsa és bőgő, népi fúvolya, citera, népi ének*)

szolfézs tanszak (*előképző, szolfézs, zeneirodalom, zeneelmélet, zeneszerzés*)

Egykori növendékeink közül a gödöllői Frédéric Chopin Zeneiskolában tanít Benedek Krisztina, Braun Julianna, Bubenyák Zoltán, Ella Attila, Ferenczy Beáta, Nuszbaum Ferenc, Richter Dominika, Sári Erika, Somodi Károly, Soós Gabriella.

Zenei pályára került növendékeink közül negyvenkilenc a száma azoknak, akik hosszabb időn keresztül játszottak, legtöbben ma is játszanak a Gödöllői Szimfonikus Zenekarban, a Városi Fúvószenekarban és az Arpeggio Gitárzenekarban. Az 50 főt is meghaladja azoknak a volt növendékeinknek száma, akik nem kifejezetten zenetanári vagy művészi pályát választottak, hanem óvónőként, tanítónőként, énektanárként kamatoztatják zenei tanulmányaikat. A Városi Vegyeskar és a Cavaletta Leánykar tagjai közül nagyon sokan a zeneiskolában kaptak hangszeres képzést.

Vannak olyan egykori növendékeink is, akik nem jelentkeztek zeneművészeti szakközépiskolába, később mégis zenei diplomát szereztek. Krassay Katalin az orvosi egyetem mellett szerezte meg oboatanári diplomáját, Pál Zsófia az Operettszínház énekesnője lett, Sás Ildikó – a zeneiskola egykori fuvolista tanítványa – Rebeca Sol néven elismert könnyűzenei énekesnő Németországban.

Egykori növendékeink Gödöllőn nem csak a zeneiskola falai között, hanem a város több oktatási intézményében is dolgoznak, tovább adva az iskolában megismert szellemiséget.

A zeneiskola volt növendéke – Gombos Viktor – a Gödöllői Református Líceum énektanára, a líceum kórusának és a Gödöllői Református Gyülekezet kórusának vezetője.

Székelyhídi Zsófia beszélgetett vele.

❖ *Gombos Viktor tanár urat három éve, a Gödöllői Református Líceum elkezdésekor ismertem meg. Nemcsak ének és matematika tanárom, hanem kórusvezetőm is lett, amikor csatlakoztam a református gyülekezet kórusához. Gyermekkor óta a zene állt és áll életem középpontjában és pályaválasztásában nagy szerepet játszottak a Frédéric Chopin Zeneiskolában töltött évek.*

❖ **Milyen indíttatásra kezdett Tanár úr zenét tanulni?**

Önszántamból, saját örömemre kezdtem már az óvodai évek alatt szolfézs-előkészítőre, zeneóvodába járni. Szüleimet ugyan nem fűzték szorosabb szálak a zenéhez, mégis nagy lelkesedéssel fogadták, hogy engem ez így érdekel. Így már kisiskolásként elkezdtem hangszeren tanulni. Fuvola tanszakon kezdtem, de egy év elég volt, hogy rájöjjek, ez nem az én hangszerem. Ekkor kezdtem csellót tanulni Joó Ibolya tanárnőnél, ahol megtaláltam azt, amit kerestem. Több mint 10 évig tanultam csellózni, amely meghatározó időszak volt az életemben. A diákok általában igen kritikus szemmel figyelik tanáraikat, de ő annyira mestere volt a tanításnak, hogy csak jó emlékem maradt róla. Kicsit idősebben elkezdtem zongorázni, majd jazz zongorát tanultam. De az előtérben mindig a cselló maradt, amiben nagy szerepe volt tanárnőmnek, aki mint ember, és mint tanár egyaránt sokat adott nekem.

❖ **Mit adott a zeneiskola?**

Míg a korombeli gyerekek a cipőjüket koptatták a foci pályán, addig én zeneiskolában töltöttem minden szabadidőmet. Diákéveimet is a zene töltötte ki. Megszerettem ezt a közeget, az embereket, sok barátom is innen került ki. Döntő szerepet játszott az életemben.

❖ **Hogyan döntötte el, hogy ének-matematika szakos tanár lesz?**

Sokfelé húzott a szívem, sokáig hezitáltam. De abban biztos voltam, hogy a zene és a hangszerek szerepet fognak játszani az életemben. Több mindent kipróbáltam, jártam például hangszerkészítő műhelyben is, de végül – talán éppen jó tanáraim hatására – a tanári pályát választottam. Szegeden, a főiskolán kötelező volt magánéneket tanulni, és ezt nagyon megszerettem. De még főiskolai hallgatóként is visszajártam csellózni, egészen szeretett tanárom, Ibolya néni korai haláláig.

❖ **Tanulni vagy tanítani szereti jobban a zenét?**

Ezt nagyon nehéz eldönteni, mivel mindkettőben sok örömet leli az ember.

Székelyhídi Zsófi, a magánének tanszak hallgatója

A Premontrei Szent Norbert Gimnáziumban a 2005/2006-os tanévben elindított egyházzenei tanszak is kapcsolatban áll a Chopin Zeneiskolával, hiszen vezetője, Balogh Péter Pius premontrai szerzetes, a zeneiskolából zongoristaként indulva végezte el a Zeneakadémiát.

Balogh P. Piussal Ángyán Péter beszélgetett.

❖ **Ki irányított a zene felé gyermekkorodban?**

Anyai nagyapám zeneszerető és zeneértő parasztember volt, aki még 60 éves kora után is képes volt megtanulni hangszeren azért, hogy az unokáinak gyakorlását ellenőrizhesse. Természetesen ő volt, aki elindított a zene- és zongoratanulás útján először magántanárnál, később a gödöllői zeneiskola keretein belül, ahol Ferenczi Anna volt a zongoratanárom.

❖ **Hogyan és mikor dönt el az, hogy zenei pályára mész?**

Általános iskolai éveimben rendszeresen jártam zongora-, szolfézsórákra, zenekari és kamaragyakorlatra. Sok-sok zeneelméleti indítást és ismeretet kaptam egykori magántanáromtól. Már a zeneiskolai évek végéhez közeledve kiderült, hogy nemcsak kedvem van a további, magasabb szintű zenetanuláshoz, hanem némi tehetségem is van hozzá. Középiskolai tanulmányaimat a budapesti Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskolában végeztem, utána pedig a Zeneakadémián tanultam tovább.

❖ **A szóló vagy a kamarazene áll hozzád közelebb és miért?**

A kamarazenélést különösen a középiskolai éveimben szerettem meg, és mondhatom, hogy ez meghatározó volt a későbbi évek folyamán is. Az együttlizenésnek nemcsak a zenei előadáshoz kapcsolódó, hanem igazán, és talán sokkal inkább az együttes munkából és ennek gyümölcséből fakadó örömei vannak, melyek számomra mindig kedvesek voltak, és most is azok, ha erre lehetőség adódik.

❖ **Volt-e szerepe a zongorázásnak és általában a zenének végső hivatásod megtalálásában?**

Nem közvetlenül zenei műveltség hatására, de ezen belül alakult minden az életemben. Zenei tanulmányaim és tevékenységeim közepette született meg bennem zeneakadémiai éveim alatt, hogy a papság és szerzetesség felé irányítsam az utamat, és ezen belül is a gödöllői premontrei rend felé, mely közösség nagyon komoly és magas szinten képviselte már 1990-es újraindulásakor a minőségi egyházzenet. Abban, hogy a premontreiket választottam zeneakadémiai zongoradiplomám megszerzése után, nagy szerepe volt az előbb említetteknek.

❖ **Mostani életedben mi a szerepe a zenének?**

Teológiai tanulmányaim mellett végeztem el a Zeneakadémián az egyházzene szakot is, és ennek későbbi folyományaként nemcsak szkolát (templomi énekkart) vezetek a premontrei renden belül rendszeresen, hanem 2005 óta a Gödöllői Premontrei Szent Norbert Gimnáziumon belül az egyházzenei képzés vezetője és tanára is vagyok. Mindez sok-sok éneklést, orgonálást, zeneelmélet és gregorián ének oktatást jelent. Időnként lehetőség nyílik a régi időkben megszeretett kamarazenélésre, baráti házimuzsikákon, iskolai zenélési alkalmakon. Úgy érzem, hogy mindazt, amit már régóta az egyházzene művelésén belül megvalósítok, nem tudnám tenni azon zenei képzettség nélkül, melyeket a gödöllői zeneiskolától kezdve a zeneakadémiáig szereztem meg.

❖ **Milyen kapcsolat alakult ki az egyházzenei szakközépiskola és régi iskolád, a Frédéric Chopin Zeneiskola között?**

A kötelező zongorát Törpényi Sándor, a zeneiskola tanára tanítja az egyházzenészeknek. Több olyan tanítványunk van az egyházzene szakon, akik a zeneiskolában tanultak, vagy tanulnak hangszeren jelenleg is. Ott játszanak zenekarban és kamarazene csoportokban is.

Ángyán Péter, a zeneiskola egykori zongora-ütőszakos növendéke

Gödöllő Városa 2006. tavaszán ünnepelte városává válásának 40 éves jubileumát. A jubileumi ünnepségek sorozatában a zeneiskola ifjúsági együttese fontos szerepet kaptak.

Az alábbi fotón a Szent István Egyetem aulájában az Ifjúsági Vonószenekart látjuk a JUBILEUMI DÍSZHANGVERSENY főpróbáján. Vezetényel: Lázárné Nagy Andrea

ZENEKAROK, KAMARAZENE CSOPORTOK

A **Tücsök Egyesület** 5 éve alakult az akkor még óvodás korú hegedűs növendékekből. Évente 8-10 fellépésük van a város különböző rendezvényein. Már négy alkalommal vettek részt a Cegléden megrendezett Pest Megyei Kamarazenei Versenyen, ahonnan minden alkalommal Kiemelt Nívódíjjal tért haza.

Tagjaiból jött létre egy duó páros, akik 2007-ben a VII. Országos Bartók Béla Hegedű-duó Versenyen II. díjat nyertek. Az együttes tagjai jó utánpótlást jelentenek a Gyermek Vonószeneke számára. 2009-ben a Pest Megyei „KI MIT TUD?” -on II. díjat kaptak.

Az együttes tagjai: Bréda Zsófia, Halmóczki Sarolta, Lázár Bíborka, Roszik Csenge, Asztalos Dorottya, Havelda Luca.

A zeneiskola növendék-együtteseinek között a kezdetektől megtalálható a vonószeneke. A '70-es években Wendler Magdolna, később Pálfalvi Ferenc, Tolmácsy László, Farkas Pál, Horti Gábor és Béres Ágota vezették.

A **Gyermek Vonószeneke** 2005-ben az V. és 2008-ban a VI. Országos Zeneiskolai Zenekari Versenyen I. díjat nyert Lázárné Nagy Andrea vezetésével.

Az **Ifjúsági Vonószeneke** tagjai a zeneiskola hegedűs és csellista növendékei. Vezetőjük 2001-től Lázárné Nagy Andrea, akinek irányításával rövid idő alatt az ország élvonalába került a zenekar. Ezt bizonyítják az V. és VI. Országos Zeneiskolai Zenekari Verseny eredményei. (II. díj, és III. díj)

A 2002/2003-as tanévtől a zenekar két külön együttesre vált: az utánpótlást biztosító Gyermek-vonószeneke-re és a komolyabb feladatokat megoldó, „B” tagozatos és továbbképzős növendékekből álló együttesre.

Az Ifjúsági Vonószeneke zenekar rendszeresen fellép Gödöllőn városi rendezvényeken, kiállítás megnyitók, ifjúsági hangversenyeken és a Királyi Kastély koncertjein. 2002. júniusában repertoárjuk legkedveltebb darabjaiból hangfelvétel készült. 2003. szeptemberében Olaszország déli tartományában, Calabriában adhattak két hangversenyt egy európai uniós csereprogram keretében, 2005. februárjában a németországi Giessenben koncerteztek nagy sikerrel. 2007-

ben a szlovákiai Nagyrőcén képviselték zeneiskolánkat. A zenei pályára került növendékek közül többen visszatérnek – gyakran szólistaként is – a zenekarral fellépni. Repertoárjukon előnyben részesülnek a barokk művek, de szívesen játszanak a későbbi korok mestereitől is.

A Sivadó Testvérek Kamaraegyüttesét az Országos Alba Regia Kamarazenei Versenyen 2004-ben Bronz Oklevéllel, 2007-ben pedig Nívódíjjal jutalmazták. A Pest Megyei Kamarazenei Versenyen 2005 óta szinte minden alkalommal indultak - a zsűri mindannyiszor Kiemelt Nívódíjat adott nekik. Muzsikáltak a Gödöllői Királyi Kastély által rendezett Parkfesztiválon, a Szent István Bazilikában a Nemzetünk titkos ereje című képzőművészeti kiállítás megnyitóján. Balázs 2008-ban a Továbbképzős Zeneiskolai Versenyen kiemelt I. díjat kapott hegedűjátékáért.

A **Colla Parte Consort** 2004-ben alakult a gödöllői Frederic Chopin Zeneiskolában akkor már több éve működő furulya-kamara együttesből. Jelenleg az együttes 7 tagú, 19-22 éves fiatalok. A blockflóték mellett gitár, cselló és ütőhangszerek színesítik az együttes produkcióit. Műsorukban a reneszánsz és barokk zene dominál, szívesen játsszanak kortárs zenét is.

Az együttes pályafutásában kiemelkedő eredménynek számít többek közt a 2005-ben megrendezett V. Országos Zenekari Verseny régizene kategóriájában elért III. helyezés. Ugyanez év decemberében Cegléden, az I. Pest Megyei Kamarazenei Verseny és Fesztivál továbbképzős kategóriájában a legmagasabb díjban, kiemelt nívódíjban részesültek. 2006-ban megjelent önálló CD-jük, Mozaik címmel. Rendszeres közreműködői a városi rendezvényeknek.

2008-ban, a „Reneszánsz év”-ben meghívtak kaptak a visegrádi Nemzetközi Palotajátékra.

2005-ben a szlovákiai Nagyrőcén, 2008-ban

Németországban, Giessenben koncerteztek. Az együttes részt vehetett 2009-ben az ausztriai Linzben, a X. Európai Ifjúsági Zenei Fesztiválon.

Az együttes tagjai: Bajnóczi Johanna, Bajnóczi Teréz, Budai Zsófia, Csomor Viola - blockflóték, Baranyi Anett - gitár, Hartyáni Gábor - cselló, Borosnyay Áron – ütőhangszerek.

Az együttes vezetője: Z. Molnár Ildikó

Animato Furulya-együttes

Az Animato Consort 2006 őszén alakult a gödöllői Frederic Chopin Zeneiskola növendékeiből Z. Molnár Ildikó vezetésével. A négytagú furulya együttes a hagyományos szoprán, alt, tenor és basszus szólamokban játszik. Műsorukban a reneszánsz és a barokk zene dominál, de repertoárjuk bővül más zeneszerzők műveivel is. A III. és a IV. Pest Megyei Kamarazenei Fesztiválon Kiemelt nívódíjat nyertek el, a Pest Megyei Tanár-diák „Együtt muzsikálunk” kamarazenei találkozón ezüstminősítést kaptak. 2009-ben szerepeltek Nagyrőcén, a testvériskolai kapcsolat 30 éves jubileumi hangversenyén.

Az együttes tagjai: Kovács Borbála, Laurán Apolka, Farkas Benedek, Oláh Judit

A Saltarello reneszánsz együttes 2001 februárjában alakult a Székely Judit által vezetett kiskórusból és furulya-együttesből.

Repertoárjuk főleg francia és olasz reneszánsz táncokból áll, melyeket minden esetben az együttes hangszeres tagjai által szolgáltatott élő zenére adnak elő korhű ruhákban. 2006-ban elindítottak egy testvériskolai kapcsolatot a csíkszeredai Nagy István Művészeti Líceummal. Az elmúlt 3 évben több találkozásra került sor Gödöllőn és Csíkszeredán. Ez a kapcsolat szakmai és emberi szempontból egyaránt jelentősnek bizonyult.

2008 a Reneszánsz éve volt, így számos fellépésre nyílt lehetőség; Gödöllőn a művelődési központban, a királyi kastélyban, Budapesten a reneszánsz udvarban és a Múzeumok éjszakáján a Budai Várban. Az idei év nagy élménye volt, hogy végre először felléphetett az együttes a gödöllői Barokk színházban, mivel idén itt került megrendezésre a Balassi est.

A Kis Gitárzenekar az Arpeggio Gitárzenekar utánpótlásának nevelésére jött létre azzal a céllal, hogy kamarazenei jártasságot adjon a növendékeknek. Gyakran szerepelnek együtt a Colla Parte Consorttal, színesebbé varázsolva műsoraikat.

Az **Apoyando Kamaragyüttes** 2007-ben alakult hat fővel, Kósáné Szabó Beáta vezetésével. Tagjai: Simon Bence, Gyenes Attila, Kiss-Dala Noémi, Tóth Edit, Gelle Balázs és Szabó Roland. Mindannyian az ARPEGGIO Gitárzenekar tagjai is egyben. Az elmúlt két évben a Cegléden megrendezett Pest Megyei Kamaraversenyen Kiemelt Nívódíjban részesültek. Rendszeres közreműködői a királyi kastély adventi programjainak, az ARPEGGIO Gitárzenekar koncertjeinek.

A **Dixie Rhythm Együttes** 2007 februárjában alakult a Frédéric Chopin Zeneiskola növendékeiből. Nevük egy saját maguk által alkotott szóösszetétel, mellyel utalnak az együttes taglétszámára, valamint a műfajra, amelyet képviselnek, vagyis a 20-as, 30-as évek Amerikájának zenéjére. 2009 márciusában Cegléden a Pest Megyei Kamarazenei Versenyen Kiemelt Nívódíjat kaptak, ez év májusában pedig a Pest megyei „Ki mit tud?” versenyében a könnyűzene kategóriában második helyezést értek el. Tanáruk: Fodor László, akivel Valastyán Gergő beszélget.

❖ Hangszeres tanulmányaimat zongora szakon kezdtem, azonban jelenleg a zeneiskola barsona szakán tanulok. A főtárgy- és szolfézsóra mellett fúvószenekarra és kamarára is járok. Kamaracsoportunk nem mondható szokványosnak, hiszen egy dixieland együttesről van szó. Tanárunk Fodor László, aki a zeneiskola klarinéttanára is egyben, valamint a budapesti Hot Jazz Band tagja. Vele készítettem ezt a beszélgetést.

❖ **Miért pont a klarinét és miért jazz-zene, hiszen úgy tudom, hogy a Zeneművészeti Egyetemen végezett, ahol a klasszikus klarinétozást tanítják?**

Édesanyám a hangszerválasztás „oka”, mert én fuvolista szerettem volna lenni, azonban abban az évben nem volt hely arra a tanszakra, nekem pedig bármilyen hangszert mondtak, csak tagadólág ráztam a fejem. Amikor hazaérvén Ő ezt megtudta, mérgesen visszazavart a zenesuliba, ekképpen: kislíam, beiratkozol mondjuk... klarinétira. Így lettem klarinétos, a jazz szeretete pedig zeneművészeti szakiskolás koromban kezdődött, amikor egy Molnár Dixieland Band koncerten nagy hatással volt rám a zenekarvezető Molnár Gyula játéka, és elhatároztam, hogy hobbiként mindig fogok jazzt játszani. Aztán az élet úgy hozta, hogy ez lett a fő irányvonal, a klasszikus játék pedig egyre jobban háttérbe szorult.

❖ **Játszott más zenekarokban a Hot Jazz Band előtt?**

Volt együttesem a középiskolában, csak négy számot tudtunk, de azokat nagyon szerettük játszani. A főiskolán aztán már egy komolyabb zenekarban játszottam Albi swing néven, ugyanis a tagokkal egy albréletben laktunk. A diplomám évében meghívást kaptam a kecskeméti Bohém Ragtime Jazz Bandba, ahol szép és hasznos tíz évet töltöttem el. Ez már egy professzionális együttes volt, akikkel ittbon és külföldön is sokat játszottunk. Innen hívott el a zenekarába játszani Bényei Tamás, a Hot Jazz Band vezetője 2000 szeptemberében.

❖ **Tudom, hiszen látom a kottáinkon, hogy a zenekarunk hangszerelését, illetve a szólókat is tanár úr írja. Nehéz megtanulni hangszerelni és improvizálni?**

A hangszereléshez elengedhetetlen a harmóniák ismerete, melyet megtanítottak nekünk összhangzattan órákon a konziban, illetve a főiskolán. Persze ettől még sajnos nem lesz az ember jó hangszerelő, a rutint, a jó hangzásokat türelemmel és kísérletezéssel lehet megszerezni. Hogy pontosabban fogalmazzak, ti vagytok nekem a kísérleti alanyok, de ez egyáltalában nem szégyen, hiszen még a nagy zeneszerzőknek is voltak saját zenekaraik, mint például Joseph Haydnnek az Eszterházy udvarban, ahol kipróbálhatták esetleges újításait is. Az improvizáció pedig hosszú évek kitartó munkája, elengedhetetlen hozzá némi érzék és bátorság, sok ilyen stílusú zene hallgatása és a szólók leírása, valamint egy jónak mondható hangszeres tudás, hiszen hiába vannak jó ötleteid, ha nem tudod őket eljátszani.

❖ **Tanítani szeret jobban vagy zenélni?**

A klasszikus válasz, hogy egyformán mindkettőt, azonban én inkább azt mondanám, hogy attól függ, milyen a napi hangulata, energiája az embernek. Felfrissít, s valamikor elfáraszt egy tanítási nap, és ugyan így vagyok a zenéléssel is.

Valastyán Gergő a zeneiskola barsona és jazz zongora szakos növendéke

Az Ifjúsági Fúvószenekar 2001-ben alakult, amikor a zeneiskola 1991-től működő zenekara Városi Fúvószenekar néven önállósult. A zeneiskolás fúvós növendékekből álló ifjúsági együttes utánpótlást nevel a városi fúvószenekar számára és ápolja a városban mintegy 50 évre visszanyúló fúvós zenekari hagyományokat. Megszervezése Ella Attila nevéhez fűződik, aki 2008 őszéig vezette a zenekart.

Az együttes taglétszáma 40 fő, repertoárjuk a történelmi indulóktól a klasszikus átiratokon át a fúvószenekarra készült XX. századi magyar és külföldi szerzők műveit

öleli fel, beleértve a nagy kedvvel játszott könnyűzenei feldolgozásokat is. A zenekart a 2008/2009-es tanévtől Fodor László és Somodi Károly vezeti.

A **Cibri Énekegyüttes** 2006 őszén alakult a Chopin Zeneiskola népi ének főtanszakos és egyéb hangszeres növendékeiből.

Következő év januárjában már nemzetközi megmérettetésen bizonyították tudásukat, ahol a lengyelországi Zywiec-ben a Karácsonyi énekek Nemzetközi Versenyén „Betlehemi aranycsillag” díjban részesültek. 2008-ban ugyanerről a versenyről már a „Nagydíjjal” térhettek haza.

Azóta sok-sok felkérést kaptak kiállítás-megnyitókra, hangversenyeken való részvételle,

közös produkciókban való szereplésre, pl. az Arpeggio Gítárzenekarral. Az utóbbi két évben fellépői lehettek az Országos Táncbáztalálkozó rendezvényének. 2008 tavaszán az V. Országos Népzenei Versenyen III. helyezést, ősszel pedig a VII. Vass Lajos Országos Népzenei verseny Kárpát-medencei döntőjén Kiemelt Nívódíjat szereztek. A lengyelországi versenyeken kívül 2008 őszén részt vettek a Garda-tónál megrendezett Nemzetközi Zenei Fesztiválon, valamint nemrég tértek haza Csíkszeredából, ahol a zeneiskolát, így a város népzeneészeit is képviselték. Tagjai közül Kakucs Katalin lett 2007-ben az egri Palócgála, 2008-ban pedig a Pest megyei „Ki Mit Tud” döntőjének népdalénekes győztese, valamint VII. Országos Vass Lajos Népzenei Verseny Kiemelt Nívódíjasa.

A **Kiscibri Énekegyüttes** a Cibris lányos példáját követve alakult 2007 őszén zeneiskolánk növendékeiből. A Chopin Zeneiskola által rendezett V. Országos Népzenei Versenyen Kiemelt Nívódíjat szereztek énekes-hangszeres kategóriában, ahol Széphalmi Pál kísérte őket népi furulyán. Jelenleg a csoport hét főből áll. Népszerűségüket bizonyítja, hogy rendszeres résztvevői Gödöllő város kulturális, társadalmi és jótékonyági rendezvényeinek (Indonéz testvérvárosi ünnepség, Polgármesteri Díjátadó ünnepség, Fesztikörkép megmentésére rendezett műsor, „Rák ellen az emberért, a holnapért” c. rendezvény).

A **Kalapos Énekegyüttes** a zeneiskola fiú növendékeiből alakult 2007 őszén 5 fővel. 2008-ban ketten közülük a lengyelországi nemzetközi verseny nagydíjas Cibri csapatát egészítették ki fiúhanggal. Ebben a tanévben a Kalapos énekegyüttes tagjainak létszáma megduplázódott. Köszönhető ez a sok szép szereplésnek és a jó hangulatnak, ami vonzóvá tette a tagságot a fiúk számára. Legjobb eredményüket a tavalyi V. Országos Népzenei Versenyen érték el, ahol I. helyezést kaptak.

A Sercli énekkettős is I. helyezett lett, illetve

elnyerték a Kallós Alapítvány különdíjait is. 2008 őszén a XIII. Bonyhádi Országos Népzene Versenyen ismét Kiemelt Nívódíjjal ismerték el őket.

Jazz együttes. A zenekar az idén tanévben alakult. Tagjai: Csúr Gábor zongorista, Szabó Mátyásbasszusgitáros, Bencsik Levente dobos, Tímár Ágnes gitáros és Pusztai Gábor gitáros. A fotón a zongoránál Szörényi Tamás, az ütőhangszereknél Borosnyai Áron látható. Az együttes jazz örökzöldeket tanul és próbál elmélyedni a hangszerezés kezdeti lépéseiben is.

TANÁRI KAMARAEGYÜTTESEK

A RENAISSANCE CONSORT 1998-ban alakult a gödöllői Frédéric Chopin Zeneiskola tanáraiból. Repertoárjukon megtalálhatóak a reneszánsz korabeli itáliai, német, angol és magyar táncok, de szívesen tesznek kirándulást a barokk korba is, műsorukra tűzve a virtuóz darabok mellett a korszak közismert, népszerű melódiáit.

Leggyakrabban két blockflöte, gitár, cselló formációban muzsikálnak, melyben igyekeznek bemutatni a furulyacsalád minden tagját, a szopráninótól az altfurulyán át a basszusfurulyáig.

A táncdarabok nagy részét tamburinnal, csörgődobbal is kísérik.

Zenéjükhöz hasonlóan öltözetük is az általuk képviselt stílusokat tükrözi. A reneszánsz darabokat korhű ruháik teszik még színesebbé, a barokk művek autentikus bemutatásának segítségével az együttes egy barokk ruhakollekcióval is rendelkezik.

Az együttes tagjai: Buka Enikő - furulyák, Fodor László - furulyák, csörgődob, Kósáné Szabó Beáta - gitár, lant, T. Pataki Anikó – cselló.

A SISI MÉLYVONÓS QUARTETT különleges hangszer-összeállítású, bársonyos hangszínen megszólaló csapat 1996-ban alakult meg. Mind a négyen zeneiskolában tanító, a hangszereiket szimfonikus zenekarban és kamaraegyüttesekben aktívan gyakorló zenészek. Fellépésekben gazdag múltjuk mellett repertoárjuk is terjedelmes: a zeneirodalom népszerű szerzőinek részben nyomtatásban, nagyobb részt saját kezűleg átírt műveivel töreksenek meghódítani a komolyzenétől távol álló embereket is.

Az együttes tagjai: Wilhelm Ildikó, Simonova Jaroslava, T. Pataki Anikó – cselló, Vályi Nagy Tamás – nagybőgő

A CUENTO GITÁRTRÍÓ 2000-ben alakult zeneiskolai tanárokból.

Céljuk a barokk és reneszánsz zene, ill. latin szerzők műveinek hiteles előadása. Az együttes rendezvényeken, kiállítás megnyitókön és fesztiválokon játszik, de saját koncerteket is szervez. A trió többek között a kispesti Vigadóban, a Gödöllői Királyi Kastélyban, a Petőfi Sándor Művelődési Központban, a város újjáépült könyvtárában lép fel rendszeresen.

Tagjai: Gábor Erzsébet, Kósáné Szabó Beáta, Nuszbaum Ferenc

Az ESZTENA ZENEKAR 2001-2006-ig működött. A zeneiskola tanulóiból alakult Szabó Károly népzene-tanár vezetésével. Az esztena szó jelentése: juhakol, a juhok nyári szállása csángó nyelven. Az együttes elsősorban a moldvai és gyimesi csángók hagyományos zenéjét ápolja, de más magyar tájegységek muzsikája is szerepel a repertoárjukban. Az együttes 2002-ben Csángó Napot rendezett Gödöllőn. 2003-ban a lengyelországi Zywieczben egy nemzetközi fesztiválon különdíjban részesült.

A zenekar tagjai: Horváth Sára – ének, dob, Liska Veronika – ének, Pásztor Endre – koboz, Mucsinyi Dániel, Szűcs Krisztina, Szabó Károly – furulya.

A **CASTELLO FÚVÓSÖTÖS** tagjai Budapesten, a Liszt Ferenc Zeneakadémián, illetve a Debreceni Konzervatóriumban szereztek diplomájukat. Az együttes aktív működése idején mindannyian a gödöllői zeneiskola tanárai és a Gödöllői Szimfonikus Zenekar szólamvezetői voltak.

Az együttes 1995-től 2002-ig rendszeresen fellépett Gödöllőn, zeneiskolai és egyéb városi rendezvényeken, valamint a megújult Gödöllői Királyi Kastélyban. A "CASTELLO" név választása nem csak a Gödöllői Királyi Kastélyhoz való kötődést jelezte, hiszen az együttes Magyarország más kastélyaiban is adott hangversenyeket. 1999 októberében, az Országos Tanári Fúvósötös Fesztiválon az együttes a "Legegységesebb hangzású fúvósötös" díját kapta. Repertoárjukon a reneszánsz, klasszikus és romantikus

darabok mellett kortárs szerzők művei valamint saját átiratok is szerepeltek.

Az együttes tagjai: Matus Johanna – fuvola, Buka Enikő – oboa, Fodor László – klarinét, Somogyi Erzsébet – fagot, Lázár Attila – kürt.

ÖNÁLLÓ ALAPÍTVÁNYKÉNT MŰKÖDŐ EGYÜTTESEK

A gödöllői Frédéric Chopin Zeneiskola keretein belül 1991-ben szerveződött újra fúvószenekar Ella Attila mélyrézfúvós tanár vezetésével. 10 év alatt a zenekar önálló együttesé nőtte ki magát és a zeneiskola kereteiből kiválva 2001-től **GÖDÖLLŐI VÁROSI FÚVÓSZENEKAR** néven működik.

A zenekar tagságát elsősorban a Frédéric Chopin Zeneiskola volt és jelenlegi növendékei alkotják, de egyre több zeneművészeti szakközépiskolába, illetve főiskolára járó fiatal is fontosnak tartja és magáénak érzi a fúvószenekar ügyét. Természetesen az együttesben számos műkedvelő fúvós is muzsikál. Megalakulásától kezdve a zenekar rendszeresen részt vesz Gödöllő város közéletében, társadalmi összejövetelein, nemzeti ünnepein, kulturális és szórakoztató rendezvényein.

Az együttes munkáját Gödöllő Város Önkormányzata 2000 januárjában a **"Gödöllő Kultúrájáért"** díj odaítélésével ismerte el. 2002-ben az együttes művészeti vezetője, karmestere, Ella Attila ugyanezen díjban részesült.

Gödöllő Város Fúvószenekara 2001 novemberében adta 10 éves jubileumi koncertjét, mely egyben minősítő hangverseny is volt. Ez alkalommal a Magyar Fúvószenekari Szövetség vezetőségéből álló zsűri „Kiemelt Arany” minősítéssel jutalmazta az együttest.

Ella Attilával a Frédéric Chopin Zeneiskola igazgatójával, a Városi Fúvószenekar karmesterével Szemethy Dániel beszélget.

Tanár úr 2008 augusztusától vezeti a Frédéric Chopin Zeneiskolát. Tudom, hogy ebben az iskolában kezdett tanítani, sőt a zeneiskolát is itt végezte. Milyen élményekre emlékszik vissza legszívesebben?

Így van, 2008 augusztusától kaptam igazgatói megbízást a zeneiskola élére. Zeneiskolai tanulmányaimat 1973-79-ig végeztem a gödöllői zeneiskolában. Nagyon szép élményeket, emlékeket őrzök mind diákként, mind az elmúlt 20 év pedagógiai pályafutásomra visszatekintve. Diákként szívesen emlékszem vissza elsősorban a fúvószenekari próbákra, melyet Völgyi Ernő tanár úr vezetett. Az egyéni hangszeres órákra is szívesen emlékszem, tanáraim voltak Tóth Ferenc, Szabó Attila, Szabó János és Foltyn Péter.

❖ **A '70-es években tagja volt a legendás Völgyi Ernő vezette fúvószenekarnak, sőt tanára is Völgyi Ernő volt. Mi volt a titka Völgyi tanár úrnak?**

Völgyi Ernővel való kapcsolatom tulajdonképpen a későbbiekben egész életemre és szakmai pályafutásomra kihatott. Zeneiskolai tanulmányaim befejeztével felvételt nyertem a debreceni Kodály Zoltán Zeneművészeti Szakközépiskolába, ahol szintén Völgyi Ernő volt a szaktanárom, s a sors úgy hozta, hogy főiskolai tanulmányaimat is az Ő irányítása alatt fejezhettem be.

A tanár úr titka, ha lehet így fogalmazni a legtermészetesebb emberi tulajdonságokra alapult, s így példaképemnek is tekintettem, mind emberileg mind szakmailag.

Szakmailag igen nagy tudású, művelt, intelligens ember volt, s mint minden ilyen típusú ember, szerény is. Az ifjúság részére kottát szerkesztett, s jelentősen részt vett az 50-es évektől a magyar rézfúvós oktatás fellendülésében. Pedagógiai munkájában – zeneiskolától a zeneakadémiáig – elismertté vált, s mára büszkén vallhatjuk, hogy az ilyen tanáregyeniségek elismertté tették világszinten is a magyar rézfúvós társadalmat. Mindig jó kapcsolatban állt tanítványaival és a fúvós zenekar tagjaival, megtalálta a közös hangot a zenét tanuló ifjúsággal. Többek között ezt a kiváló adottságát – úgy érzem – sikeriült átmentenem, úgy érzem, magam is kifejezetten jó kapcsolatban vagyok növendékeimmel, a zenekar tagjaival s csak remélni merem, hogy egy pár évtized múlva rám is így emlékeznek egykori diákjaim.

❖ **A zeneiskolába tanárként tért vissza. Kik azok a növendékei, akikre igazán büszke, mert szép eredményt értek el zenészként?**

Az elmúlt 20 év pedagógiai munkám során – szerencsémre – sok tehetséges növendékem volt. Közülük többen választották a zenei pályát, van aki hivatásos katonazenészként dolgozik, van aki a jazz világát választotta hivatásaként, van növendékem, aki idén szerzett zeneakadémiai diplomát. Volt tanítványaim közül többen tanulnak ma is zeneművészeti szakközépiskolában és főiskolán. Ezen növendékeim még mint zeneiskolások sokszor örvendeztettek meg szép eredményeikkel, sikereikkel megyei és országos versenyeken. Név szerint talán senkit nem lenne szerencsés kiemelni. Legbüszkébb talán arra vagyok, hogy növendékeim nagy része megszerette hangszerét, a fúvós muzsikát, valamint azt a csodálatos érzést, ami az együttes muzsikálásban rejlik, ami esetiünkben a fúvószenekart jelenti.

❖ **A Városi Fúvószenekar megalakulásáról, sikereiről és az utódzenekarról kérdezem. A külföldi turnékról, zenei „edzőtáborokról” milyen emlékeket szeretne megosztani e kiadvány olvasóival?**

1991-ben hírtam újra életre közel egy évtizedes szünet után az ifjúsági fúvószenekart, a zeneiskola keretein belül. 10 év elteltével a zenekar tagjainak nagy része már nem zeneiskolásként zenélt az együttesben. 2001-től Városi Fúvószenekarként önállósodott az együttes alapítványi formában. Ettől az évtől a zeneiskolában újra verbuválódott az Ifjúsági Fúvószenekar. Az elmúlt 18 évben minden év augusztusában fúvószenekari edzőtábort tartottunk Balatonlellén. Az utóbbi két esztendőben az Ifjúsági Fúvószenekar tagjaival is. Mindig örömmre szolgált, hogy mind a zenekari tagok, mind a szülők nagyon pozitív visszajelzéseket adtak. Szakmai sikereink is bőven akadtak, háromszor kapott Kiemelt Aranydiplomát a Városi Fúvószenekar a Magyar Fúvószenesi Szövetség zsűrijétől s az elmúlt évben az Országos Fúvószenekari Versenyről I. helyezéssel tértünk haza. Az Ifjúsági Fúvószenekar pedig a Zeneiskolai Zenekarok Országos Versenyén Külön Díjat kapott. Zenekaraink több alkalommal öregbítették a magyar fúvószenekari hagyományokat, s Gödöllő város hírnevét mind az ország határain belül mind külföldön, Szlovákiában, Ausztriában, Németországban, Belgiumban és Olaszországban.

❖ **Köszönöm a beszélgetést.**

Szemethy Dániel a zeneiskola tubás növendéke

AZ ARPEGGIO GITÁRZENEKAR 1992-ben alakult a gödöllői zeneiskola gitárszakos növendékeiből Kósáné Szabó Beáta gitártanár vezetésével. 1993-ban az Országos Zenekari Fesztiválon III. helyezést értek el. Hamarosan hangfelvételt készítettek, mely kazetta formájában került kiadásra.

1999 szeptemberében a németországi Rastattban vendégszerepelt az együttes egy nemzetközi fesztiválon. 2000-ben és 2005-ben jelent meg CD felvételük: „The Chrystal Spring” illetve „Barangolás” címmel.

2001-ben az Arpeggio Gitárzenekar volt a házigazdája a gödöllői zeneiskolában megrendezett I. Nemzetközi Gitárzenekari Fesztiválnak, amelyet II. és III. fesztivál követett. 2002 márciusában Olaszországban mutatkozott be a 10 éves fennállását ünneplő együttes. Az országban Budapesten és Debrecenről Szombathelyig több vidéki városban adtak már hangversenyt.

2004-ben a Svédországban megrendezett VIII. Európai Ifjúsági Zenei Fesztiválon szerepelt a gitárzenekar, 2006 áprilisában Gödöllő testvérvárosában, a belgiumi Tornhoutban és Brüsszelben koncerteztek.

Az Arpeggio Gitárzenekar 2006-tól önálló alapítványként működik.

2007 januárjában az együttest „Gödöllő Kultúrájáért” Díjban részesítette a város képviselőtestülete. Májusban meghívást kaptak a németországi Aichach-ba, június elején részt vettek a németországi Rheine-ben megrendezett Nemzetközi Gitárzenekarok Versenyén, ahol III. helyezést érték el és a legjobb interpretációért járó különdíjat is ők kapták.

2008 októberében a zenekar nagy sikerrel mutatkozott be az olaszországi „II. Nemzetközi Kórus- és Zenekari Fesztiválon. 2009 májusában meghívást kaptak a Debrecenben első alkalommal megrendezett „Klasszikus Gítár-zenekarok Fesztiváljára”. Az Arpeggio Gítárzenekar rendszeresen koncertezik a városi könyvtárban, a Művészetek Házában és a Gödöllői Királyi Kastély adventi rendezvényein.

Az 1981 decemberében zenetanárok közreműködésével alapított együttes 2003-tól **GÖDÖLLŐI SZIMFONIKUS ZENEKAR ALAPÍTVÁNY** néven önálló szervezetként dolgozik.

A gödöllői Frédéric Chopin Zeneiskola mindössze 8 főt számláló tanári kamarazenekara barokk muzsikával kívánta gazdagítani a karácsonyi programok kínálatát. E nemes kezdeményezéssel jött létre a ma már gyakran 70-80 főt számláló Gödöllői Szimfonikus Zenekar jogelődje.

A közel három évtized alatt a város kulturális életét színesítő, a fiatalokat valós értékekre nevelő együttes, emberformáló közösséggé fejlődött a zenekar, tartalmas, nemes kapcsolódást nyújtva a hangversenyhallgatóknak és a zenekari tagoknak is.

Az együttes néhány évig mint vonósenekar tevékenykedett. Működését 1986-tól a város anyagi támogatása segítette. 5 év kamarazenekari műhelymunka után karmester került az együttes élére, melynek létszáma az évek során jelentősen gyarapodott. Az első karmester, Tolmácsy László munkáját 1988-ban Farkas Pál vette át. Törekvéseinek köszönhetően az együttes fokozatosan szimfonikus zenekarrá bővült: a zeneiskola volt növendékei, a környékbeli zenetanárok és a zeneiskola fúvós tanárai is bekapcsolódtak a munkába.

Az 1990-es évektől a város önkormányzatának támogatása olyan szintre emelkedett, hogy a zenekar mind gyakrabban léphetett szimfonikus apparátussal közönség elé. Farkas Pál vezetésével adott hangversenyt a zenekar a németországi Giessenben, a hollandiai Wageningenben és a szlovákiai Nagyrőcén.

1993 nyarán indult útjára, Gál Tamás vezetésével az a zenekari kurzus, melynek köszönhetően a zenekar minden évben vendégkarmestereket hívhat meg a szakmai munka minőségének továbbfejlesztésére.

1995-ben Horti Gábor került a zenekar élére. Karmesteri munkásságának köszönhetően a zenekar további fejlődésnek indult. A nyári intenzív kurzusokon elsajátított egységes szimfonikus zenekari hangzás megőrzésével, az alapos felkészülés követelményével, a repertoár-ismeret bővítésével elévülhetetlen karmesteri érdemeket szerzett, és megvetette a hivatásos zenekarrá válás alapjait.

Szintén 1995-ben került sor arra a barokk hangversenyre, melyet Bali János vezényelt. Az ő irányításával évente egy-egy Bach-műsorral, illetve zenei ritkaságokkal készül fel a zenekar.

Bali János a régi zene hivatott tolmácsolójaként bátor invencióval közelíti meg a betanítandó műveket, így a zenekar számára az ő munkája is mindig komoly fejlődést jelent. Hiteles stílusismerete garancia a korhű előadásmódra törekvő koncertek sikeréhez.

1999-ben és 2001-ben is meghívást kapott a zenekar az Óbudai Kamarazenekari Találkozóra, ahol a Liszt Ferenc Kamarazenekar tagjai által vezetett kurzuson meghatározó szakmai tapasztalatokkal gazdagodhatott a vonóskar.

1997-ben mérföldkőnek számított a zenekar első önálló CD-jének megjelenése XVIII. SZÁZADI UDVARI MUZSIKA címmel, az Architekton Rt. támogatásával. Egy évvel később elkészült A BÉCSI KLASSZIKUS SZIMFÓNIA MAGYARORSZÁGON című második CD.

Az intenzív zenekari kurzusok sorában Gál Tamás mellett több neves vendégkarmestert is köszönthetett a közönség a zenekar élén. Ménesi Gergely, Medveczky Ádám és Horváth Gábor örömmel vállalták a felkérést, melyek nagy sikerű koncertekkel zárultak a Gödöllői Királyi Kastély színpadán és a Szent István Egyetem aulájában, *Amerigo Tot: A mag apoteózisra című domborműve előtt.*

Az utóbbi 10 év különleges eseményei közé számított Bach János-passiójának előadása, az ausztriai Laxenburg városában megvalósult vendégszereplés, Koltay Gergely Missa de Sacra Corona Hungariae című oratóriumának televíziós felvétele, a Pesti Vigadó színpadán elhangzott operagála. Verdi Requiem, Brahms: Német requiem, Mozart: Requiem előadása, Bach Karácsonyi oratóriumának 4 kantátája és a Máté-passió az A:N:S Chorus közreműködésével. Nagy közönségsikert arattak a Talamba Ütőegyüttes közreműködésével létrejött koncertek (Bizet est, Európa zenéje – határok nélkül, Orff: Carmina Burana).

A zenekar állandó koncertmestere 2001 októbere óta Juniki Spartakus, kinek művészeti tevékenysége nélkülözhetetlen a Gödöllői Szimfonikus Zenekar számára.

A zenekar aktív zenei ismeretterjesztő tevékenységet folytat. Arra törekszik, hogy ifjúsági hangversenyait a gödöllői közönség mellett a környékbeli települések fiatalságához is eljuttassa.

A zenekar megőrizte szoros kapcsolatát a Frédéric Chopin Zeneiskolával. Ennek egyik legfontosabb megnyilvánulása az évente megvalósuló „Ifjú tehetségeink” elnevezésű koncert, melyen a zeneiskola legkiválóbb növendékei adnak elő versenyműveket a szimfonikus zenekar kíséretével.

A zenekar sokrétű tevékenységéhez Gödöllő Város Önkormányzata nyújt támogatást, hogy minél színvonalasabb hangversenyekkel ajándékozhasa meg az együttes a hallgatóságát.

Az önkormányzat elismerésének megerősítéseként 2003 januárjában a Gödöllői Szimfonikus Zenekar közösségének ítélte oda a „Gödöllő Kultúrájáért” díjat, augusztusban pedig egy hosszú távú közszolgáltatási megállapodás aláírásával fejezte ki támogatásának jövőbe mutató szándékát. 2004-től minisztériumi támogatásban is részesül az együttes.

ÖSSZEFOGLALÓ GONDOLATOK

MI A TITKA?

Akik kapcsolatba kerülnek a gödöllői zeneiskolával, gyakran kérdezik, hogy mi a titkunk? Miért szeretnek zenélni a növendékeink, miért eredményesek, miért akarnak egyre többen tanulni ebben az iskolában?

Az első választ Bárdos Lajos zeneszerzőtől, a nagyszerű Kodály tanítványtól kölcsönzöm, aki a **három T** betű törvényeként fogalmazta meg a következő gondolatot. „Ha a tanár szereti a **TANÍTVÁNYÁT**, a **TANTÁRGYÁT** és szeret **TANÍTANI**, megtörténik a csoda”.

Igen, megtörténik. A tanítvány a tanár személyéhez kötődve megszereti a zenét, képes lesz felfedezni annak a saját életére ható értékeit, képes lesz időt szentelni a gyakorlásra, nem fogják elragadni a divatos, de kétes értékű áramlatok, így képességeinek megfelelően eredményeket fog elérni, ami ösztönzi a továbbhaladásra.

Ez tükröződik évről évre szinte minden növendékünk válaszában, akik a művészeti alapvizsga tesztlapján válaszolnak arra a kérdésre, hogy mit jelent számukra a zenetanulás?

Néhány válsz: „...a zene jó hatással van a lélekre és az akaraterőre, harmóniát teremt.”

„Zene nélkül nincs élet.” „A zene örömet okoz, és én is örömet szerezhetek vele másoknak.”

„Aki zenét tanul, az több mindenre tud figyelni.”

„A zene egyfajta kiszabadulás a hétköznapiokból, és életre szóló élményekkel gazdagít. Mindenkinnek szüksége lenne rá.”

A második választ a titokra Antoine de Saint – Exupéry Citadella című művéből vett gondolatsor adja, amely az iskola Pedagógiai Programjának mottója: „A fa nem mag, nem vessző, hajlékony törzs, majd végül kiszáradt rönk. Nem kell részekre bontani ahhoz, hogy megismerd. **A fa az az erő, amely lassan magába öleli az eget. Akárcsak te, kis emberpalánta.**”

A zeneiskola tanárai mellett, hogy szeretik tanítványaikat, tantárgyukat – a zenét – és szeretnek tanítani, tudják, hogy ennek a munkának csak akkor van értelme, ha a növendékek későbbi, felnőtt életében jó gyümölcsöt hoz. Ez pedig csak úgy képzelhető el, ha minden egyes növendéknek a szemét, fülét szívét és gondolatvilágát – vagyis személyiségének teljességét – a világmindenség örök értékei felé irányítjuk, a zene végtelenre tágítható csodálatos eszközeivel. Nem csak a „tehetségeket”, hanem minden növendékünket így igyekszünk nevelni.

Gödöllő gazdag zenei múltjára virágzó jelen épült.

Magyarország hasonló nagyságrendű kisvárosai közül talán nincs még egy város, amely olyan színes és magas színvonalú zenei életet mondhat magáénak, mint Gödöllő. Ez azért lehetséges, mert városunkban sok olyan személy él és dolgozik, akik a kulturális élet növekedéséért képesek ajándékozni idejüket, szellemi kincseiket.

Személyek, akik felfedezik a múlt értékeit, azért, hogy építsenek rá. Akik megtalálják a jelenben a szövetségeket, akikkel összefogva a jövőt szebbé, igazabbá, emberibbé tehetik. Ez jelenti az életet. Ha a zene az építőköve, akkor a zenei életet.

A múlt értékeinek elfogadása és összefogás nélkül csak rendezvények vannak vagy sikeres együttesek, de nincs zenei élet. Az élethez ugyanis másokat éltető személyek kellenek.

Ez az életadás áldozattal jár; erre szép példákat olvashatunk a zenetanárok és volt növendékeik visszaemlékezéseiben.

Nagyszerű eredményeket elérő fiataljaink tovább viszik és gazdagítják a város zenei életét. Láthatjuk, hogy a zeneiskolából kikerült fiatal művészek ragaszkodnak városukhoz. Visszajárnak koncertezni, tanítani, a zenekarokban játszani, az énekarokban énekelni.

Végezetül: kik is azok a személyek, akik gazdagították Gödöllő múltjának és jelenének zenei életét? Akik nélkül nem lehetett volna ilyen szerteágazóan bőséges és igényes zenei életet kialakítani az ezredforduló időszakában.

Winkler Nándor, a Rigók karnagya, Völgyi Ernő, a fúvószenekar vezetője. A zenei általános iskolát megálmodó és eltető Ujváry házaspár. A zeneiskolát létrehozó és 17 éven keresztül vezető Pálfalvi Ferenc és mindazok a zenészek, tanárok, akikkel név szerint találkozunk a zeneiskola történetében, akik régebben fejtették vagy napjainkban fejtik ki áldásos tevékenységüket.

A zeneiskola igazgatóhelyetteseként Ferenczi Anna nemcsak az iskola, hanem a város elinduló zenei életét is szervezte társaival: Barta Katalinnal, Joó Ibolyával, Rónai Lajossal, Wilhelm Ildikóval. A '80-as években a Petőfi Sándor Művelődési Központ zenei rendezvényeit tartotta kezében 10 évig, jó előtanulmányként a zeneiskola 17 évig tartó vezetéséhez.

Ella Attila több évig játszott a Völgyi Ernő által vezetett fúvószenekarban. A zenekarban szerzett élményei bizonyára hozzájárultak ahhoz, hogy fiatal tanárként újjáélesztette a fúvószenekar nagyszerű hagyományát, és hogy Ferenczi Anna igazgatósága után a zeneiskola vezetését is átvette.

A zeneiskola jelenében nagyon fontos szerepet töltenek be az ifjúsági együtteseket évek óta vezető zenetanárok: Gálné Bagi Márta, Kósáné Szabó Beáta, Lázárné Nagy Andrea, Székely Judit, Zagyváné Molnár Ildikó. A hírnévre szert tett zenészeket és zeneszerető fiatalokat is eredményesen nevelő egykori és ma dolgozó tanárok: Bali János, Béres Ágota, Buka Enikő, Domoszlai Erzsébet, Kálny Zsuzsanna, Törpényi Sándor, Vargáné Korchma Fruzsina, Wendler Magdolna. A tanítás mellett komoly művészi tevékenységet folytató személyek: Fodor László, Juniki Spartakus, Láng Gabriella, a zongorakísérők: Dr. Czitrovsky Ilona, Ferenczy Beáta, Soós Gabriella.

Bizony, sokan vannak a sikeres és a háttérben csendesen dolgozó, szeretetet ajándékozó tanárok, akiknek nevei az országos versenyek eredményeinél összefonódnak a felnövekvő nemzedék, a jövő zenészeinek nevével, hogy évek múltán majd ők vigyék tovább az „életet”.

Fontos megemlíteni a Gödöllői Szimfonikus Zenekar munkáját irányító Lázár Attilát, akinek lelkiismeretes, fáradhatatlan és lehetetlent nem ismerő hozzáállása tartotta lendületben több mint egy évtizeden át az országosan elismert zenekart. A zenekar szakmai színvonalának elérésében – több jeles karmester mellett – a Gödöllőn élő Gál Tamás Liszt-díjas, Erdemes Művész karmesternek köszönheti a legtöbbet, aki gödöllői lokálpatriótaként minden évben zenekari kurzussal egybekötött, legalább egy koncerten dirigálta az együttest.

A harmadik évezred még sok szép zenei élményt tartogat Gödöllőnek.

Talán előbb-utóbb újra megvalósulhat a művészetek összekapcsolódásának reménye is. A szecessziós művésztelep elsősorban a képző- és iparművészeket fogta össze, akik számára fontos volt a zene. A Frédéric Chopin Zeneiskola lendületes fejlődése, egyre gazdagodó művészeti tevékenysége egy megvalósításra váró álmodat tartogat.

A műemlék jellegű zeneiskolát bővíteni lehetne egy hasonló stílusú kétszintes épülettel. Ebben próbatermet kapnának a város kórusai és zenekarai; és ez a „próbaterem” egyben stúdióként és koncertteremként is szolgálna. Körülötte kicsiny hangszeres termek sorakoznának, amelyeket nyáron át lehetne alakítani művészeti táborozókat, művészeti konferenciára érkezőket fogadó szobákká.

Az épület másik szintje próbahelyet adhatna a nagyszerű Gödöllő Táncegyüttes gyermekcsoportjainak, a képző- és iparművészettel foglalkozó fiataloknak.

Így, egy művészeti iskolán belül újra éledhetne a több mint száz évvel ezelőtt már megvalósult eszmény, a Gödöllői Művésztelep összművészeti szellemisége.

EREDMÉNYEINK

Zenei versenyek eredményei

A zeneiskola növendékei 1994 óta rendszeresen szerepelnek megyei, területi, országos és nemzetközi versenyeken.

1994/1995

Országos Klarinétverseny: Bene Sándor

Országos Zeneiskolai Oboa- és fagottverseny: Danku Eszter, Farkas Ágnes, Krassay Katalin,

Országos Zeneiskolai Furulyaverseny: Danku Eszter, Krassay Katalin, Danku Márton,
Guba András – *kamaracsoport*, **II. díj**, Szalay Borbála furulya **I. díj**

Országos Zeneiskolai Kürtverseny: Kiss Dániel

Országos Zeneiskolai Zongoraverseny: Ume Kelly, Györe Bence

1995/1996

Országos „Alba Regia” Kamarazenei Verseny:

Krassay Katalin, Danku Eszter, Danku Márton, Guba András-*blockflöte*,

Meleg Anna, Nagy Marianna, Mázik Katalin-*gítártrío*

Országos Koncz János Hegedűverseny: Gémesi Gabriella (*országos döntő*)

Országos Űtőhangszeres Kamarazenei Verseny: Ángyán Péter, Danku Márton,

Gémesi Gergely, Molnár Csaba

Országos Továbbképzős Verseny: Mészáros Judit, Herczenik Anna I. díj, Nagy Kinga

Országos Népzenei Verseny: Oroszi Erzsébet, Szász Anna népi ének **Kiemelt Nívódíj**

Szűcs Miklós-*furulya*, **Kiemelt Nívódíj**

KI MIT TUD? Herczenik Anna – *opera*, **NAGYDÍJ**

Ádám Jenő Nemzetközi Dalverseny: Barabás Erzsébet, Herczenik Anna **I. díj**

Országos Fuvoladuó Találkozó: Illésy Orsolya **Kiemelt Nívódíj**

1996/1997

Országos Zeneiskolai Zenekari Verseny: Fúvószenekar **III. díj**, Gitárzenekar **Dicséret**

Országos Űtőhangszeres Fesztivál: Danku Márton, Gémesi Gergely, Molnár Csaba,

Ángyán Péter

Országos Zeneiskolai Gitárverseny: Nagy Marianna **III. díj**

Békéstarhosi Nemzetközi Kürtverseny: Kiss Dániel **I. díj**

1997/1998

Várpalotai Gitáros Találkozó: Quartett **I. díj**

Országos Zeneiskolai Kürtverseny: Kiss Dániel **II. díj**

Országos Zeneiskolai Furulyaverseny: Klacsmann Nóra *blockflöte*

Zathureczky Hegedűverseny: Lovász Leila **Különdíj**

Országos Zeneiskolai Zongoraverseny: Major Zsófia

Országos Zeneiskolai Oboaverseny: Krassay Katalin **II. díj**

Országos Zeneiskolai Furulyaverseny: Szalay Borbála *blockflöte* **I. díj**

1998/1999

Országos Kodály Zoltán Szolfézsverseny: Ume Kelly, Klacsmann Nóra

Országos Népzenei Verseny: Szűcs Miklós-*furulya*, Szász Anna-*ének*

Észak-Magyarországi Zene és Művészeti Iskolák Magánének Szakos Tanulóinak

Találkozója: Barabás Erzsébet, Deák Csaba

Ádám Jenő Nemzetközi Dalverseny: Barabás Erzsébet **IV. díj**

Országos Továbbképzős Verseny: Kiss Dániel-*kürt*, Nagy Kinga-*zongora*, *Kiemelkedő szereplésért díj*

Országos Továbbképzős Verseny: Gábrriel Péter-*klarinét*

Pest és Nógrádmegyei Mélyrézfűvós Verseny: Hubert József **III. díj**

Országos Koncz János Hegedűverseny: Lovász Leila **III. díj**

Országos Zeneiskolai Trombitaverseny: Ambrus Szabolcs

1999/2000

Országos Gitárverseny: Sleisz Ádám **IV. díj**

Mázik Katalin, Nuszbaum Ferenc, Pintér Adrienn, Szőke Bálint

Országos „Alba Regia” Kamarazenei Verseny:

Langer Ágnes, Nagy Hanna, Langer Dóra *Kimagasló szereplésért oklevél*

2000/2001

Országos Zeneiskolai Furulyaverseny: Szalay Borbála **II. díj**

Országos Zeneiskolai Kürtverseny: Kiss Anna Alina

Országos Zeneiskolai Fuvola Duóverseny: Illésy Orsolya, Dornyi Georgina

Országos Zeneiskolai Klarinétverseny: Pólya Éva, Nagy Attila

Országos Zeneiskolai Furulyaverseny: Szalay Borbála-furulya **III. díj**, Klacsmann Nóra-furulya, Klacsmann Borbála-cselló, Prokai Dorina-csembaló

Országos Népdaléneklési Verseny: Bozsik Fruzsina, Horváth Sára, Drippy Veronika, Magyar Borbála, Tóth Beáta

Nemzetközi Gitárzenekari Fesztivál: Arpeggio Gitárzenekar

2001/2002

IV. Országos Továbbképzős Verseny: Orova Katalin zongora **Nívódíj, Különdíj**

X. Országos Koncz János Hegedűverseny: Langer Ágnes **II. díj**, Lovász Leila **Különdíj**

Kadosa Pál Zongoraverseny: Nagy Polina **II. díj**

VII. Kodály Zoltán Szolfézsverseny: Nagy Hanna **Különdíj**, Langer Dóra

III. Országos Népzenei Verseny: Énekes csoport **Kiemelt Nívódíj**, Horváth Sára **Nívódíj**

X. Országos Útőhangszeres Kamarazenei Verseny:

Ferenczi Tamás, Illésy Mihály, Molnár Péter, Szekeres Tamás **II. díj**

2002/2003

Ferenczy György Centenárium Zongoraverseny: Nagy Polina **Dicséret** – tanár: Sári Erika

IX. Országos Gitárverseny: Sándor Krisztina, Sleisz Ádám – tanár: Kósáné Szabó Beáta

VII. Országos Zeneiskolai Mélyrézfűvós Verseny:

Baglyas Gellért-harsona – *zsűrielnöki Különdíj*, – tanár: Ella Attila

Zathureczky Emlékverseny:

Langer Ágnes-hegedű **I. díj**, Szabó Réka-hegedű **Dicséret** – tanár: Béres Ágota

VI. Országos Zeneiskolai Zongora Négykezes és Kétzongorás Verseny:

Nagy Polina – Langer Dóra **Kiemelt Nívódíj** tanár: Sári Erika, Sz. Czitrovsky Ilona

Pollák Kinga – Molnár Nikolett **Dicséret** – tanár: Barta Katalin

Orova Katalin – Nagy Kinga **Kiemelt Nívódíj, Különdíj** a kortárs zene tolmácsolásáért

Láng Gabriella felkészítő tanár – a **Varró Margit Alapítvány Különdíja**

Észak-Magyarországi Művészeti Iskolák Magánének Szakos Tanulóinak Találkozója:

Reményi Anna-magánének – Opera, **I. díj**, Műdal, **Kiemelt Nívódíj**

Szász Anna-magánének – Műdal, **I. díj**, Opera, **Nívódíj**, Pál Nóra-magánének – Műdal, **Nívódíj**

Kálny Zsuzsa – „A legjobb felkészítő tanár”díja, Ferenczy Beáta – „A legjobb korrepetitor” díja

Békéstarhosi Nemzetközi Kürtverseny: Kiss Anna Alina **III. díj**, tanára: Lázár Attila

2003/2004

IX. Országos Klarinétverseny: Marton Luca **Különdíj** – tanárai: Nádas Csaba, Kohán István

X. Országos Zeneiskolai Oboa és fagottverseny: Marton Lili **II. díj**, Szkordilis Emília **III. díj** – tanár: Buka Enikő

X. Országos Zeneiskolai Zongoraverseny: Langer Dóra **Különdíj** – tanár: Dr. Czitrovsky Ilona

IX. Országos „Alba Regia” Kamarazenei Verseny

Gál Márta, Deák Tamara, Juniki Anna, Tóth László **Bronz, oklevél** – tanár: Gálné Bagi Márta
Sivadó Testvérek: Sivadó Brigitta, Mónika, Zsófia, Balázs, Dávid **Bronz, oklevél** – tanár: Novák Gyuláné, Sivadó Zsófia-furulya - **Különdíj a legfiatalabb versenyzőnek** – tanár: Székely Judit
Zeneiskolai Területi Gítárverseny: Sándor Krisztina **I. díj**, Kurucz Ádám **III. díj**, Török Zoltán **Különdíj** – tanár: Kósáné Szabó Beáta, Fehér Anita **III. díj** – tanár: Nuszbaum Ferenc, Lukács Dóra **Dicséret** – tanár: Gábor Erzsébet

Farkas Ferenc Zongoraverseny:

Gosler Judit **II. díj** – tanár: Sári Erika, Burgyán Annamária **III. díj** – tanár: Philippné Legeza Judit
Kreatív Zenei Fesztivál: Szalai Gergő-zongora, **Különdíj** – tanár: Láng Gabriella
Holczinger András-cselló, **Különdíj** – tanár: Tóthné Pataki Anikó

V. Országos Zeneiskolai Furulyaverseny: Laurán Apolka – tanár: Zagyváné Molnár Ildikó

Kis Dorottya, Gecse Adrienn – tanár: Székely Judit

VI. Országos Bartók Béla Hegedű-duó Verseny:

Gál Márta, Deák Tamara **II. díj** – tanár: Gálné Bagi Márta

2004/2005

XI. Koncz János Hegedűverseny: Langer Ágnes **II. díj** – tanár: Béres Ágota **Tanári díj**

II. Ferenczy György Zongoraverseny: Gosler Judit **Ezüst díj** – tanár: Sári Erika, Szántó Dániel

Dicséret – tanár: Láng Gabriella, Turóczy Anett **Dicséret** – tanár: Philippné Legeza Judit

IV. Országos Népzenei Verseny: Juniki Anna, Juniki Mária **Nívódíj** – tanár: Szikora Réka

I. Pest Megyei Fuvolaverseny:

Kemény Judit **I. díj**, Gémesi Boglárka **Különdíj** – tanár: Vargáné Korchma Fruzsina **Tanári díj**

II. Nógrád-Pest Megyei Gítárverseny:

Sándor Krisztina **II. díj**, Kurucz Ádám **III. díj**, Gyenes Attila, Szabó Roland, Török Zoltán

Dicséret – tanár: Kósáné Szabó Beáta, Simon Bence **Különdíj** – tanár: Gábor Erzsébet

VIII. Országos Kodály Zoltán Szolfézsverseny:

Langer Ágnes **I díj**, Langer Dóra **II. díj**, Pintér Richárd **Különdíj**, Nagy Hanna **Különdíj** – tanár:

Lázárné Nagy Andrea **Kiemelt tanári díj**

Országos Továbbképzős Verseny:

Szörényi Tamás-zongora, **Kiemelt nívódíj**, **Legjobb Pest Megyei versenyző díja** – tanár: Törpényi

Sándor, Jámbor Anna, Szabó Réka, Langer Ágnes-hegedű, **Nívódíj** – tanáraik: Béres Ágota, Bali

János, Simon Márk - *trombita*, **Dicséret** – tanár: Ella Attila, Szalai Gergő-zongora, **Dicséret** – tanár:

Láng Gabriella, Gosler Judit-zongora, **Dicséret** – tanár: Sári Erika

VI. Országos Rajeczky Benjamin Ének és Népi hangszeres Verseny:

Manninger Ágota és Annus Réka **Kiemelt arany díj** – tanár: Szikora Réka

Szűcs Krisztina-furulya *Arany fokozat, szóló* – **Ezüst fokozat** – tanár: Szabó Károly

Nemzetközi Chopin verseny: Szalai Gergő-zongora, **IV. díj** – tanár: Láng Gabriella

V. Országos Zeneiskolai Zenekari Verseny: Gyermekek Vonószeneke **I. díj**, Ifjúsági

Vonószeneke **II. díj** – tanár: Lázárné Nagy Andrea **Tanári Különdíj**, Colla Parte Consort **III. díj**

– tanár: Zagyváné Molnár Ildikó, Ifjúsági Fúvószeneke **Különdíj** – tanár: Ella Attila

2005/2006

I. Pest Megyei Kamarazenei Verseny és Fesztivál:

Tücsök Együttes **Kiemelt Nívódíj** – tanár: Gálné Bagi Márta, Gítáregyüttes **Kiemelt Nívódíj** – tanár:

Kósáné Szabó Beáta, Sivadó Testvérek **Kiemelt Nívódíj** – tanár: Novák Gyuláné, Colla Parte Consort

Kiemelt Nívódíj – tanár: Z. Molnár Ildikó, Saltarello Reneszánsz Együttes **Nívódíj** – tanár: Székely

Judit, Gecse Adrienn, Kis Dorottya-furulya **Kiemelt Nívódíj** – tanáraik: Székely Judit, Bali János,

Juniki Ádám, Szajkovic Ádám **Kiemelt Nívódíj** – tanáraik: T. Pataki Anikó, Törpényi Sándor.

Országos Zeneiskolai Hegedű-duó Verseny:

Albert Julianna – Lázár Bíborka **I. díj** – tanáraik: Béres Ágota, Gálné Bagi Márta.

Langer Ágnes – Ella Orsolya **I. díj** tanár: Béres Ágota.

V. Országos Jeney Zoltán Ifjúsági Fuvolaverseny:

Kemény Judit **III. díj** – tanár: V. Korchma Fruzsina.

Gémesi Boglárka, Czirle Fanny (*országos döntőbe jutott*) – tanáruk: V. Korchma Fruzsina

Országos Gítárverseny: Simon Bence (*döntőbe jutott*) – tanár: Gábor Erzsébet

Sándor Krisztina (*döntőbe jutott*) – tanár: Kósáné Szabó Beáta

II. Pest Megyei Fuvolaverseny:

Kemény Judit, Gémesi Boglárka **I. díj** – tanáruk: Vargáné Korchma Fruzsina, Neubrandt Eszter **I. díj**

tanár: Gordos Éva, Czindrity Réka **II. díj** – tanár: Deákné Ella Beatrix, Pálhegyi Virág **III. díj**,

Czirle Fanny **Különdíj** – tanáruk: V. Korchma Fruzsina, Nádas Kinga – tanár: Gordos Éva

Tanári díjat kapott: Gordos Éva, Deákné Ella Beatrix, Vargáné Korchma Fruzsina.

Nemzetközi Zongoraverseny: Nagy Polina – tanár: Láng Gabriella.

VII. Országos Zongora Négykezes és Kétzongorás Verseny:

Nagy Ella, Wirnhardt Júlia **Különdíj** – tanár: Dr. Czitrovszky Ilona.

2006/2007

„Palócgála 2006” Népzenei Fesztivál – Bartók Béla Népdal-éneklési Verseny

Kakucs Katalin **I. díj**, Bozsik Fruzsina Kincső **III. díj** – tanáruk: Benedek Krisztina.

X. Országos Oboa- és Fagottverseny:

Tóth Eszter-fagott **Különdíj** – tanár: Várnai Miklósné, Marton Lili-oboá – tanár: Buka Enikő

II. Pest Megyei Kamarazenei Verseny:

Tücsök Együttes **Kiemelt Nívódíj** – tanáraik: Gálné Bagi Márta, Tóthné Pataki Anikó

Gítártrió (Lukács Dóra, Fehér Anita, Török Zoltán), **Kiemelt Nívódíj** – tanáruk: Kósáné Szabó Beáta

Juniki Ádám, Farkas Péter **Dicséret** – tanáraik: Tóthné Pataki Anikó, Törpényi Sándor.

Tanári díj: Gálné Bagi Márta, Kósáné Szabó Beáta, Tóthné Pataki Anikó

Országos Zongoraverseny – területi válogató

Szilágyi Zsuzsanna, Gungl Ádám **Kiemelt Nívódíj** – tanáruk: Barta Katalin, Szalai Gergő **Nívódíj** –

tanár: Láng Gabriella, Szabó Petra **Dicséret** – tanár: Ferenczy Beáta.

XI. Országos Zongoraverseny: Szalai Gergő **II. díj** – tanár: Láng Gabriella.

Szilágyi Zsuzsanna, Gungl Ádám – tanár: Barta Katalin.

III. Pest és Nógrád Megyei Zeneiskolai Gítárverseny:

Fodor Katalin **Különdíj** – tanár: Kósáné Szabó Beáta.

X. Országos Alba Regia Kamarazenei Verseny:

Sivadó Testvérek Kamaraegyüttese **Nívódíj** – tanáruk: Novák Gyuláné.

ALDO kvartett (Ella Orsolya, Kis Dorottya, Tóth László, Szajkovics Ádám) **III. díj** – tanáraik:

Béres Ágota, T. Pataki Anikó, Törpényi Sándor, Bali János

Ibert Duó (Kemény Judit, Baranyi Anett) tanáraik: V. Korchma Fruzsina, Kósáné Szabó Beáta.

Tücsök Kvartett (Lázár Bíborka, Bréda Zsófia, Asztalos Dorottya, Gungl Ábel)

– tanáraik: Gálné Bagi Márta, T. Pataki Anikó, Barta Katalin.

III. Pest Megyei Fuvolaverseny:

Pálhegyi Virág **I. díj**, Kemény Judit, Czirle Fanny **III. díj**

– tanár: Vargáné Korchma Fruzsina **Tanári különdíj**, Ferenczy Beáta **Zongorakísérői Különdíj**

VI. Országos Czidra László Furulyaverseny:

Kis Dorottya és Laurán Apolka **I. díj** – tanáruk: Bali János **Tanári díj**, Sivadó Zsófia **II. díj** – tanár:

Székely Judit, Colla Parte Consort **Dicséret** – tanáruk: Z. Molnár Ildikó,

Barta Katalin **Zongorakísérői díj**, **Legeredményesebb Iskola Különdíja**

Országos Kreatív Fesztivál és Verseny:

Nagy Ábel Márton-zongora, **Különdíj** – tanár: Sz.dr. Czitrovszky Ilona.

VII. Országos Bartók Béla Hegedű-duó Verseny:

Gál Márta – Deák Tamara **I. díj** – tanáraik: Gálné Bagi Márta, Juniki Spartakus. **Tanári díj**,

Lázár Bíborka – Bréda Zsófia **II. díj** – tanár: Gálné Bagi Márta **Tanári különdíj**,

Albert Julianna – Retzler Zsófia **III. díj** – tanár: Béres Ágota

II. Nemzetközi Gitárzenekari Verseny, Rheine, Németország:

Arpeggio Gitárzenekar. **III. díj** – tanár: Kósáné Szabó Beáta

2007/2008

VII. Vass Lajos Népzenei Verseny Regionális Válogatója:

Cibri Együttes **Arany** minősítés, Kalapos Együttes **Ezüst** minősítés – tanár: Benedek Krisztina, Gecse Adrienn **Arany** minősítés, Gergely Mihály, Széphalmi Pál **Bronz** minősítés – tanár: Bolya Dániel

XII. Országos Koncz János Hegedűverseny:

Lázár Bíborka **Különdíj**, Bréda Zsófia (*országos döntő*), tanár: Gálné Bagi Márta

Albert Julianna, Ella Orsolya (*országos döntő*), tanár: Béres Ágota

III. Ferenczy György Zongoraverseny:

Szabó Áron **II. díj** – tanár: Telek Zsuzsa, Katona Márk **III. díj** – tanár: Törpényi Sándor

Szabó Petra **Dicséret** – tanár: Ferenczy Beáta, Rehorovszky Anna **Dicséret** – tanár: Láng Gabriella

Wirthardt Júlia **Dicséret** – tanár: Dr. Czitrovsky Ilona

Karácsonyi énekek és pásztorjátékok IV. Nemzetközi Versenye:

Cibri Énekegyüttes **Grand Prix Nagydíj**, Annus Réka, Manninger Ágota **Betlehemi Aranycsillag díj** – tanáruk: Benedek Krisztina

III. Pest Megyei Kamarazenei Verseny és Fesztivál:

Animato Consort **Kiemelt Nívódíj** – tanáruk: Zagyváné Molnár Ildikó,

Tücsök Együttes **Kiemelt Nívódíj** – tanáraik: Gálné Bagi Márta, T. Pataki Anikó, Sivadó testvérek

Kamaraegyüttese **Kiemelt Nívódíj** – tanáruk: Novák Gyuláné,

Baranyi Anett, Szabó Roland, Gyenes Attila **Nívódíj** – tanáruk: Kósáné Szabó Beáta,

Tanári Különdíj: Novák Gyuláné, Gálné Bagi Márta, T. Pataki Anikó

III. Országos Zathureczky Ede Emlékverseny:

Langer, Ágnes **I. díj és Különdíj** Albert Julianna **II. díj és Különdíj** – tanáruk: Béres Ágota

Lázár Bíborka **Különdíj** – tanár: Gálné Bagi Márta

Béres Ágota **Tanári különdíj**, Soós Gabriella **Zongorakisérői Különdíj**

VI. Országos Zeneiskolai Továbbképzős Verseny:

Kis Dorottya-furulya, Langer Ágnes-hegedű **Fődíj** – tanáraik: Béres Ágota, Bali János

Tóth Viktória-zongora **I. díj** – tanár: Szkordiliszné Dr. Czitrovsky Ilona

Sivadó Balázs-hegedű **I. díj** – tanár: Novák Gyuláné

Szántó Kinga és Szajkovic Ádám **II. díj** – tanáraik: Deákné Ella Beatrix, Törpényi Sándor

IV. Pest Megyei Fuvolaverseny:

Pálhegyi Virág **II. díj**, Czirle Fanny **Különdíj** – tanár: Vargáné Korchma Fruzsina **Tanári Különdíj**,

Szántó Kinga **II. díj**, Hamza Alexandra **III. díj** – tanár: Deákné Ella Beatrix **Tanári Különdíj**

Nógrád és Pest Megyei Művészeti Iskolák IV. Gitárversenye:

Sándor Krisztina **I. díj** – tanár: Kósáné Szabó Beáta **Tanári Különdíj**

Kreatív Zenei Fesztivál:

Kis Dorottya-furulya, zeneszerzés **Különdíj** – tanár: Bali János

V. Országos Népzenei Verseny:

Kalapos Énekegyüttes **Kiemelt Nívódíj**, Sercli Énekkettős **Kiemelt Nívódíj**, Kiscibri Énekegyüttes

Kiemelt Nívódíj, Annus Réka **Nívódíj**, Cibri Énekegyüttes **Dicséret** – tanáruk: Benedek Krisztina

Szűcs Krisztina-pásztorfurulya **Kiemelt Nívódíj** – tanár: Bolya Dániel

VII. Országos Fuvoladuó Verseny:

Neubrandt Eszter és Szántó Kinga **III. díj** – tanár: Deákné Ella Beatrix

VI. Országos Zeneiskolai Zenekari Verseny

Gyermek Vonószekar **I. díj**, Ifjúsági Vonószekar **III. díj** – tanár: Lázárné Nagy Andrea

Apoyando Kamaraegyüttes **III. díj** – tanár: Kósáné Szabó Beáta

IX. Kodály Zoltán Országos Szolfézverseny:

Pintér Richárd **II. díj**, Bense Ákos **III. díj**, Improvizációs verseny **Különdíj**, Bréda Zsófia **Különdíj**,

– tanáruk: Lázárné Nagy Andrea **Tanári Különdíj**

2008/2009

III. Országos Bartók Zongoraverseny:

Juniki Mária – tanár: Ferenczi Anna

VII. Országos Vass Lajos Népzenei Verseny Kárpát-medencei döntő:

Kakucs Katalin-népi ének, Cibri Énekegyüttes **Kiemelt Nívódíj** – tanáruk: Benedek Krisztina

III. Népdalkincs – Népdaléneklési Verseny

Thuránszky Mihály-népi ének **III. díj**, Annus Réka-népi ének **I. díj** – tanáruk: Benedek Krisztina

Friss Antal Országos Csellóverseny Asztalos Dorottya – tanár: T.Pataki Anikó

IX. Országos Zeneiskolai Gitárverseny:

Fodor Katalin, Gyenes Attila – tanáruk: Kósáné Szabó Beáta

Yuri Yankelevitch Nemzetközi Hegedűverseny:

Langer Ágnes – hegedű **III. díj és Közönségszavak díja** – tanár: Béres Ágota

VIII. Országos Zongora négykezes verseny:

Juniki Mária, Kakucs Katalin – tanár: Ferenczi Anna

Lázár Zsófia, Szabó Petra – tanáraik: Dr.Czitrovsky Ilona, Ferenczy Beáta

Dóra Dominika, Mikulik Márton, Csíki Anna Zsófia, Kovács Emma – tanáruk: Telek Zsuzsa

Pest Megyei Rézfúvós Verseny:

Ágoston Bence-trombita – tanár: Somodi Károly, Sági Viktor-tuba **II. díj** – tanár: Ella Attila

IV. Pest Megyei Kamarazenei Verseny és Fesztivál:

Kis furulyaegyüttes **Kiemelt Nívódíj**, Animato Consort **Kiemelt Nívódíj**

– tanáruk: Zagyváné Molnár Ildikó,

Tücsök Együttes **Kiemelt Nívódíj** – tanáraik: Gálné Bagi Márta, T. Pataki Anikó,

Colour Strings **Kiemelt Nívódíj** – tanáruk: Béres Ágota,

Apoyando Kamaraegyüttes **Kiemelt Nívódíj** – tanáruk: Kósáné Szabó Beáta,

Sivádó Együttes **Kiemelt Nívódíj** – tanáruk: Novák Gyuláné

Dixie Rhythm Együttes **Kiemelt Nívódíj**, Klarinét Kvartett **Kiemelt Nívódíj**

– tanáruk: Fodor László

Országos Mélyrézfúvós Verseny: Sági Viktor-tuba **II. díj** – tanár: Ella Attila

Zeneművészeti szakközépiskolába felvételt nyert növendékeink

1976

Csitári Ilona (zongora) – Miskolc

Király Gyöngyi (hegedű) – Debrecen

Ladócsy Erzsébet (zongora) – Miskolc

1977

Árvai István (trombita) – Budapest

Berki Zoltán (trombita) – Budapest

Király Csilla (gordonka-szolfézs) – Debrecen

1978

Both Ágnes (zongora) – Budapest

1979

Ella Attila (harsona) – Debrecen

Hajmási Gyula (trombita) – Budapest

Mukk József (gordonka) – Szombathely

Nádas Csaba (klarinét) – Budapest

Necz István (hegedű) – Debrecen

Sára József (tuba) – Debrecen

1980

Ferenczy Beáta (zongora) – Budapest

Kiss Emil (hegedű) – Budapest

Kovács Attila (mélyhegedű) – Debrecen

Tanár

Suchy Pálné

Szabadi Zsigmond

Csermely Józsefné

Völgyi Ernő

Völgyi Ernő

Tóth Teréz

Domoszlai Erzsébet

Foltyn Péter

Völgyi Ernő

Tóth Teréz

Meizl Valéria

Wendler Magdolna

Foltyn Péter

Domoszlai Erzsébet

Wendler Magdolna

Wendler Magdolna

1981

Décsi Magdolna (szolfézs) – Debrecen

Somodi Károly (trombita) – Debrecen

1982

Bíró Magdolna (ütő-szolfézs) – Debrecen

Dudás Veronika (zongora) – Szeged

Kovács Katalin (hegedű) – Debrecen

Varga Róbert (kürt) – Budapest

1983

Dudás Etelka (brácsa) – Szeged

Németh Tünde (zongora) – Szombathely

Rácz Csilla (zongora) – Budapest

Sturcz László (oboa) – Kecskemét

1984

Berki Tünde (zongora) – Budapest

Csizmadia Zsolt (harsona) – Budapest

Kiss Péter (ütő) – Budapest

Máthé Adrienn (hegedű) – Békéscsaba

1985

László Klaudia (zongora) – Bécs

Bakos Ferenc (klarinét) – Kecskemét

Balogh Péter (zongora) – Budapest

1986

Csapó Eszter (brácsa) – Budapest

Rácz Balázs (zongora) – Budapest

Sári Erika (zongora) – Kecskemét

Temesfői Zsolt (ütő) – Győr

1987

Braun Julianna (gitár) – Pécs

Bucherna Péter (nagybőgő) – Kecskemét

Kovács Gabriella (magánének) – Vác

Litván Erika (hegedű) – Vác

Orth Gábor (fagott) – Budapest

1988

Radics Zsuzsanna (magánének) – Budapest

Vértes Kornél (hegedű) – Győr

1989

Barabás Ildikó (hegedű) – Győr

Gál Béla (gordonka) – Budapest

1990

Nagy Adrienn (magánének) – Vác

1991

Baráth Nóra (oboa) – Vác

Bíró Attila (fagott) – Budapest

Györe Katalin (zongora) – Budapest

Kemény Gábor (zongora) – Kecskemét

Perneczky Krisztina (magánének) – Vác

Soós Gabriella (zongora) – Budapest

1992

Grósz Gabriella (magánének) – Vác

Varjas Anna

Szabó János, Völgyi Ernő

Igricz Sándor

Domoszlai Erzsébet

Wendler Magdolna

Foltyn Péter

Wendler Magdolna

Ferenczi Anna

Domoszlai Erzsébet

Papp Tibor

Domoszlai Erzsébet

Foltyn Péter

Harsányi Mariann

Wendler Magdolna

Barta Katalin

Rónai Lajos

Ferenczi Anna

Wendler Magdolna

Domoszlai Erzsébet

Ferenczi Anna

Szabó János

Kósáné Szabó Beáta

Joó Ibolya

Kálny Zsuzsa

Wendler Magdolna

Pásztor Béla

Kálny Zsuzsa

Wendler Magdolna

Wendler Magdolna

Joó Ibolya

Kálny Zsuzsa

Buka Enikő

Págyor Erzsébet

Barta Katalin

Barta Katalin

Kálny Zsuzsa

Ferenczi Anna

Kálny Zsuzsa

1993

Dezső Piroska (hegedű) – Budapest
Nagy Kinga (zongora) – Budapest
Szénási Szilvia (cselló) – Vác

1994

Fercsik Szilvia (magánének) – Debrecen
Hernyes Virág (magánének) – Budapest
Koltai Judit (magánének) – Budapest
Roszik Hella (hegedű) – Budapest

1995

Farkas Ágnes (oboa) – Budapest
Kémenczy Antal (zongora) – Budapest
Richter Dominika (cselló) – Vác
Szénási Lajos (hegedű) – Vác

1996

Danku Eszter (zongora-szolfézs) – Budapest
Gémesi Gabriella (hegedű) – Budapest
Herczenik Anna (magánének) – Budapest
Karsai Márton (trombita) – Budapest
Klacsman Zsófia (cselló) – Budapest

1997

Bene Sándor (klarinét) – Budapest
Hetényi Eszter (fagott) – Vác
Kenézi Sándor (hegedű) – Budapest
Nagy Mariann (gitár) – Budapest

1998

Neumann Balázs (jazz-zongora) – Budapest

1999

Győri Krisztina (szolfézs-karvezetés) – Budapest
Kis Dániel (kürt) – Budapest
Kőber Tamás (magánének) – Budapest
Major Zsófia (zongora) – Budapest

2000

Ambrus Szabolcs (trombita) – Budapest
Pintér László (oboa) – Vác
Skravanek Rita (magánének) – Vác
Végh József (hegedű) – Vác

2001

André Nóra (fuvola) – Vác
Bubenyák Zoltán (jazz-zongora) – Budapest
Chelemen Paula (klarinét) – Vác
Illés Orsolya (fuvola) – Vác
Klacsman Nóra (hegedű, szolfézs) – Budapest

2002

Kaján Katalin (magánének) – Vác
Szalay Borbála (blockflöte) – Bács

2003

Baráth Emőke (szolfézs) – Budapest
Chelemen Pál (trombita) – Veszprém
Kiss Ádám (hegedű) – Budapest
Kiss Anna Alina (kürt) – Vác

Wendler Magdolna
Ferenczi Anna
Wilhelm Ildikó

Nagy János
Kálny Zsuzsa
Kálny Zsuzsa
Gálné Bagi Márta

Buka Enikő
Törpényi Sándor
Wilhelm Ildikó
Novák Gyuláné

Törpényi Sándor, Lázárné Nagy Andrea
Gálné Bagi Márta
Kálny Zsuzsa
Ella Attila
Joó Ibolya

Fodor László
Somogyi Erzsébet
Béres Ágota
Kósáné Szabó Beáta

Erdélyi Péter

Lázárné Nagy Andrea
Lázár Attila
Nagy János
Sz.Dr.Czitrovsky Ilona

Ella Attila
Buka Enikő
Nagy János
Novák Gyuláné

Román Enikő
Neumann Balázs
Fodor László
Román Enikő
Gálné Bagi Márta, Lázárné Nagy Andrea

Kálny Zsuzsa
Bali János

Lázárné Nagy Andrea, Barta Katalin
Ella Attila
Béres Ágota
Lázár Attila

Kozár Melinda (oboa) – Budapest
Lovász Leila (hegedű) – Budapest
Reményi Anna (magánének) – Budapest
Török Sándor (fuvola) – Budapest
Varga Zsófia (szolfézs) – Vác

2004

Zöld Ágnes (hegedű) – Vác
Marton Luca (klarinét) – Budapest
Gáll Anna (magánének) – Vác
Pál Nóra (magánének) – Budapest
Szajkovich Ádám (zongora) – Vác
Mucsinyi Dániel (népi furulya) – Vác

2005

Langer Dóra (szolfézs) – Budapest
Nagy Bertalan (hegedű) – Budapest

2006

Balogh Tamás (hegedű) – Budapest
Czindrity Réka (fuvola) – Vác
Gémesi Boglárka (fuvola, szolfézs) – Budapest
Fehér Elemér (klarinét) – Budapest
Hofgard Bálint (zongora) – Budapest
Kurucz Ádám (gitár) – Budapest
Szendes Anna (zongora, szolfézs) – Budapest
Szkordilis Emília (oboa) – Budapest
Tóth Ingrid (zongora, szolfézs) – Budapest
Sándor Zsófia (hangkultúra) – Budapest

2007

Deák Tamara (hegedű) – Budapest
Simon Bence (gitár) – Budapest
Sivadó Balázs (hegedű) – Vác
Szántó Dániel (zeneszerzés) – Győr
Szilágyi Fruzsina (ének) – Budapest

2008

Szalai Gergő (zongora) – Budapest
Sivadó Mónika (hegedű) – Vác

2009

Pálhegyi Virág (fuvola) – Budapest
Pusztai Gábor (jazz gitár) – Budapest

Buka Enikő
Béres Ágota
Kálny Zsuzsa
T.Borovy Klára
Lázárné Nagy Andrea

Nyitrai Mónika
Nádas Csaba, Kohán István
Kálny Zsuzsa
Kálny Zsuzsa
Törpényi Sándor
Szabó Károly

Lázárné Nagy Andrea
Juniki Spartakus

Juniki Spartakus
Deákné Ella Beatrix
V. Korchma Fruzsina, L. Nagy Andrea
Fodor László
Barta Katalin
Kósáné Szabó Beáta
Barta Katalin, Lázárné Nagy Andrea
Buka Enikő
Láng Gabriella, Lázárné Nagy Andrea
Nagy János

Gálné Bagi Márta
Gábor Erzsébet
Novák Gyuláné
Lázárné Nagy Andrea, Láng Gabriella
Kálny Zsuzsa

Láng Gabriella
Novák Gyuláné

Vargáné Korchma Fruzsina
Valastyán Tamás

A Gödöllői Premontrei Gimnázium Egyházzene szakára felvett növendékek 2005-2009-ig

Bozsik Iringó, Csuj Levente, Dankó Borbála, Juniki Anna, Manninger Ágota,
Monori Bence, Nagy Bertalan, Nagy Polina, Németh Zsuzsa, Rác Báborka

TARTALOMJEGYZÉK

Bevezető.....	3
A zeneiskola megalakulása, az első 10 év.....	6
A második évtized, kitekintés, kapcsolatépítés, új utak keresése.....	17
Felzárkózás az országos élvonalhoz, 1994-2009-ig.....	27
Zenekarok, kamarazene csoportok.....	42
Tanári kamaraegyüttesek	47
Önálló alapítványként működő együttesek.....	48
Összefoglaló gondolatok – Mi a titka?.....	53
Eredményeink:	
Zenei versenyek eredményei.....	55
Zeneművészeti szakközépiskolába felvételt nyert növendékeink.....	60